

شکل ۱- لوله پلی اتیلن

گاز طبیعی و شاخه های اصلی این صنعت

گاز طبیعی:

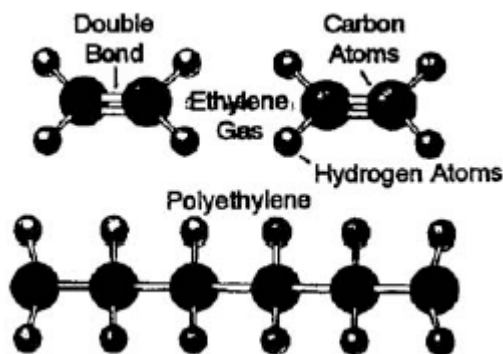
گاز طبیعی عمدتاً از متان CH_4 تشکیل شده است ولی هیدروکربن های اتان (C_2H_6) ، پروپان (C_3H_8) و حتی بوتان (C_4H_{10}) نیز می توانند در گاز طبیعی وجود داشته باشند. گاز طبیعی همچنین شامل هیدروژن ، نیتروژن ، کربن دیوکسید و هلیوم به مقدار کم است. مقدار هلیوم در گاز طبیعی می تواند تا ۳ درصد حجم مولی برسد. گاز هلیوم دارای ارزش تجارتي فراوانی است گاز طبیعی به طور کلی می تواند به صورت های زیر در یک مخزن یافت شود.

۱- گاز آزاد: در این حالت گاز به صورت آزاد و جدا از نفت در قسمت

نفت

های بالای

وجود دارد.

شکل ۲- ساختار پلی اتیلن

۲- گاز حل شده در نفت : در این حالت گاز در نفت حل شده است میزان گاز حل شده در نفت بیشتر به شرایط فیزیکی مخصوصا فشار و دما بستگی دارد و پس از استخراج نفت در سطح زمین به علت کاهش فشار گاز حل شده در آن توسط یک جدا ساز جدا می شود. مقدار گاز حل شده می تواند از چند فوت مکعب تا چندین هزار فوت مکعب (در شرایط استاندارد) در هر بشکه نفت تغییر کند .

۳- مخزن گاز خالص : در طبیعت مخازنی یافت می شوند که دارای نفت نیستند و فقط شامل گاز تنها می باشند. دما و فشاری که اولین ذرات گاز از نفت خارج می شود را نقطه حباب می نامند . دما در یک مخزن تقریبا ثابت است ولی با تولید نفت فشار مخزن کم می شود. فشار نقطه حباب را گاهی فشار سیر شده نیز می گویند. اگر فشار مخزن از فشار سیر شده بیشتر باشد نفت گاز بیشتری را در خود نگه میدارد. مقدار فشار سیر شده می تواند از فشار مخزن تا فشار یک اتمسفر تغییر کند .

۴- گاز حل شده در آب : در شرایط مخازن و فشارهای حوالی psi ۵۰۰۰ حدود ۲۰ فوت مکعب گاز در یک بشکه آب میتواند حل شده باشد . هر گاه گاز در آب نمک دار حل شده باشد میزان انحلال پذیری آن کم شود. روی هم رفته انحلال پذیری گاز در آب حدود ۰.۶٪ انحلال پذیری گاز در نفت است. در شرایط یکسانی با توجه به اینکه آب در مخزن ممکن است تا ۵۰ درصد حجم خالی مخزن باشد مقدار گاز حل شده در آب می تواند قابل ملاحظه باشد .

۵- گاز مایع شده : در عمق ۶۰۰۰ پایی مخزن و در فشارهای خیلی بالا گاز می تواند به صورت مایع باشد و عملا از نفت قابل تشخیص نیست . یک بشکه گاز طبیعی مایع معادل ۱۰۰۰۰۰ بشکه گاز در شرایط استاندارد حجم است .

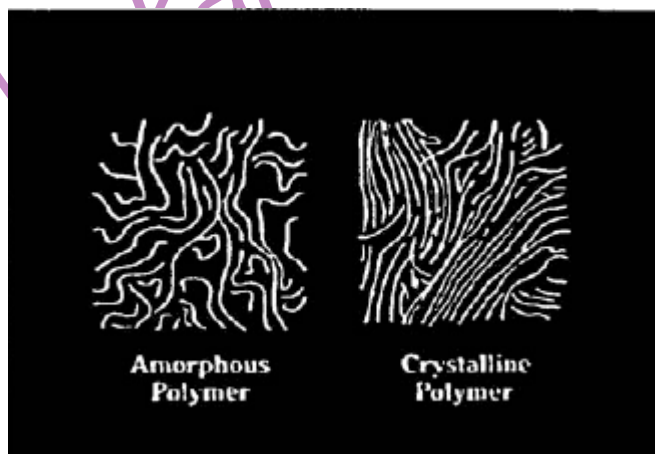
۶- گازمیعانی : گاز میعانی که به طور خلاصه معمولاً با GC نشان داده می شود چیزی بدین نفت و گاز است که در زیرزمین به شکل مایع ولی شامل ۵۰۰۰ تا scf/bbl 100000 گاز می باشد ($1000+1m^3=6/29bb1$ لیتر) یک کیلو لیتر) . گاز میعانی معمولاً دارای درجه API بالای ۴۵ است .

توضیح : bbl : بشکه نفت

متان	۷۲/۳
اتان	۱۴/۴
کربن دیوکسید	۰/۵
نیتروژن	۱۲/۸

تا خالصیهای باقی مانده شبیه هیدروژن سولفید ، نیتروژن و یا کربن دیوکسید ارزش گاز طبیعی را کاهش می دهند .

عقیده عمومی بر این است که نفت (petroleum) شامل نفت خام و گاز طبیعی در اثر تجزیه بقایای لاشه ها و اجساد گیاهان و جانوران ته نشین شده در رسوبات دریایی یا سایر رسوبات آبی توسط باکتریها طی میلیونها سال پیش منشاء یافته است . تبدیل این مواد به نفت و گاز در اثر شرایط خاص اعماق زمین و فشار و گرمای آن و به تدریج صورت گرفته است . فرض می شود که پس از تشکیل نفت و گاز با کمک نیروهای طبیعی از درون خلل و فرج لایه های زیر زمین مهاجرت کرده اند و نهایتاً این حرکت با تغییر شکل و خصوصیات یک صخره و یا شکل طبقات آن متوقف گشته است .

شکل ۳- ساختار کریستالی

واحد اندازه گیری گاز طبیعی

معمولا مقدار گاز طبیعی را بر اساس حجم آن در شرایط استاندارد بیان می کنند .

شرایط استاندارد دمای 60°F ($15/5^{\circ}\text{C}$) و فشار یک اتمسفر است . در بعضی موارد از دمای 20°C یا 68°F برای شرایط استاندارد استفاده می شود . در این جزوه از دمای 60°F برای تعریف استاندارد استفاده شده است . حجم یک فوت گاز در شرایط استاندارد با scf نشان داده میشود هر 1000 فوت مکعب را با حرف M نشان می دهند به عنوان مثال $150000\text{Ft}^3 = 150\text{Mcf}$ است . گاهی مقدار گاز طبیعی را بر اساس مقدار نفت خام بر حسب تن که می تواند همان میزان انرژی گرمایی را تولید کند بیان می کنند . به طور تقریبی 100 متر مکعب گاز طبیعی معادل 0.824 تن نفت خام ارزش گرمایی دارد .

چگالی نسبی گاز طبیعی

چگالی گازها بر خلاف چگالی مایعات که با چگالی آب مقایسه می شود، با چگالی هوا مقایسه می گردد. اگر چگالی نسبی گاز با γ نشان داده شود.

$$\gamma = \frac{\rho_{\text{گاز}}}{\rho_{\text{هوا}}} = \frac{M_{\text{گاز}}}{M_{\text{هوا}}} = \frac{M}{28.97}$$

در رابطه بالا گاز ρ چگالی گاز و هوا ρ چگالی هوا در شرایط یکسان است. هر گاه از رابطه گاز ایده آل استفاده شود مقدار λ برابر نسبت وزن مولکولی گاز به وزن مولکولی هواست به عنوان نمونه آنالیز یک گاز طبیعی در زیر نشان داده شده است.

جزء	درصد حجمی (درصد مولی)
متان	۷۲/۳
اتان	۱۴/۴
کربن دیوکسید	۰/۵
نیتروژن	۱۲/۸

ناخالصیهای باقی مانده شبیه هیدروژن سولفید، نیتروژن و یا کربن دیوکسید ارزش گاز طبیعی را کاهش می دهند.

عقیده عمومی بر این است که نفت (petroleum) شامل نفت خام و گاز طبیعی در اثر تجزیه بقایای لاشه ها و اجساد گیاهان و جانوران ته نشین شده در رسوبات دریایی یا سایر رسوبات آبی توسط باکتریها طی میلیونها سال پیش منشا گرفته است.

تبدیل این مواد به نفت و گاز در اثر شرایط خاص اعماق زمین و فشار گرمای آن و به تدریج صورت گرفته است فرض می شود که پس از تشکیل نفت و گاز با کمک نیروهای طبیعی از درون خلل و فرج لایه

های زمین مهاجرت کرده اند و نهایتاً این حرکت با تغییر شکل و خصوصیات یک صخره و یا شکل طبقات آن متوقف گشته است .

بخش برآمده صخره را طاقدیس و بخش فرورفته آن را ناودیس می نامند . شکافی که از لغزش صخره ای بر صخره دیگر به وجود آمده است غسل است یکی از سنگهای لایه شنی بستر یک مخزن است . گاز در زیر قله طاقدیس محتوی گاز و در دامنه طاقدیس زیر گاز نفت و در نقطه ای دیگر آب وجود دارد . همچنین بین غسل و گنبد نمکی هم نفت به دام افتاده است .

اکتشاف و حفاری :

در روزگاران آغازین صنعت نفت ، روشهای علمی اکتشاف تقریباً ناشناخته بود و کشف ذخایر نفت و گاز بدون طرح و برنامه علمی و عمدتاً تصادفی صورت می گرفت . امروزه روشهای زمین شناسی - ژئوفیزیکی و ژئوشیمیایی به طور مجزا و یا اغلب توأم برای اکتشاف به کار برده می شوند . اگر چه هیچ یک از روش های فوق مستقیماً وجود نفت یا گاز را نشان نمی دهند ولی در بهترین حالت با این روش ها می توان ساختمان لایه های زیر زمینی را مشخص کرده و مکانهایی را که احتمالاً گاز یا نفت وجود دارد معین نمود .

روشهای زمین شناسی

تکنیک های زمین شناسی شامل مطالعه و بررسی در سطح زمین با نمونه گیری از رگه صخره ها و تجزیه و تحلیل نمونه ها جهت

مشخص نمودن قدمت و شکل صخره و شرایطی که تحت آن شکل گرفته است می باشد. ارتباط بین ساختمان صخره ها شناخته شده ممکن است باعث شناسایی ساختمان سطح زیر زمین شود. وقتیکه اطلاعات زمین شناسی در خصوص قدمت، نوع و تاریخچه یک صخره حاکی از احتمال ذخایر نفتی باشند روشهای ژئوفیزیکی برای شناسایی شکل طبقات زیر زمین جهت پیدا کردن رگه های نفت خیز به کار می رود.

روشهای ژئوفیزیکی

روشهای ژئوفیزیکی شامل اندازه گیری تغییرات نیروی جاذبه زمین (جاذبه سنجی)، اندازه گیری نیرو و تغییرات نیروی مغناطیسی زمین (مغناطیس سنجی) و اندازه گیری زمان برگشت امواج ضربه ای منعکس شده از طبقات زیر زمین توسط انفجار متمرکز در سطح زمین (لرزه نگاری) می باشد. تکنیکهای لرزه نگاری امروزه به طور گسترده ای به کار می رود زیرا بهترین تصویر را از ساختمان صخره های زیر زمینی ارائه می دهند.

از انواع مختلف ساختمان زیر زمین که می توانند با تکنیکهای فوق بدست آیند شامل ناودیس های نسبتاً قوس دار، طاقدیس ها، چینه ها و گسل ها یعنی جایی که لایه های صخره جابجا شده اند می باشند.

روشهای ژئوشیمیایی

گاهی اوقات تکنیهای ژئوشیمیایی اطلاعات تکمیلی با ارزش در خصوص امکان وجود ذخایر نفتی و گازی بدست می دهد. ترکیب باکتریایی و شیمیایی خاک برفراز و اطراف مخازن گاز و نفت در اثر فرار تدریجی نفت به سطح زمین تغییر می یابد بنابراین تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی نمونه های خاک یک منطقه می تواند مشخص کننده وجود نفت یا گاز در لایه های زیر آن باشد.

قبل از اینکه محل حفاری انتخاب شود کلیه اطلاعاتی که از طریق تکنیکهای فوق الذکر بدست می آید می بایست مانند اجزا یک معما کنار هم گذاشته شود وقتی که محل حفاری انتخاب و دکل آن زده شد. دهها هزار دلار خرج اتمام چاه خواهد شد. معیناً با همه این تدابیر مقدماتی، تنها از ده چاه حفر شده کمتر از یک مورد به نفت و یا گاز می رسد و از میان چهل چاه تنها کمتر از یک مورد به میدان جدید نفتی برخورد می کند. پس از انتخاب جایگاه مناسب برای حفاری یا اخذ اجازه نامه استخراج، حفاری با دکل و وسایل لازمی که جهت حفاری و نفوذ در صخره های آن محل مناسب است آغاز می شود.

حفاری یا به روش قدیمی تر یعنی با کابل انجام می شود و یا به روش چرخشی که امروزه به صورت گسترده ای جایگزین روش اول شده است صورت می گیرد. این دو روش گاهی اوقات در کنار هم استفاده می شوند. در روش حفاری به وسیله کابل صخره ها توسط ضربات یک مته قلمی شکل که به وسیله کابل از طریق صفحه متحرک آویزان است خرد می شود.

یک میله فلزی که اصطلاحاً میله حفاری نامیده می شود نیروی کافی را جهت خرد کردن صخره به مته ای منتقل می کند که دائماً در حال بالا و پائین رفتن توسط یک صفحه متحرک است. نهایتاً قدرت خردکنندگی مته به وسیله ذرات سائیده شده در سوراخ ایجاد شده کاهش می یابد و لوله های حفاری می بایست بیرون کشیده شده و

تمیز شوند قطعات و تکه های صخره توسط آب و یک چمچه که وسیله ای است شبیه یک لوله دراز که انتهایش می تواند جهت ورود خرده صخره و لجن باز شود بیرون کشیده می شود وقتی که سرواخ مته تمیز شد لوله ها به داخل فرستاده می شوند و حفاری مجدداً شروع می گردد. حفاری با کابل را می توان در حفره های خشک و روغن کاری نشده و یا در حفره هایی که نسبتاً با گل حفاری و آب پر شده اند بسته به خصوصیات ساختمانی صخره ها، انجام داد.

حفاری چرخشی

تکنیهای حفاری چرخشی در دهه های 1880 و 1890 توسعه یافتند و اولین بار به صورت موفقیت آمیزی در حوزه نفتی مشهور به اسپیندل تاپ (Spindel top) در جنوب غربی تگزاس آمریکا کار گرفته شد.

در حفاری چرخشی تشکیلات حفاری توسط عمل چرخش یک مته که در انتهای لوله حفاری سوار شده است در زمین نفوذ می کند. چرخش توسط یک لوله مربع شکل که اصطلاحاً کلی (Kelly) نامیده می شود به مرحله عمل در می آید. این لوله مربع شکل از مرغک یک صفحه دوار در سطح دکل حفاری عبور می کند. مادامی که مته چرخان در حال تراشیدن صخره به سمت پائین است جهت تمیز کردن و روغنکاری آن، سیالی حاوی خاک رس و مواد شیمیایی که اصطلاحاً گل حفاری نامیده می شود به سمت پائین و بالا جریان داده می شود. گل حفاری باعث پوشاندن دیواره های چاه و حفاظت ترکیبات سست شده و طبقات صخره ای دارای رگه های آب را آب بندی نموده و از ایجاد حفره های انحرافی جلوگیری می نماید. به جای گل حفاری از گاز یا هوا با فشار زیاد نیز استفاده می کنند.

لوله گذاری

همانطور که حفاری ادامه داشته و در حال پیشرفت است چاه می بایستی جهت جلوگیری از نفوذ آب صخره ها و ایجاد حفره های انحرافی لوله گذاری شود. برای فرستادن لوله بداخل چاه می بایست ابتدا کلیه وسایل حفاری از داخل آن بیرون کشیده شود. سپس لوله به داخل چاه رانده شده و از بالا توسط تلمبه با فشار سیمان به دداخل لوله فرستاده شود به طوری که سیمان از پائین وارد جداره بین لوله و چاه شده و به سمت بالا بیاید و فاصله بین جداره خارجی لوله و بدنه چاه را پر نماید پس از عمل سیمان کاری و محکم شدن لوله عمل حفاری به وسیله مته ای کوچکتر از داخل لوله از سر گرفته می شود روشهای توسعه یافته نوینی اخیراً در حفاری به وجود آمده است که شامل تکنیک توربینی است بدینوسیله که چرخش مته به وسیله یک توربین با نیروی محرکه گل حفاری در حال چرخش انجام می گیرد.

تولید

تکمیل چاه :

پس از حفاری چاه می بایست آن را جهت تولید تکمیل نمود. برای تکمیل چاه اقداماتی در خصوص محصور کردن گاز در دهانه چاه و جلوگیری از ورود آب و مواد خورنده به داخل لوله گاز می بایست انجام شود. میزان تولید می بایست کنترل شده و در خصوص جداسازی مایعات و کثافات از گاز تولید شده تدارک لازم به عمل آید.

برای محصور کردن گاز و حفاظت از حالت ایجاد شده در داخل چاه در اثر حفاری معمولاً یک لوله نهایی هم توسط سیمان در داخل چاه تعبیه می شود. اگر این لوله یا آستر بخواهد در محل سیمان شود می بایست از داخل سوراخ شود. اگر ساختمان و شکل لوله نهایی ضعیف باشد و یا بخوبی محکم نشده باشد برای محکم کردن آن پس از سوراخ کردن می بایست شن معدنی با فشار به داخل فرستاده شود. یکی از روشهای تکمیل که برای چاههای گاز بسیار مورد پسند افتاده است که بجای به کار بردن لوله نهایی جداری برای استخراج گاز، همان لوله داخل چاه را سیمان کنند. اگر سوراخ و شکل چاه تنگ باشد می توان با ریختن اسید و یا فرستادن مایع با فشار زیاد که از سطح زمین به داخل پمپ می شود وضع را بهبود بخشید. تمام روشهای فوق باعث باز شدن راه عبور جریان گاز در حفره اطراف مخزن گشته به طوریکه سیال داخل حفره ها به راحتی در لوله های چاه جریان می یابد. آخرین محله از عملیات تکمیل چاه سوار کردن تجهیزات در سر چاه می باشد. لوله جداری بسیار سنگین سرچاه که نگهدارنده لوله اصلی چاه نیز بوده، شیرهای کنترل اصلی و نیز مسیر کنار گذر و تجهیزات دیگر جهت عبور گاز که مجموعه این وسایل را اصطلاحاً درخت کریسمس می نامند (Christmas tree) تجهیزات سر چاه را تشکیل می دهند.

با سوار کردن شیرها و بستهای مربوطه بر روی مجموعه کنترل کننده تحت عنوان درخت کریسمس باعث کنترل جریان گاز داخل لوله تعبیه شده در چاه یا بین لوله و لایه یا هر دو می شود.

بهره برداری

وقتی که چاه تکمیل شد آزمایشاتی جهت تشخیص قابلیت تولیدی چاه و مخزن مربوطه و قابلیت چاه در خصوص ارسال گاز به

سیستم جمع آوری گاز فشار قوی صورت می گیرد سیستم فشار قوی جمع آوری گاز از شبکه لوله هایی که گاز را از چاههای مختلف یک میدان جمع آوری می کنند تشکیل می شود. وسایل و تجهیزات برای جداسازی مایعات، پاکسازی گاز نیز سر چاه نصب می گردد. در خلال دور تولید یک میدان، کارکرد چاه دائماً کنترل شده و چاهها متناوباً آزمایش می شوند و گاز تولید شده پیوسته اندازه گیری می گردد. علاوه بر اینها عملیات بهره برداری همچنین شامل کنترل خوردگی و سایر اقدامات برای جداسازی مایعات جمع شده، پرفین و کثافات گاز نیز می شود. چنانچه شرایط پائین چاه تغییر کند یک چاه مکن است دوباره تکمیل شود. تکنیکهای شبیه سازی (Simulation) که در کامل کردن چاه به کار می رود ممکن است در خصوص احیاء قابلیت تولید چاه مجدداً به کار گرفته شود.

عملیات بهره برداری جهت کنترل دقیق نیاز به دستگاههای تنظیم کننده فشار و اندازه گیری گاز دارد.

پالایش گاز:

گاز تولید شده از چاه و یا از دستگاه تفکیک کننده ممکن است شامل شن ریزه، گل رس، هیدروکربن های مایع، سولفید هیدروژن و گاز های غیر قابل اشتعال باشد. این ناخالصیهای گاز می بایست قبل از انتقال گرفته شود. گاز از چاهها و مناطق مختلف به وسیله سیستم جمع آوری به واحد مرکزی پالایش برده می شود که در آنجا با انجام تغییرات مناسب مطابق با احتیاجات و شرایط ارسال در می آید.

تنظیف کننده هایی (Scrubbers) برای جدا کردن ذرات ناخالص به کار می رود. این کار به صورت مکانیکی توسط سرنده یا غربال و

یا عبور دادن گاز ها از روی مایعات انجام می شود . دستگاه نم زدایی (Dehydrator) جهت گرفتن بخار آب از گاز و خشک کردن آن به کار می رود . بیشتر دستگاههای خشک کننده شامل جاذب الرطوبه جامد و مایعات جاذب آن می باشند . اگر چه امروزه دستگاههایی که در دمای کم بخار آب را متراکم و مایع می سازند مورد توجه فراوان قرار گرفته است . گوگرد موجود گاز توسط دستگاههای شیرین کننده گرفته شده و اکثراً به عنوان محصول جانبی به بازار عرضه می شود . سایر تجهیزات خالص کننده نیز جهت گرفتن گازهایی که دارای ارزش زیادی در بازار هستند مورد استفاده قرار میگیرد . این گاز ها شامل نیتروژن ، دی اکسید کربن و هلیوم می باشند .
مخصوصاً گاز تولیدی کمتر باشد باز هم ممکن است بازیافت آن ضروری باشد .

اگر نسبت هیدروکربنهای مایع شدنی در گاز طبیعی بالا باشد به وسیله دستگاههای جداکننده (Trapping) عمل جداسازی تا مرحله بعدی ادامه می یابد . نتیجه این جداسازی گاز های پروپان و بوتان خالص - گاز نفتی مایع شده (LPG) و بنزینطبیعی می باشد که هر کدام به نوبه خود محصولات با ارزشی می باشند . سر انجام پس از کلیه عملیات فوق الذکر گاز طبیعی تمیز و خشک که عمدتاً شامل متان می باشد جهت ارسال به بازار مصرف به خط لوله انتقال می یابد .

انتقال :

شرکتهای انتقال گاز از طریق خط لوله را از مناطق تولیدی و پالایشگاه ها به مناطق بازار مصرف انتقال می دهند . شرکتهای خطوط لوله ممکن است گاز را از یک یا چند میدان یا پالایشگاه

خریداری نمایند. خطوط لوله از جنس فولاد با مقاومت زیاد و معمولاً به قطر بیش از ۱۲ اینچ ساخته می شود و تحت فشار ۵۰۰ الی ۱۰۰۰ پوند بر اینچ مربع کار می کنند.

۱- سیستم توزیع گاز (گاز رسانی):

هر سیستم گاز رسانی شامل یک یا چند شبکه لوله کشی است که از منابع مختلف تامین گاز نظیر ایستگاههای دروازه شهری (City gate station) گاز را به مصرف کننده نهایی می رساند.

منبع اولیه گاز برای اغلب سیستمهای توزیع خط لوله گاز طبیعی می باشد که از طریق یک یا چند ایستگاه انشعاب گیری گاز موسوم به ایستگاه دروازه شهری تغذیه می شوند. کار اصلی این ایستگاهها عبارت از اندازه گیری و تقلیل فشار گاز خط لوله و آماده نمودن جهت اتصال به سیستم گاز رسانی می باشد.

وقتی که گاز وارد ایستگاههای دروازه های شهری می شود جهت حذف کثافات یا روغن کمپرسور وارد شده در گاز آن را از یک صافی عبور می دهند. در اکثر ایستگاههای دروازه شهری از دستگاه اندازه گیری روزنه ای (Orifice meter) استفاده به عمل می آید. اگر چه گفتنی است که سایر انواع اندازه گیری به تنهایی یا الحاق شده با اندازه گیر روزنه ای نیز برای این منظور به کار برده می شود. کاهش و کنترل فشار توسط دستگاههای مکانیکی موسوم به تنظیم کننده فشار (Prassure regulator) انجام می گیرد. منظور از کنترل در اینجا عبارت از کنترل شدت جریان گاز در ایستگاه می باشد به نحوی که فشار گاز خروجی ایستگاه در حد مطلوبی (250psi) ثابت نگه داشته شود. بر اثر کاهش فشار گاز انتقال یافته از خطوط لوله به ایستگاه دروازه شهری سیستم گاز رسانی که توسط تنظیم کننده فشار انجام می گیرد غالباً سرمای قابل ملاحظه ای ایجاد می شود بدین جهت گاز را قبل از کاهش فشار معمولاً گرم

می نمایند تا از سرمازدگی و یخ بستن و تشکیل هیدروواتهای یخی در شبکه لوله کشی پائین دستی جلوگیری به عمل آید .

قبل از اینکه گاز از ایستگاه به سیستم گاز رسانی ارسال گردد مقدار معینی از ماده مخصوصی که دارای بوی نافذی می باشد به آن تزریق می شود . وجود چنین ماده بوداری در گاز به مصرف کننده اخطار می نماید تا در مواردی که بر اثر بی احتیاطی گاز نسوخته در محلی جمع شود قبل از اینکه مقدار گاز به مرحله انفجار برسد یا خطر گاز زدگی و خطرات دیگری ایجاد نماید اقدام لازم را انجام دهد . بدین صورت است که وقتی گاز اندازه گیری شده ، بودار شد و کاملاً تمیز شده از ایستگاه جریان پیدا می کند توسط شبکه تغذیه وارد ایستگاه های تقلیل فشار ناحیه ای (D.R.S یا T.B.S) می گردد . گاز پس از عبور از این ایستگاهها با فشار ۶۰psi وارد خطوط اصلی شبکه توزیع (Distribution network) می گردد که به صورت حلقه ای loop و بعضاً شاخه ای طراحی شده اند . چنین گازی آماده مصرف در وسایل گاز سوز برای مشترکین می باشد . گاز مصرف کنندگان توسط خطوط شاخه ای که در کوچه ها و خیابانهای فرعی با قط ۲ اینچ یا ۶۳ میلی متر لوله گذاری می گردد و از طریق خطوط انشعاب (Service line) پس از تقلیل فشار توسط Service regulator بر حسب نوع و میزان مصرف تامین می گردد . تغذیه مصرف کنندگان ویژه و تجاری عمده داخل شهرها از طریق خطوط شبکه تغذیه 250psi و یا خطوط شبکه اصلی توزیع 60psi یا خطوط شاخه های می باشد که با نصب یک ایستگاه تقلیل فشار در محل بر اساس میزان مصرف حداکثر ساعتی در حد اشباع و فشار مورد نظر معمولاً ۲ یا ۱۵ و یا ۳۰ پوند بر اینچ مربع گاز آنان تامین می گردد .

گاز رسانی به صنایع در جاده های اطراف شهر ها یا از طریق خطوط شبکه تغذیه 250psi و یا خطوط شاخه ای مستقل و با نصب

ایستگاههای تقلیل فشار جداگانه ای برای هر مشترک در فشار های مورد نیاز ۲ یا ۱۵ یا ۳۰ پوند بر اینچ مربع و حداکثر مصرف ساعتی حد اشباع تامین می گردد .

نوسانات زمین هم فاز با امواج زلزله قرا گیرند ؛ تجربه ؛ کشش و خرابی کمتری را در این مورد بر روی لوله نشان داده است .

آمار های به دست آمده از خرابی لوله توسط زلزله در ژاپن صحت و سقم اختلاف مقدار خرابی در موقع هم فاز یا غیر هم فاز بودن این گونه نوسانات زمین با امواج زلزله ای را تاکید کرده است ؛ لرزش ناشی از زلزله ممکن است به صورتهای مختلف باعث خراب شدن لوله زیر خاک شود :

الف: به صورت کشش دینامیکی بزرگی (**large dynamic tension**) که سبب کشیدگی در نقاط اتصال می گردد .

ب: به صورت فشردگی (**compaction**) که سبب شکستگی و یا چین دار شدن لوله می گردد .

ج: به صورت بریدگی (**shear**) که سبب ترک یا شکستگی در نقاط اتصال بشود .

د: به صورت خمش (**Bending**) که سبب شکستگی می گردد .
از تحقیقات تجربی در مورد رفتار دینامیکی لوله های موجود در زیر خاک در خلال زلزله نتایج زیر به دست آمده است :

۱- ارتعاش طبیعی لوله در خاک در نتیجه نیروی اینرسی اش قابل شناسایی نیست و لوله مشابه خاک در برگبرنده اطرافش ارتعاش می کند.

۲- کشش محوری (**axial strain**) در راستای مستقیم لوله موثر است اما کشش خمش (**bending strain**) در بخشهای منحنی شکل لوله ها زیاد است . کشش محیطی (**circumferential strain**) در نتیجه تغییر شکل خمش در انحنای لوله ها مورد اهمیت قرار می گیرد .

۳- هنگام لغزش خاک نیروی چسبندگی بین لوله و خاک پیرامونش به غلظت خاک احاطه کننده لوله و سفتی (stiffness) سطح لوله وابسته است .

۴- سرعت موج زلزله ای اندازه گیری شده در طول سطوح مختلف زمینهای غیر موات همواره بالای 1000M/SEC بوده است .

۵- نوع جنس لوله عامل بسیار مهمی در طراحی سیستم لوله گذاری در زمین می باشد . اگر جنس لوله به مقدار کمی نرم باشد این نرمی باعث می شود که لوله حرکت زمین محیطش را پیروی کند و در نتیجه میزان به وجود آمدن خرابی در خلال زلزله های شدید بسیار کمتر خواهد شد .

در حال حاضر هیچ گونه مقررات تدوین شده ای در مورد طراحی خطوط لوله زیر زمینی که مقاوم در برابر زلزله باشد ؛ وجود ندارد .

تاریخچه پیدایش گاز

قرنها پیش چینی ها گاز را از چاههای کم عمق و سطحی بوسیله نی خیزران یا هندی لوله کشی کرده و از سوزاندن آن جهت جوشاندن آب دریا و تولید نمک استفاده می کردند..

گاز طبیعی ترکیبی از گازهای متان واتان و پروپان و بوتان می باشد..

تفاوت گاز طبیعی و گاز مایع گاز همراه نفت در میزان ترکیب گازهای فوق می باشد یعنی در گاز طبیعی میزان متان واتان بیشتر از پروپان و بوتان است و برعکس..

همراه گاز طبیعی که از چاهها استخراج می شود مواد دیگری مانند آب و دی اکسید کربن و اسیدهای مختلف و همچنین گوگرد که بصورت سولفید هیدروژن است استخراج می شود که این سولفید بسیار خورنده بوده و مانند اسید عمل می کند و باعث خوردگی و لوله های گاز و سوراخ شدن آنها می گردند..

گاز طبیعی در ایران

حجم کلی گازهای تثبیت شده همراه و غیر همراه قابل بهره برداری ایران برابر ۶۰۰ تریلیون متر مکعب یا ۱۷ تریلیون فوت مکعب است که مقام ایران در دنیا بعد از شوروی سابق در رتبه اول قرار داده است. ایران هنوز منابع کشف نشده بسیاری دارد.

سیستم توزیع گاز

گاز توسط خط خط لوله انتقال با فشار حداکثر PSI1050 و فشار حداقل PSI350-300 وارد ایستگاه ورودی گاز شهر CG می گردد پس از تقلیل فشار به PSI 250 توسط خطوط اصلی شبکه تغذیه و یا حلقه کمربندی وارد ایستگاههای تقلیل فشار TBS یا DRS می گردد.

گاز پس از عبور از این ایستگاهها با فشار 60PSI برای شبکه های فولادی و 4 بار برای شبکه های PE وارد شبکه توزیع که بصورت حلقه ای (LOOP) و یا شاخه ای طراحی شده اند می گردد و سپس وارد خطوط شاخه ای که در کوچه ها و خیابانهای فرعی با قطر 12 اینچ و یا 63 میلی متر لوله گذاری شده می گردد و از طریق خطوط انشعاب گاز مصرف کنندگان پس از تقلیل فشار توسط رگلاتور بر حسب نوع و میزان مصرف تامین می گردد..

تاریخچه لوله پلی اتیلن

تا چندی قبل جهت شبکه های گازرسانی از لوله های فولادی استفاده می گردید لیکن با پیشرفت علم در این زمینه تحولی ایجاد گردیده است. با وجود قابلیت های لوله های فولادی استفاده از این لوله ها در گازرسانی معضلاتی را به همراه داشت که یکی از مهمترین آنها خوردگی و پوسیدگی لوله

های فلزی در اثر مرور زمان بود که جهت جلوگیری از این معضل راه حل های متفاوتی در زمان اجرا و نیز بهره برداری به کار گرفته می شود که مهمترین آنها عایقکاری لوله های فولادی قبل و در حین اجرا و نیز حفاظت کاتدیک لوله ها در حین بهره برداری می باشد. حفاظت از زنگ

به موازات آن و از حدود 40 سال قبل برخی از شرکتهای معتبر دنیا، از لوله هایی با جنس پلی اتیلین جهت شبکه های توزیع گاز استفاده نمودند و با پیشرفت علم تا کنون در نوع لوله های مورد استفاده تغییراتی صورت گرفته است بطوریکه لوله های پلی اتیلین که در حال حاضر مورد استفاده قرار می گیرند از قابلیت های بسیار بالایی برخوردار می باشند و برعکس لوله های فولادی خورده نمی شوند و نمی پوسند..

در کشور عزیز ما ایران نیز مطالعات اولیه استفاده از لوله های پلی اتیلین از سالها قبل آغاز گردید و اولین شبکه پلی اتیلین کشور در دو نکته از شهر کرج اجرا گردید و پس از آن وبا توجه به مزایای پلی اتیلین استفاده فراگیر از این تکنولوژی در سطح کشور آغاز گردید. .

یکی از محدودیتهای لوله های پلی اتیلین آن است که حداکثر فشار مجاز بهره برداری یا عملیاتی آنها محدود می باشد بطوری که در حال حاضر و با توجه به مشخصات فنی لوله های مورد استفاده و نیز مشخصات خطوط گاز از نظر فشار در کشور ما، از لوله های پلی اتیلین در شبکه های توزیع با فشار 60 پوند استفاده میگردد. با فشار 1000 پوند و خطوط تغذیه با فشار 250 پوند فولادی می باشند.

تاریخچه :

شرکت گاز دو فرانس مسئول انتقال و توزیع گاز در سطح فرانسه است . تقاضای رو به رشد گاز همراه با ورود گاز طبیعی توسط خطوط انتقال با فشار 70 BAR به نزدیک شهرها از سال ۱۹۴۶ این شرکت را راهنمایی کرده تا تکنیک توزیع گاز 4Bar را توسعه دهد .

در ابتدا لوله های فولادی پوشش دار در شبکه توزیع با فشار 4BAR استفاده شدند اگر چه کاربرد فولادی رضایت بخش و از خواص مکانیکی خوبی برای این منظور برخوردار است ولی استفاده از آنها مشکلات متعددی به ویژه از نقطه نظر حفاظت از زنگ در برداشت و با توجه به این امر تصمیم گرفته شد جهت کاهش هزینه پروژه به دنبال موادی بروند که خواص فیزیکی خوبی داشته باشد و تحت تاثیر خوردگی قرار نگیرد.

تستهای اولیه روی PVC حدود ۲۵ سال پیش انجام گرفت. اگر چه با مشکلات به ویژه شکنندگی و تردی آنها در خطوط انشعاب مواجه شدند که سبب توقف مطالعات در سال ۱۹۷۱ بر روی این ماده شد اما هم زمان مطالعات بر روی ماد پلاستیکی دیگر به نام پلی اتیلن آغاز گردید.

در تستهای آزمایشگاهی و عملیاتی استفاده از پلی اتیلن برای انشعابات کوچک از ۲۰ الی ۴۰ میلی متر در سال ۱۹۷۵ به تأیید رسید. در همان زمان شرکت گازدوفرانس در حال توسعه تکنیک جهانی برای ساختمان سیستمهای توزیع گاز (خطوط اصلی و انشعابات) با استفاده از لوله های پلی اتیلن تا قطر ۱۲۵ میلی متر و کاربرد اتصالات الکترو فیوژن روشهای تعمیراتی TIEING غیره بود.

این تکنیک در سال ۱۹۷۹ هنگامی که شرکت گاز دوفرانس استفاده از آن را در سطح فرانسه همه گیر کرد عملی شد. از آن موقع به بعد استفاده از لوله های پلی اتیلن به شدت گسترش یافته است. این امر در حقیقت جواب کاملی برای توسعه سیستمهای 4BAR و همچنین افزایش فشار شبکه های فشار ضعیف به روش جایگزینی با لوله های پلی اتیلن در لوله های قدیمی می باشد در سال ۱۹۸۵ طول لوله های پلی اتیلن برای خطوط اصلی و انشعابات حدود ۳۳۰۰۰ کیلومتر و تعداد اتصالات الکتروفیوژن به کار رفته حدود ۱/۳ میلیون عدد بود.

علل استفاده از فشار ۴ بار در شبکه هاب پلی اتیلن :

۱- سابقه : BACK GROUND

قبلاً تولید کنندگان گاز اقدام به ذخیره کردن گاز در مخازن (GAS HOLDER) می کردند . سپس از طریق شبکه چدنی فشار ضعیف (10 BAR) گاز ذخیره ده توزیع می شد . این یک اصل بدیهی در طراحی است که در صورت موجود بودن گاز با فشار بالا و توزیع با این فشار در شبکه ها قطر لوله کاهش و باعث سهولت عملیات اجرایی و به وجود آمدن یک شبکه ایمنی خواهد شد که از نظر اقتصادی سود آور و مقرون به صرفه است .

فاکتور مهم دیگر پائین بودن قیمت گاز ، باعث افزایش رشد مصرف ، در نتیجه افزایش در خواص گاز گردید . شبکههای فشار ضعیف (۱۰ میلی بار) جواب گوی این رشد مصرف نبودند .

بنابراین می بایست به طریقی جهت افزایش ظرفیت شبکه اقدام شود . جهت حل این موضوع شرکت گاز دوفرانس فرانسه تصمیم گرفت شبکههای جدید خود از سیستم فشار متوسط (19/4 BAR) استفاده نماید . کاربرد این فشار در سیستمهای شبکه جدید بنا به دلایل بهینه تشخیص داده شد :

ایمنی safety ، کیفیت خدمات SERVIEC QUALITY

اقتصادی بودن COMPREHENSIVE ECONOMY

سازگاری ADAPTABILITY TO EVOLUTION

با توجه به این معیار ها توانایی شبکه ها با فشار متوسط که همانا 4BAR برای شبکه های توزیع و 19BAR برای شبکه های تغذیه است به اثبات رسید .

۲- مشخصات شبکه های فشار متوسط :

DESCRIPTION OF THE M.P GAS DISTRIBUTION SYSTEM

شبکه های فشار متوسط از سال ۱۹۹۶ تا کنون در فرانسه به کار گرفته شده و شامل فشارهای زیر است .

۱-۲) شبکه تغذیه با ۱۹ بار 19BAR BASIC GRID:

فشار گاز در ایستگاه ورودی شهر (CITY GATE STSTION) به 19BAR تقلیل یافته سپس از طریق شبکه تغذیه که به صورت حلقه طراحی شده اند ایستگاههای تقلیل فشار درون شهری (TBS) با فشار خروجی 4BAR تغذیه می شوند .

- اکثر لوله های شبکه تغذیه از نوع فولادی با پوشش پلی اتیلن است .

- صنایع و مصرف کنندگان عمده نیز از طریق این خطوط گاز رسانی می شوند .

۲-۲) شبکه توزیع با فشار 4BAR:

4BAR DISTRIBUTION NETWORKS

هر یک از ایستگاههای تقلیل فشار درون شهری گاز را با فشار 4BAR وارد سیستم شبکه توزیع می شوند.

مزایای تکنولوژی پلی اتیلن

۱- سبکی وزن (LIGHT WEIHT):

سبکی لوله های پلی اتیلن بدین معنی است که حمل و نقل آنها آسان در نتیجه لوله گذاری در کنال به سرعت انجام می پذیرد .

۲- انعطاف پذیری : (FLEXIBILITY)

از آنجایی که لوله های پلی اتیلن کاملاً انعطاف پذیر هستند می توان آنها را بهخ صورت حلقه (COIL) و یا رول و درام (DRUM) با طولهای بلند در محل کار مورد استفاده قرار داد .

یکی دیگر از مزایای انعطاف پذیری لوله گذاری آنها در زمینهای شنی و سنگلاخی بدون استفاده از زانویی می باشد . وقتی که خاصیت انعطاف پذیری یا عامل ازدیاد طول (ELONGATION) لوله یک جا در نظر گرفته شود می توان بدین نتیجه رسید که این دو عامل پلی اتیلن را یک ماده مناسب و سازگار با مسایل و

مشکلات حرکات زمینی می سازد. به عنوان مثال در موقع زلزله و حرکات زمین مقاومت خوبی از خود نشان می دهد.

۳- مقاومت در مقابل خوردگی (RESISTANCE TO COROSION)

لوله های پلی اتیلن این حسن را دارد که احتیاجی به نصب سیستم حفاظت از زنگ که برای لوله های فولادی به کار می رود را ندارد. بنابراین مخارج و هزینه نگهداری خیلی پائین است. صرف نظر از بعضی هیدرو کربنهای سنگین و سیالات پلی اتیلن مقاومت بی نظیری در برابر عوامل شیمیایی دارد.

۴- تعمیرات ساده و سریع :

اگر یک قسمت از لوله پلی اتیلن صدمه ببیند هیچ مشکلی برای جایگزینی آن قسمت با ساقه لوله پلی اتیلن جدید و اتصالات اکتروفیوژن وجود ندارد و این می تواند در کمتر از یک روز انجام شود.

این بدان معنی است که قطع گاز مشترکین در صورت بروز حادثه کاهش می یابد.

۵- کنش سریع یا اقدام سریع :

در صورت بروز حادثه با روش فشرده کردن (SQUEEZED) به سرعت می توان جریان گاز را قطع نمود.

۶- آموزش ساده و سریع :

دوره آموزش پایه ای کارگران برای ساختن و کار گذاری شبکه و یا راه اندازی و نگهداری خیلی ساده و کوتاه است.

۷- کارآیی شبکه :

بالغ بر ۲۰ سال تجربه ثابت کرده است و تکنیک اتوماتیک الکترو فیوژن در حین عملیات اجرایی با یک موفقیت کامل و از درجه اطمینان بالایی برخوردار است.

۸- طول عمر لوله و اتصالات (WORKING LIFE):

لوله های پلی اتیلن به همراه اتصالات شان بای حداقل عمری حدود ۵۰ سال تحت شرایط نرمال با فشار 4BAR طراحی شده اند.

مشخصات فنی لوله های پلی اتیلن

برای ساخت لوله و اتصالات منطبق بر مشخصات فنی شرکت ملی گاز ایران مواد پلی اتیلن با مشخصات ذیل باید مورد استفاده قرار گیرد.

دانسیتته نرمال: $0.930 - 0.950 \text{ gr / ml}$

نمونه ها بر اساس **i so 1872** تهیه و اندازه گیری دانسیته بر اساس **i so**

1183 در 23 درجه سانتی گراد انجام می شود.

شاخص سیالیت ذوب بر اساس **i so 292** روش **A** اندازه گیری می شود و

مقدار آن $0.4 - 1.1 \text{ gr / 10min}$ می باشد.

لوله های سیاه و اتصالات باید طبق مشخصات زیر حاوی کربن سیاه باشند

میزان کربن سیاه $2.0 - 2.5\%$ درصد وزنی

دانسیته کربن سیاه $1.5 - 2 \text{ g / ml}$

لوله ها - ابعاد

قطر خارجی و ضخامت باید منطبق بر **iso 4437.2** باشد

دوپهن شدن :

De قطر خارجی نرمال $D_{max} = 1.06 d_e$ برای لوله های حلقه ای

است

De قطر خارجی نرمال $D_{max} = 1.02 d_e$ برای لوله های

مستقیم

ابعاد نوار از جدول صفحه بعد می کند

علامت گذاری

تمامی لوله‌ها باید در طول لوله دارای دو نوار باشد که در دو سمت مخالف لوله مواردی از قبیل سازنده: نوع رزین ضخامت و سریال فشار در آن درج شده باشد .

استاندارد جوشکاری در شبکه‌های گازرسانی پلی اتیلن:

استاندارد فشار عملیاتی لوله‌های **P. E**

حداکثر فشار عملیاتی مطابق با استاندارد **DIN** کشور آلمان به شرح زیر است :

الف (برای خطوط لوله که از استاندارد **DIN 8974 SERIES (PN6)** پیروی می‌کند . فشار مجاز حداکثر یکبار می‌باشد .

ب (برای خطوط لوله که از استاندارد **DIN 8974 SERIES (PN10)** پیروی می‌کند . فشار مجاز حداکثر 4 بار می‌باشد .

استاندارد حمل و نقل و تحویل لوله‌های **P. E** شرایط فنی لوله‌های پلی اتیلن به هنگام حمل و نقل و تحویل بایستی با استاندارد **DIN 8075** مطابقت داشته باشد .

استاندارد اتصالات P. E

سازگاری اتصالات با استانداردهای ذیل الزامی و اجتناب‌ناپذیر است .

استاندارد حفاظت لوله‌های **P. E** در مقابل عوامل مخرب

استاندارد آزمایشات غیر مخرب جوشها و آزمونهای آلتاسونیک

استاندارد جوشکاری (**Tapping Saddles**) به خطوط اصلی

استاندارد آزمایش فشار خطوط **P. E**

استاندارد نحوه اجرای آزمایش فشار خط لوله **P. E**

استاندارد جوشکاری لوله‌ها و اتصالات **P. E**

استاندارد ماشین‌های جوشکاری خاص لوله‌ها و اتصالات

ماکزیمم فشار مجاز بهره‌برداری : (**MAOP**)

ماکزیمم فشار مجاز بهره‌برداری برای هر سیستم لوله پلی‌اتیلن به مواد اولیه (RESIN) استفاده شده (MRS)، شاخص SDR لوله‌ها و شرایط بهره‌برداری بستگی دارد. حداقل مقدار فاکتور طراحی F_d می‌بایست مساوی یا بزرگتر از 2 باشد و همچنین موارد ذیل را به عنوان حداقل شرایط لازم باید در نظر داشت:

(الف) نوع گازی که انتقال می‌یابد (برای مثال: گاز طبیعی، گاز صنعتی یا تولید شده، گاز مایع و غیره...) و وجود احتمالی مایعات.
 (ب) دمای پیش‌بینی شده در سیستم بهره‌برداری شبکه.
 (ج) شکل لوله
 توصیه می‌شود موارد زیر نیز در نظر گرفته شود:
 (د) سرعت اشاعه ترک که بستگی به قطر لوله و حداقل دمای بهره‌برداری دارد.
 (ه) موقعیت لوله و ورود گاز به ساختمانهای مجاور در زمان وقوع نشتی گاز.
 - راهنماهای ملی (دستورالعملهای ملی هر کشور) نیز می‌بایست در نظر گرفته شود MAOP. به شرح ذیل بیان می‌شود:

$$MAOP = \frac{20MRS}{F_d (SDR - 1)} \text{ bar}$$

مگاپاسکال - MPA حداقل تنش مورد نیاز = MRS:

نسبت ابعاد استاندارد قطر خارجی لوله به ضخامت لوله = SDR

$$F_d = \geq 2 = \text{فاکتور طراحی}$$

۱- آماده سازی لوله های پلی اتیلن قبل از عملیات جوشکاری
 آماده سازی لوله ها شامل بازرسی و تمیز کاری و برش و خمکاری لوله ها قبل از جوشکاری (عملیات اتصال) می باشد.
 ۱-۱ بازرسی لوله ها

هرشاخه لوله قبل از آماده سازی باید بازرسی گردد لوله هائی که دارای هر نوع عیب از قبیل کج بودن، دو پهن بودن دهانه برآمدگی، شیار، فرو رفتگی، خراش و حفره باشند بایستی کنار

گذارده شوند تا توسط مهندس یا نماینده او و در صورت لزوم مهندس بازرسی شرکت ملی گاز بررسی و دستور واژده شدن ، تعمیر و یا برش آنها جهت از بین بردن نقص داده شود .
۲-۱ تمیز کردن لوله ها

قبل از اتصال لوله ها بایستی سطوح داخلی و خارجی آنها با وسایل مناسب از خاک و سایر مواد خارجی تمیز شوند .
۳-۱ برش لوله ها

برش لوله بایستی توسط وسایل مخصوص برش که مورد تأیید مهندس یا بازرسی می باشد انجام گیرد . مقطع بریده شده باید عمود بر محور طولی لوله باشد . استفاده از برشهای فارسی بر (MITER) جهت لوله و اتصالات مجاز نمی باشد .

۴-۱ جهت و انحراف لوله

۱-۴-۱ کمانی شدن لوله

کمانی شدن لوله برای تغییر جهت مجاز خواهد بود . شعاع کمانی شدن به صورت تقریبی از قطر لوله بوده که با در نظر گرفتن پیشنهادات سازنده آ توسط مهندس یا نماینده او تعیین می گردد .

۱-۴-۲ خمکاری لوله ها

لوله ها را می توان با استفاده از دستگاههای خمکاری با شعاع تا حدود پنجاه برابر قطر آن خم نمود . خمکاری باید به صورتی انجام شود که محل خمکاری دچار چین و چروک نگردیده و دوپهن نشود . هرگاه چنین نواقص ایجاد گردد لوله واژده خواهد شد . در صورتیکه خم با شعاعهای خیلی کوچک مورد نظر باشد می بایست از خمهای پیش ساخته در کارخانه استفاده نمود

۵-۱ لوله های واژده شده

لوله های وازده شده بایستی با علامت (وازده) که بر روی آنها با رنگ قرمز نوشته می شود مشخص گردند. اینگونه لولهها بایستی بلافاصله از محل کار خارج شده و در انبار مخصوص وازده نگهداری شوند.

۳- آماده نمودن سر لوله ها برای جوشکاری

۳-۱ سر کلیه لوله ها باید قبل از جوشکاری مورد بازرسی قرار گرفته و عیوبی که ممکن است به کیفیت جوشکاری صدمه بزند تصحیح گردد کلیه لبه های لوله و اتصالات قبل از جوشکاری باید از اجسام خارجی تمیز گردد تا موجب اختلال در امر جوشکاری نشود تمیز کاری می تواند با کمک پارچه و حلالهای مناسب توسط دست انجام شود.

۳-۲ کلیه اقلذام مردود شده باید بطور وضوح با رنگ قرمز با لفت (وازده) علامت گذاری شده و فوراً توسط پیمانکار از محل خارج شود. ۳-۳ برای جفت کردن کلیه لوله ها می بایست از گیره یا بستهای مخصوص و همچنین یاقرقره های مناسبی که به بدنه لوله ها هیچ گونه آسیبی نرساند و استفاده نمود.

۴- جوشکاری

کلیات

۴-۱ مطالب زیر شامل مشخصات فنی حاکم بر انواع جوشکاری لوله و اتصالات و دستگاهی از وسایل مورد استفاده آنها می باشد.

۴-۲ انواع جوشکاری توسط دستگاه های مختلف و با استفاده از روشهای مندرج در بند پنجم این فصل انجام می شود.

۴-۳ در مواردیکه از لوله های شاخه ای (حلقه شده) استفاده می گردد پیمانکار می تواند برای اتصالات مضاعف یا چند گانه عملیات جوشکاری را با روشهای به تایید رسیده امور بازرسی و کنترل فنی شرکت ملی گاز در کارگاه انجام دهد.

۴-۶ دستگاه های جوشکاری و گیره های میزان کننده سر لوله ها دستگاه های برش و دیگر دستگاه ها باید از نوع مورد تایید مهندس بوده و در نهایت خوب نگهداری شوند .

۴-۷ لوله و اتصالات تا قطر ۹۰ میلی متر معمولاً به وسیله جوشکاری برق گذاری سیمی و با جوشکاری حرارتی بوشی و از ۹۰ میلی متر به بالا را می توان به وسیله جوشکاری حرارتی لب به لب انجام داد.

۴-۸ در مورد نصب سه راهی تخلیه (PURGING – TEE) و سه راهی انشعاب (SERVICE – TEE) می توان از جوشکاری های نوع حرارتی زینی یا برق گذاری زینی بنا به تشخیص مهندس

روشهای اتصال:

لوله ها و اتصالات پلی اتیلن را می توان به روشهای زیر به یکدیگر متصل

کرد :

- اتصالات حرارتی جوشی

- اتصالات الکتریکی جوشی

- اتصالات مکانیکی

این گونه اتصالات می تواند در حد استحکام لوله و یا حتی محکمتر باشد .

مراحل اجرایی

اتصالات می بایست بر اساس دستور العملهای موجود در روشهای اجرایی و با در نظر گرفتن توصیه های ارائه شده از طرف سازنده لوله و اتصالات انجام شود .

انتخاب نوع اتصال و روشهای کنترل می بایست با توجه به سطح مهارت اپراتورها ، محیط و شرایطی که عمل اتصال و روشهای کنترل توسط شرکت توزیع گاز کشور صورت می پذیرد .

روش های اتصال جوشی با کمک ابزارهای حرارتی (جوش لب به لب ، جوش بوشنی ، جوش زینی)

انجام اتصال جوشی با کمک ابزارهای حرارتی مطابق با روشهای مناسب مربوطه صورت می گیرد. در این روشها سطوح مورد اتصال از طریق حرارت دادن به نقطه ذوب رسیده و سپس به سمت هم نزدیک و با تماس مستقیم عمل جوش و اتصال انجام می پذیرد.

درجه حرارت جوش

تولید یک باند جوش قوی بستگی به محدوده‌های جوش تولیدات پلی اتیلنی ذوب شده دارد. حرارت بیش از اندازه ممکن است موجب تنزیل کیفیت ماده اولیه بشود و حرارت کم هم نمی تواند به صورت مطلوبی ماده پلی اتیلن را نرم کند تا جوش خوب و با کیفیت انجام شود.

- زمان برداشتن صفحه حرارتی باید حتی المقدور کاهش یابد تا از خنک شدن بیش از حد سطح ذوب شده جلوگیری شود.

- میزان درجه حرارت جوش هر نوع تولیدات خاص پلی اتیلن که قرار است مورد اتصال واقع شود می بایست قبلاً مشخص شود. تولید کننده‌ها و سایر شرکتهای مرتبط را می بایستی مورد مشاوره قرار داد تا از توصیه‌های آنها در مورد مدت زمان حرارت دادن، درجه حرارت لازم و مراحل اجرایی جهت تولیدات پلی اتیلنی مورد نظر مطلع شد.

- لازم به تذکر است که هوای سرد و باد می تواند بر روی دمای حرارتی جوش اثر منفی بگذارد.

- در چنین شرایطی می بایست یکسری پیش‌بینیهای لازم مانند حفاظ قرار دادن و یا طولانی کردن زمان حرارت در نظر گرفته شود.

تجهیزات جوش

تجهیزات جوش می بایست مطابق با استاندارد **ISO** باشد.

- تجهیزات جوش می بایست مطابق با قوانین منطقه‌ای به تأیید و تصویب رسیده باشد.

- ضروری است که به سرویس و نگهداری تجهیزات جوش اهمیت خاصی داده شود.

اتصالات خوب و رضایتبخش نمی‌توانند با تجهیزات جوشی که شرایط نامطلوب داشته باشد ایجاد شود. تمیزی و پاکی سطوح حرارتی، درجه حرارت مناسب در ابزار حرارتی، هم‌محوری و شرایط بهره‌برداری در ماشینهای اتصال در زمان استفاده از آنها حائز اهمیت بسیار می‌باشند.

- ابزارهای حرارتی به گونه‌ای طراحی شده‌اند که می‌توانند درجه حرارت ثابتی را در محدوده دمایی ذوب تولیدات پلی‌اتیلنی حفظ کرده و می‌بایست دارای تجهیزات نشان‌دهنده و اندازه‌گیری درجه حرارت باشند.

به منظور کنترل دمای ذوب در ابزار حرارتی می‌توان از وسایل دقیق اندازه‌گیری دما همچون یک پیرومتر یا ترمومتر دیجیتالی مجهز به صفحه نشان‌دهنده استفاده نمود.

- کلیه تجهیزات حرارتی که در مراحل اجرایی اتصالات استفاده می‌شوند می‌بایست با استفاده از انرژی الکتریکی حرارت داده شوند.

- نباید از وسایل گازی جهت حرارت دادن استفاده شود.

- استفاده مستقیم از حرارت که به صورت مشعل و یا هرگونه شعله باز می‌باشد ممنوع است.

جوش لب به لب

جوش لب به لب معمولاً برای لوله‌های با قطر کمتر مساوی 63 میلی‌متر توصیه نمی‌شود. برای ایجاد این نوع اتصال می‌بایست از تجهیزات مکانیکی استفاده نمود. مراحل فنی این نوع جوش عبارت است از:

الف) (دوسر لوله‌ها که از قبل تراشیده و هم‌تراز شده است را روی صفحه حرارتی مسطح قرار داده و تا مرحله ذوب حرارت می‌دهیم.

ب) (به سرعت صفحه حرارتی را برداشته و دو سطح لوله یا اتصالات را که نرم شده است نه همدیگر تماس داده و تحت فشار قرار می‌دهیم.

ج) (دو سطح مزبور را برای مدت زمان تعیین شده تحت فشار نگه داشته و به اندازه کافی صبر می‌کنیم تا محل اتصال خنک شود.

BUTT FUSION **فشار بین سطوح در جوش لب به لب**
INTERFACE PRESSURE

فشار مورد نیاز وارد بر سطوح مقابل هم در جوش لب به لب می‌بایست بین $9\% N/mm^2$ و $20/0 N/mm^2$ باشد .

مقدار نیروی لازم به واحد نیوتن بین سطوح انتهایی لوله‌ها یا اتصالات عبارت است از :

N/mm^2 ضربدر میزان سطح انتهایی لوله یا اتصالات به میلیمتر مربع .

فشار هیدرولیک یا پنیوماتیک در واقع نیرویی است که به صورت فشار بر حسب بار (bar) به سطوح وارد می‌شود .

فشار فوق (بر حسب بار) شامل نیروی خنثی کننده ، ناشی از مقاومت اصطکاکیه در ماشین جوش و همچنین فشار کششی ناشی از لوله متصل به ماشین می‌شود .

فشار کششی همان فشار غالب بر مقاومت اصطکاکی ناشی از وزن لوله و همچنین فشار کششی فعال احتمالی (ناشی از جابجایی لوله مورد جوشکاری) می‌باشد .

مراحل اجرایی جوش لب به لب :

مراحل اجرایی جوش لب به لب که در مبحث ذیل مطرح شده است به عنوان حداقل شرایط لازم برای اجرای صحیح یک جوش لب به لب محسوب می‌شود .

- لوله و یا اتصالات را در ماشین جوش لب به لب محکم ببندید .
- سر لوله‌های مورد جوشکاری را تمیز کنید .
- کنترل شود که آیا ماشین جوش و پمپ متناسب بوده و سازگاری دارند و آیا فشار جوشکاری را می‌تواند ایجاد نماید .

- دو سر لوله که به صورت موازی در دستگاه بسته شده است به وسیله دستگاه جوش به سمت رنده کشیده می‌شود و تحت فشار مناسب دو سر لوله تراشیده خواهد شد . این فشار بایستی مناسب و کافی باشد به طوری که رنده بین دو سر لوله هیچگونه حرکتی نداشته باشد .

- قبل از خاموش کردن رنده حتماً فشار دستگاه را انداخته و پس از اینکه دو سر لوله‌ها از رنده جدا شدند می‌توان اقدام به خاموش کردن رنده و این موضوع به جهت اجتناب از پیدایش ناصافی (پله پله شدن) در سر لوله‌ها می‌باشد .

- زمانی کار رنده کامل شده است که یک تراشه کامل (یک دور کامل تراشه) از هر یک از انتهای سطوح لوله‌ها اطمینان حاصل می‌کنیم .
- ناهم محوری لوله‌ها نباید بیشتر از 10% ضخامت لوله و یا 1 میلی‌متر باشد
10 از دو اندازه فوق هر کدام بزرگتر باشد می‌تواند ملاک قرار گیرد .
- فاصله بین سطوح انتهای لوله‌ها پس از رنده کردن می‌بایست به شرح ذیل باشد .

- $3/0$ میلی‌متر برای قطر لوله کمتر از 225 میلی‌متر $0.3 \text{ mm For } d_e < 225 \text{ mm}$

- $5/0$ میلی‌متر برای قطر لوله بیشتر نامساوی 225 میلی‌متر و کمتر و یا مساوی 400 میلی‌متر

- $0.5 \text{ mm For } 225 \text{ mm} \leq d_e \leq 400 \text{ mm}$

- $0/1$ میلی‌متر برای قطر لوله بیشتر از 400 میلی‌متر

- $1.0 \text{ mm For } d_e > 400 \text{ mm}$

- مجموع مقاومت اصطکاکی ماشین جوش و لوله را اندازه گرفته و آن را به فشار جوش اضافه می‌کنیم .

- در صورت نیاز ، سطوح جوش و صفحه حرارتی را تمیز کنید .

- ضایعات پلی‌اتیلنی باقیمانده بر روی صفحه حرارتی را فقط به کمک یک وسیله تراشیده چوبی می‌توان برطرف کرد .

- از سالم ماندن و صدمه نخوردن پوشش روی صفحه حرارتی و خراش برداشتن آن اطمینان حاصل نمایید.

- صحت درجه حرارت جوش را روی صفحه حرارتی کنترل کنید .

- صفحه حرارتی را بین دو سر انتهایی لوله قرار دهید .

- با فشار جوش تعیین شده که شامل مجموع مقاومتهای اصطکاکی است دو

فک ماشین جوش را به هم نزدیک کرده و دو سر لوله‌ها را با همان فشار روی

ابزار حرارتی قرار می‌دهیم و دو سر لوله‌ها تحت این فشار همچنان روی ابزار

حرارتی باقی می‌ماند ، تا اینکه لبه‌ها در دو طرف صفحه حرارتی به ارتفاع یک

تا چهار میلی‌متر برگردانده شود . ارتفاع فوق به میزان قطر خارجی لوله بستگی

دارد .

- فشار را به اندازه‌ای کاهش دهید که فقط تماس بین لوله و صفحه حرارتی

حفظ شود .

- وقتی مدت زمان نفوذ حرارت طی شد، دو سر لوله بایستی از هم دور شده و صفحه حرارتی را برمی داریم. سطح انتهایی لوله را که حرارت دیده سریعاً کنترل کرده و صدمه های احتمالی ناشی از برخورد صفحه حرارتی در هنگام برداشتن را بررسی می کنیم و سپس سطوح ذوب شده را به هم متصل می کنیم. می بایست به زمان برداشتن صفحه حرارتی T_3 توجه کافی بشود.

- ماشین جوش در طی تمام مدت زمان جوش می بایست تحت فشار باقی بماند.

- هنگامی که مدت زمان جوش T_5 سپری شد می توان فشار ماشین جوش را انداخته و سپس لوله را با احتیاط حرکت داد ولی نباید جابجایی زیاد صورت بگیرد.

- زمانی که صفحه حرارتی استفاده نمی شود می بایست آن را در غلاف محافظ خودش قرار داد.

- زمان T_6 می بایست کاملاً رعایت شود.

- اگر گرده جوش را بخواهیم به منظور کنترل کیفیت جدا کنیم تراشه برداری کنیم با یک ابزار مناسب این کار انجام بگیرد.

جوش بوشنی :

این روش شامل حرارت دادن هم زمان سطح خارجی لوله و سطح داخلی بوشن (SOCKET) تا رسیدن به درجه حرارت جوش مورد نظر می باشد سپس سر لوله را داخل بوشن (SOCKET) قرار داده و در جای خود ثابت نگه می داریم تا محل اتصال خنک شود. برای اطمینان از کیفیت خوب جوش برای لوله های با قطر بزرگتر یا مساوی 63 میلی متر استفاده از تجهیزات مکانیکی توصیه می شود. جوش بوشنی برای قطرهای کمتر از 63 میلی متر می تواند دستی و با استفاده از حرارت دادن و ابزار **REROUNDING** ابزار مخصوص مدور کردن مجدد لوله باشد جوش بوشنی را می توان به دو طریق انجام داد :

روش A یا روش B

جوش بوشنی برای لوله های با قطر بیشتر از 125 میلی متر توصیه نمی شود.

درجه حرارت جوش بوشنی

درجه حرارت جوش بوشنی می‌بایست بین 250 درجه سانتیگراد تا 280 درجه سانتیگراد باشد .

زمان جوش بوشنی

در جوش بوشن زمان جوش کوتاه است . زیرا کل ضخامت دیواره‌های لوله و بوشن نباید به طور کامل حرارت داده شوند .

روش : A

مراحل اجرایی جوش بوشنی

- بوشن می‌بایست در گیره مربوطه قرار داده شود .
- میله هم محور کردن وسیله‌ای برای هم‌ترازی لوله‌ها می‌بایست در گیره نگهدارنده لوله در ماشین جوش قرار گرفته و سپس گیره را بسته و محکم می‌کنیم .

- دو گیره ماشین جوش را به هم نزدیک می‌کنیم و بوشن را تحت فشار ملایم و بوسیله میله هم محوری به صورت عمودی تراز می‌کنیم .
- بوشن را با فشار بسیار ملایمی به میله هم محوری نزدیک می‌کنیم . چون که اگر فشار بیش از حد به آن وارد شود احتمالاً در خلال عملیات حرارتی بعدی دچار صدمه می‌شود .

- می‌بایست میله هم محور کردن تنظیم را چرخانده و به گیره نگهدارنده لوله چسبانیده شود پیچهای مرکزی را باید شل کرد به منظور اینکه گیره مربوطه به اتصال بتواند به صورت افقی و عمودی جابجا شود ماشین جوش باید بسته شود به گونه‌ای که میله تنظیم را به سمت بوشن فشار دهد سپس پیچهای مرکزی را محکم می‌کنیم .

سر لوله را به وسیله ابزار مخصوص برش به صورت گونیا ببرید و یا با استفاده از اره دندانه‌دار ظریف با ابزار برش مخصوص پلاستیک و کمک نشانگر برش وسیله‌ای که جهت برش گونیا بکار می‌رود لوله را ببرید . زبری لبه داخلی لوله را با چاقو صاف کنید . لوله در نگهدارنده دستگاه جوش جا داده می‌شود و

وسیله عمق سنج را روی سر لوله قرار می دهیم و لوله را داخل آن فرو می کنیم تا حدی که این وسیله کاملاً با نگهدارنده لوله تماس پیدا کند.

نوع : B

- بوشن می‌بایست در گیره مربوطه قرار داده شود .
- باید میله هم محوری تنظیم کردن در گیره نگهدارنده لوله ماشین جوش قرار گرفته و سپس گیره را بسته و محکم می‌کنیم .
- در گیره ماشین جوش را به هم نزدیک می‌کنیم و بوشن را تحت فشار ملایم به وسیله میله هم محوری به صورت عمودی تراز می‌کنیم . بوشن را با فشار بسیار ملایمی به وسیله میله هم محوری نزدیک کرده ، چون که اگر فشار بیش از حد به آن وارد شود احتمالاً در خلال عملیات حرارتی دچار صدمه می‌شود .
- می‌بایست میله هم محور کردن تنظیم را چرخانده و به گیره نگهدارنده لوله چسبانیده شود .
- پیچهای مرکزی را باید شل کرد به منظور اینکه گیره مربوطه به اتصال بتواند به صورت افقی و عمودی جابجا شود ماشین جوش می‌بایست بسته شود به گونه‌ای که میله تنظیم بوشن را تحت فشار قرار دهد . سپس پیچهای مرکزی را محکم می‌کنیم .
- سر لوله را به وسیله ابزار مخصوص برش به صورت گونیا ببرید و یا با استفاده از اره دندانه‌دار ظریف یا ابزار برش مخصوص پلاستیک و کمک نشانگر برش (وسیله‌ای که جهت برش گونیا به کار می‌رود) (لوله را ببرید . زبری لبه داخلی لوله را با چاقو صاف کنید .
- به وسیله ابزار مخصوص تراش (CALIBRATING TOOL) سر لوله تراشیده شود . این عمل تا حدی ادامه خواهد داشت که سر لوله با لبه پشتی ابزار تراش تراز شود .
- لوله در نگهدارنده مخصوص لوله دستگاه جوش به نحوی قرار داده می‌شود که لبه پشتی ابزار تراش با لبه جلویی نگهدارنده لوله تراز باشد .

دستورالعملهای عمومی درباره روش A و B :

- سطوح جوش لوله و بوشن را باید کاملاً تمیز کرد .
- از سالم بودن و تمیزی پوشش رویه اطو اطمینان کامل حاصل نماییم .

ضایعات پلی اتیلنی روی اتو را به وسیله یک تراشنده چوبی می توان برطرف نمود .

صحیح بودن درجه حرارت جوش را کنترل می کنیم .

ابزار حرارتی اطو را بین لوله و بوشن قرار می دهیم .

ماشین جوش را به آرامی و به صورت مداوم حرکت می دهیم تا اینکه بوشن و سر لوله به ابزار حرارتی برسند .

دسته دستگاه جوش را محکم و مداوم حرکت می دهیم تا سر لوله تا عمق کامل داخل یک طرف ابزار حرارتی اطو و طرف دیگر اطو به داخل بوشن کاملاً هدایت شود . دقت کنید که لبه انتهایی بوشن در معرض حرارت قرار نگیرد و این حالت را تا پایان عملیات حرارتی حفظ می کنیم .

زمان جوش هنگامی شروع می شود که لوله و بوشن در محللهای مربوطه دار اطو با فشار هدایت می شوند

روش : A

اطو می بایست مطابق روش نوع A نصب و قرار گیرد. شکل 09 سر لوله بایستی به وسیله ابزار مخصوص کاملاً گونیا شود .

در طی تمام مدت زمان عملیات حرارتی ، باید اپراتور جوش به حفظ هم محوری دستگاه اطو توجه داشته باشد .

هنگامی که عملیات حرارت دادن به اتمام رسید :
ماشین جوش را باز کرده و دستگاه اطو را برمی داریم .

بلافاصله از یک شکل بودن سطوح حرارت دیده اطمینان حاصل کنید .
زمان برداشتن اطو را به حداقل مدت کاهش می دهیم .

ماشین جوش را محکم و یکنواخت بسته تا دو سطح حرارت دیده به هم جوش بخورند .

از نفوذ و داخل شدن سر لوله به طور کامل در بوشن اطمینان حاصل نمایید .
این وضعیت (حالت (را حداقل به همان مدت زمانی که عملیات حرارتی جوش به طول انجامیده است حفظ و رعایت نمایید .

محللهای جوش را نباید حداقل تا 10 دقیقه بعد از اتمام عملیات حرارتی جوش تحت تنش قرار دهیم .

روش : B

- اطو می‌بایست مطابق روش نوع B نصب و قرار گیرد .
- سر لوله بایستی به وسیله ابزار مخصوص کاملاً گونیا شود .
- سر لوله به وسیله ابزار مخصوصی تراشیده شود لایه‌برداری کنیم
- در صورت استفاده از ابزار مدور کردن لوله ، باید آن را به فاصله حداقل 50 میلیمتر از نزدیکترین محل جوش و قبل از تراشیدن لوله قرار دهیم .

کلیات نوع A ، B :

توجه داشته باشید که سطوح عایق شده اطو بدون خش ، سالم و تمیز باشد . اگر از تراشه‌ها و ضایعات پلی‌اتیلنی چیزی باقی مانده است با یک تراشنده چوبی آنها را پاک کنید .

- سطح جوش لوله و اتصال بوشنی را خوب تمیز کنید .
درجه حرارت صحیح جوش را بر روی ابزار حرارتی اطو کنترل کنید .
لوله بوشن را به طور مستقیم به سمت اطو با یک فشار ثابت و مداوم حرکت دهید .

دقت داشته باشید که لوله و بوشن در یک راستا و به دو طرف اطو هدایت شوند و تا عمق کامل انتهای لوله و بوشن در داخل اطو قرار گیرد .
زمان جوش بوشنی از این لحظه آغاز می‌شود این وضعیت را تا پایان مدت زمان لازم انجام جوش حفظ کنید .
هنگامیکه مدت زمان جوش به اتمام رسید سریعاً بوشن و انتهای لوله را از اطو جدا کنید .

لوله و بوشن را با یک فشار مداوم و ثابت به گونه‌ای داخل یکدیگر کرده و نگه می‌داریم که منطبق بر علاکتهای مندرج روی لوله باشد .
فشار مربوطه طی زمانی حداقل برابر با مدت زمان اثر اطو اعمال می‌گردد .
اجزایی که در عملیات جوش در معرض حرارت قرار گرفته‌اند نبایستی تا حداقل 10 دقیقه بعد از عملیات جوش مورد تنش و فشار قرار گیرند .

اتصال جوشی زینی : (SADDLE FUSION)

این تکنیک شامل حرارت دادن همزمان سطوح خارجی لوله و **SADDLE** تا رسیدن - این سطوح به دمای ذوب و سپس قرار دادن **SADDLE** بر روی لوله تا سرد شدن اتصال می باشد. جهت دستیابی به کیفیت بالای جوش توصیه می شود که برای کلیه اندازه لوله ها از ابزار مکانیکی مناسب استفاده شود.

جوش زینی به دو گونه می باشد:

- 1- جوش زینی بدون ابزار برش کامل لوله اصلی
 - 2- جوش زینی همراه با ابزار برش کامل لوله اصلی
- نوع 1- برای خطوط انشعابی با قطر کمتر یا مساوی 63 میلیمتر به کار می رود.
- نوع 2- برای خطوط انشعاب منازل با قطر کمتر یا مساوی 40 میلیمتر به کار می رود.

حرارت جوش زینی

حرارت جوش زینی می بایستی در حدود 260 درجه سانتیگراد تا 280 درجه سانتیگراد باشد.

زمان جوش زینی

مدت زمان جوش زینی کوتاه می باشد زیرا دیواره های لوله نیایستی کاملاً تحت گرمایشی قرار گیرند.

کلیه جوشهای زینی می بایستی پس از عملیات حرارتی جوش به مدت 15 دقیقه در داخل ماشین جوش تحت فشار قرار گیرد تا سرد شود. سپس مجدداً قبل از انجام هر نوع عملیات دیگر لازم است حداقل 15 دقیقه دیگر صبر شود.

عملیات سوراخ کردن و پر کردن لوله از گاز

فیلم اکسیده شده سطح لوله را در تمام سطح درگیر جوش می تراشیم.

گیره پنجره ای را از روی لوله در محلی که قرار است **SADDLE** جوش داده شود سوار می کنیم.

ماشین جوش زینی را روی گیره پنجره ای قرار می دهیم.

- **SADDLE** را در گیره نگاه دارنده مربوطه قرار می دهیم .
- **SADDLE** را بر روی لوله اندازه ای فشار می دهیم تا نیروی تماس حاصل شود .
- کنترل می کنیم که آیا تمام سطح مورد جوشکاری در **SADDLE** وقتی تحت فشار قرار می گیرد روی لوله به طور مناسب می نشیند .
- در صورت نیاز سطح مورد جوشکاری روی لوله و **SADDLE** را تمیز می کنیم .
- از تمیز بودن پوشش سطحی اطو و سالم بودن آن اطمینان حاصل می کنیم .
- ضایعات پلی اتیلنی را هر چند به مقدار کم می بایست با یک تراشنده چوبی از روی صفحه اطو تمیز کرد .
- درجه حرارت صحیح جوش را روی اطو کنترل می کنیم .
- اطو را بین لوله و **SADDLE** قرار می دهیم .
- فشار لازمه را ایجاد کرده و در طول مدت عملیات حرارتی ثابت نگاه می داریم .
- اطو را برمی داریم .
- سطوح جوشکاری روی لوله را سریعاً کنترل کرده و **SADDLE** را روی لوله فشار می دهیم .
- زمان جابجایی اطو و قرار دادن اتصال روی لوله را به حداقل مقدار کاهش می دهیم .
- فشار جوش را به میزان لازم رسانیده و حداقل برای مدت زمان 15 دقیقه آن را حفظ می کنیم .
- پیچ نگاه دارنده گیره **SADDLE** را شل کرده و به زمان توجه می کنیم .
- ماشین جوش را برمی داریم .

جوش برقی ELECTROFUSION

کلیات :

- اتصالات جوش برقی شامل اتصالات بوشنی ، زینی ، ردیوسر ، سه راهی مساوی ، سه راهی غیر مساوی ، خم ها و غیره می باشد .
- اصول اساسی در این اتصالات شامل : گرم کردن) بر طبق قانون ژول)

سیم پیچ برقی بهم پیوسته‌ای می‌باشد که در سطوح داخلی وجود دارد ، و این مسئله موجب می‌شود قسمتی از اتصال که در مجاورت سیم پیچ می‌باشد ذوب گردد و نتیجتاً سطوح لوله و اتصال در این محل به هم متصل و ممزوج خواهد شد .

اتصالات الکتروفیوژن می‌توانند در جوشکاریهای خطوط هم‌راستا و خطوط انشعابی یا اتصالات **SPIGOT** مورد استفاده واقع شوند ساخته شده از دانسیته‌های گوناگون متوسط و بالا و از مواد با شاخصهای گوناگون سیلان ذوب.

در مواقعی که به طور فوق‌العاده تغییرات در دمای محیط ایجاد می‌شود احتمالاً نیاز به تنظیم مجدد در میزان انرژی حرارتی ایجاد شده خواهد بود . به منظور انجام جوش قابل قبول لازم است در مورد محدوده دمایی مناسب محیط با تولیدکنندگان اتصالات و شرکتهای ذیربط مشاوره نمود .

سیستم کنترل CONTROL BOX

سیستم کنترل جوش برقی به گونه‌ای طراحی شده است که می‌تواند انرژی الکتریکی مناسب را (که از یک منبع برقی مانند ژنراتور یا برق محلی دریافت می‌کند با در نظر گرفتن عوامل مختلف ، و در صورت نیاز لحاظ نمودن درجه حرارت محیط به اتصالات ارائه دهد .

عواملی که در سیستم کنترل مؤثر هستند عبارتند از :

- ولتاژ جریان مورد نیاز

- مدت زمان جوش

بعضی از انواع سیستمهای کنترل فقط مختص به اتصالات خاصی می‌شود که یک کارخانه تولید می‌کند .

بعضی از انواع دیگر به طور عمومی جهت جوش اتصالاتی که ساخت کارخانه‌های مختلف می‌باشد مورد استفاده قرار می‌گیرند .

ژنراتور برق :

معمولاً برای تأمین انرژی الکتریکی اتصالات جوش برقی از ژنراتور استفاده می‌شود که میزان انرژی الکتریکی معینی از طریق سیستم کنترل به اتصالات انتقال می‌یابد .

ژنراتور بایستی به گونه‌ای انتخاب شود که قادر به رساندن انرژی مورد نیاز باشد لذا توجه به خصوصیات الکتریکی سیستم کنترل و ژنراتور لازم است .

توصیه می‌شود که ژنراتورهای برق از تجهیزات ایمنی مناسب مطابق با مقررات ملی برخوردار باشند .

در بعضی مواقع سیستمهای کنترل و ژنراتور برق همراه هم به صورت یک واحد (UNIT) ساخته شده‌اند .

گیره هم محور کردن و گیره مدور کردن مجدد لوله :
در کلیه انواع سیستم جوشکاری برق به منظور حداقل کردن نا هم محوری و حرکت در حین جوشکاری و زمان سرد شدن بایستی از ابزار نگاهدارنده استفاده شود .

ابزار و عملیات تراشیدن :

جهت انجام عملیات جوش می‌بایستی سطح خارجی لوله و یا اتصال **SPIGOT** را به وسیله ابزار مخصوصی رنده تراشیده تا مواد اکسید شده از روی سطوح جوشکاری برداشته شود .

این عملیات را باید به وسیله ابزارهای مناسب مانند رنده‌های دستی یا ماشینی انجام داد .

البته استفاده از رنده‌های ماشینی توصیه شده است .

عملیات تراشیدن بایستی به طور کامل شامل محیط خارجی سر لوله یا سر اتصال **SPIGOT** شود .

برای انجام جوش برقی در اتصالات زینی یاتی سرویس می‌بایست فقط سطح جوش روی لوله را تراشید .

میزان مجاز تراشیدن سطوح به طور تقریبی به شرح زیر می‌باشد :

- برای لوله‌های با قطر خارجی کمتر یا مساوی 63 میلی‌متر حدود 1/0 میلی‌متر می‌باشد .

- برای لوله‌های با قطر خارجی بیشتر از 63 میلی‌متر حدود 2/0 میلی‌متر می‌باشد .

ELECTROFUSION مراحل اجرایی جوش برقی **PROCEDURE :**

دستورالعمل زیر استفاده عمومی از اتصالات بوشنی برقی را جهت متصل کردن لوله‌ها یا اتصالات **SPIGOT** به لوله و همچنین استفاده اتصالات زینی وتی سرویس را توضیح می‌دهد . اتصالات جوش برقی بایستی تا قبل از استفاده همچنان در کارتن یا هر پوشش دیگر که مانع از رسیدن نور است چون که توسط کارخانه سازنده قرار داده شده‌اند محافظت شوند . در صورت وجود رطوبت می‌بایست سطوح اتصالات در هنگام جوش کاملاً خشک باشند .

برای ایجاد جوش مؤثر و با کیفیت ، لازم است به میزان درجه حرارت محیط و مناسب بودن اتصالات برای لوله و اتصالات **SPIGOT** و یا میزان **SDR** توجه کافی شود .

مراحل جوش برقی برای اتصالات زینی و بوشنی (ساکت)

ELECTROFUSION SOCKET جوش برقی اتصالات بوشنی **FITTINGS :**

آنچه که به عنوان مراحل اجرایی جوش برقی در ذیل ذکر می‌شود در واقع به عنوان حداقل شرایط لازمه انجام جوش بوشنی برقی محسوب می‌شود :

- لوله را با استفاده از ابزار مخصوص برش به صورت گونیا ببرید و یا با استفاده از اره دندانه نرم یا ابزار برش مخصوص پلاستیک راهنمای برش برش می‌دهیم . زبری لبه داخلی لوله را با چاقو صاف کنید .
- تمام سطوح مورد جوشکاری در سر لوله یا سر اتصالات **SPIGOT** را تراش می‌دهیم .
- سطح محل جوش را در صورت نیاز تمیز نمایید .
- مطمئن شوید که میزانی از لوله که بایستی در داخل بوشن فرو برود ، کاملاً فرو رفته است .

- بوشن را روی سر لوله یا انتهای سر اتصال **SPIGOT** سر بدهید و اطمینان حاصل کنید که در جایگاه صحیح خود قرار گرفته است .
- در صورتیکه قرار باشد از این نوع جوش در شرایط **TIE-INS** استفاده شود لازم است در ابتدا بوشن کاملاً روی سر یک لوله قرار گیرد (لوله داخل بوشن فرو رود و از سر دیگر بوشن بیرون زده باشد و سپس سر دو لوله در گیره مهار شود و آنگاه بوشن مجدداً برگردانده شود به طوریکه سر لوله دیگر هم داخل آن برود . کنترل شود که دو سر لوله به اندازه لازم در داخل بوشن قرار داشته باشد .
- گیره هم محور کردن را نصب کرده و لوله‌ها را هم محور می‌کنیم .

جوش برقی زینی یا انشعابی : (TAPPING TEE)

تمام سطح خارجی لوله را در محلی که تحت عملیات جوشکاری قرار خواهد گرفت تراش بدهید .
- اگر لازم است سطح عملیات جوش را روی لوله تمیز نمایید .
- اتصال **SADDLE** را مطابق آنچه که در دستورالعمل نصب آمده است در محل خود روی لوله قرار دهید . - در صورتی که نیاز باشد ابزار مخصوص که جهت نزدیک کردن و فشرده کردن دو لبه **SADDLE** به یکدیگر می‌باشد استفاده شود ، مطابق آنچه که سازنده توصیه کرده است .

اتصالات مکانیکی :

اتصالات مکانیکی معمولاً برای متصل کردن انواع مختلف لوله‌های فولادی یا چدنی به لوله‌های پلی اتیلنی به کار برده می‌شود .
کلیه اتصالات مکانیکی می‌بایست دارای مقاومت کافی در برابر بارهای انتهایی وارده باشند .

اتصالات مکانیکی شامل :

- اتصالات فلنجی شامل فلنج با دنباله پلی اتیلن می شود که برای اتصال به لوله پلی اتیلن از ابزار حرارتی اتو یا الکترو فیوژن استفاده می شود با یک فلنج حمایتی جداگانه فولادی یا پلاستیکی که در پشت فلنج اصلی قرار می گیرد .

- اتصالات فلنجی شامل فلنج با دنباله فولادی که به وسیله یک اتصال مکانیکی به صورت یک طرف فولادی و یک طرف پلی اتیلن مجهز شده است و یک فلنج حمایتی جداگانه فولادی می شود .

- اتصال لوله فولادی به لوله پلی اتیلن مجهز به یک اتصال پیش ساخته مکانیکی این اتصال می تواند مستقیماً به یک شیر وصل شود .

- اتصالات رابط جهت وصل فولاد و پلی اتیلن .

- اتصالات چسبی قابل انقباض حرارتی با سیم پیچ حرارتی داخلی لوله های پلی اتیلن نبایستی در اتصالات تضعیف شوند و هیچگونه روغنی (به عنوان روان سازنده و چرب کننده) نباید به لوله های پلی اتیلن زیان و ضرر وارد کند .

اتصالات فلنجی پلی اتیلنی :

اتصالات فلنجی شامل یک اتصال فلنجی پلی اتیلنی می باشد که به لوله پلی اتیلن از طریق اطو و یا جوش بوشن برقی متصل می شود . یک پلاستیک نرم یا یک فلانچ فولادی در پشت حلقه فلنج قرار داده و دنباله فلنج به لوله پلی اتیلنی وصل خواهد شد .

اتصال فلنجی پلی اتیلنی را می توان به صورت جوش لب به لب ، جوش بوشنی یا جوش بوشن برقی به سر لوله پلی اتیلن متصل کرد .

مراحل اتصال :

برای اتصال فلانچها لازم است ، عمل هم محور کردن و ترتیب سفت کردن مهره ها و همچنین ابزار مخصوص (آچار تنظیم کننده نیرو (در نظر گرفته بشود . اجرای مرحله اتصال می بایست مطابق با دستورالعمل سازنده اتصال باشد .

اتصال فلانچ می بایست حداقل طی 3 مرحله که پیچهای روبروی هم را به قطرهای اعداد از یک تا دوازده یک ساعت ببندیم تا بدین وسیله تنش از روی مواد پلی اتیلن رفع شود .

هنگامی که از پیچهای فولادی ، فلانج‌های ثابت فولادی و فلانج‌های فولادی حمایتی (پشتی) استفاده می‌شود می‌بایست آنها را از خوردگی و زنگ زدگی ، با استفاده از موادی که اثرات زیان آوری بر روی پلی‌اتیلن نداشته باشد محافظت نمود .

اتصالات مکانیکی FIELD- ASSEMBLED MECHANICAL FITTINGS :

همواره بایستی یک حفاظ فولادی جهت جلوگیری از افتادگی لوله پلی‌اتیلن به کار رود . ضمناً عملیات اتصال بایستی همیشه بر اساس دستورالعمل کارخانه سازنده اجرا شود .

اتصالات قابل چروک حرارتی :

اتصالات قابل چروک حرارتی را می‌توان برای اتصال انواع مختلف لوله‌ها ، مانند لوله‌های فولادی یا چدنی به لوله‌های پلی‌اتیلنی بکار برد . این روش اتصال را فقط می‌توان برای شبکه‌های توزیع گاز با فشار کم به کار برد . مساوی ماکزیمم 100 میلی بار اینگونه اتصال می‌بایست کلیه شرایط اجرای تست را همچون اتصالات مکانیکی در بر داشته باشد . در اینگونه اتصالات نباید از شعله مستقیم جهت انرژی حرارتی دادن به اتصالات استفاده کرد . اتصال می‌بایست مطابق با دستورالعمل کارخانه سازنده اجرا می‌شود .

اتصالات خم‌دار زانوها :

تغییر مسیر خط لوله از حالت راست به حالت خم در زمان نصب را می‌توان از طریق اتصالات خم‌دار ، اتصالات زانویی و یا خمکاری به وسیله دست انجام داد ولی باید توجه داشت که قابلیت انعطاف لوله پلی‌اتیلن محدود است و نمی‌توان آن را به هر میزان خمیدگی ایجاد شده در زمین و یا تغییر وضعیت نسبت به شیب زمین خم نمود .

حداقل شعاع خم که می توان ایجاد کرد بایستی مساوی یا بزرگتر با 25 برابر قطر خارجی لوله باشد $de \times R \geq 25$.
 استفاده از ماشین خمکاری و یا استفاده از حرارت جهت خم کردن لوله های پلی اتیلن در محل عملیات مجاز نمی باشد .

assortment	
	concrete cover 400
	concrete frame with iron cover 400
	telescope T 05D - 5 t
	telescope T 30 - 12,5 t
	telescope T 30 K - 12,5 t with grid
	telescope T 40 - 40 t
	telescope T 50 K - 40 t with grid
	riser pipe 400 / 2 m
	riser pipe 400 / 6 m
	straight through chamber 160 / 400
	straight through chamber 200 / 400
	riser pipe 400 / 2 m
	riser pipe 400 / 6 m
	straight through chamber 250 / 400
	straight through chamber 315 / 400
	straight through chamber 400 / 400
	riser pipe 400 / 2 m
	riser pipe 400 / 6 m
	straight through chamber 500 / 400
	straight through chamber 630 / 400
	riser pipe 400 / 2 m
	riser pipe 400 / 6 m
	inspection chamber 110 / 400
	inspection chamber 160 / 400
	inspection chamber 200 / 400
	PP DW riser pipe 400 / 2 m
	PP DW riser pipe 400 / 6 m
	inspection chamber 160 / 400
	inspection chamber 200 / 400

شیرها

شکل ۴ - اتصالات

شیرها در سیستم خطوط لوله پلی اتیلنی ممکن است برای موارد ذیل به کار برده شوند:
 - تقسیم بندی شبکه
 - قطع جریان

شیرها دارای بدنه فولادی و یا پلاستیکی هستند. تمهیدات لازم جهت جلوگیری از خوردگی در شیرهایی که دارای بدنه فولادی هستند ضروری می باشد.

کلیه شیرها بایستی از سطح زمین و بدون اینکه نیازی به حفازی اضافه داشته باشند قابل بهره برداری و عمل کردن باشند.

در زمان بهره برداری از شیر و در حین چرخاندن دسته شیر بایستی دقت کافی به عمل آید.

نصب :

می بایست شیرها را به گونه ای نصب کرد که خطوط پلی اتیلنی تا حد امکان در معرض تنشهای غیر ضروری واقع نشود.

شیرها می توانند به دو صورت تهیه و به منظور وصل به لوله پلی اتیلن به کار روند. یا سر لوله پلی اتیلن به صورت SPIGOT از طریق T. F به بدنه اصلی شیر وصل می شود و یا با یک فلنج.

به هر حال توصیه می شود که شیرها به سیستم خطوط شبکه پلی اتیلن جوش شوند.

بهره برداری از شیرها :

شیرها باید به گونه ای نصب شوند که در هنگام باز و بسته کردن آنها تنش اضافی به خطوط شبکه پلی اتیلنی وارد نشود.

در هنگام باز کردن و بستن شیرها باید احتیاطات ویژه ای به منظور اجتناب از وارد کردن تنشهای اضافه به لوله به عمل آورد.

نصب شیرها ، اتصالات رابط و انشعابات

در شبکه های پلی اتیلن از سشیر های فلزی (نوع اوری و یا توپی) با پوشش های مناسب و مجهز به سر لوله های پلی اتیلن که از قبل در کارخانه سازنده به شیر متصل شده اند استفاده می گردد.

نحوه نصب شیر و ساخت حوضچه

شیرها باید به گونه ای نصب شوند که گشتاورهای عمودی و طولی ناشی از باز و بسته نمودن شیر که به بدنه آن وارد می شوند به لوله ها منتقل نگردید. و به آنها آسیبی نرساند. بدین منظور می توان یک ی از دو روش زیر را به کار برد:

الف- استفاده از بست های مخصوص بر روی گلوئی های طرفین بدنه شیر و مهار نمودن آن ها به بلوک سیمانی تعبیه شده در زیر شیر.

ب- استفاده از غلافهای ۶۰ سانتیمتری در طرفین شیر که یک طرف آن بر روی گلوئیهای شیر تکیه داشته باشد.

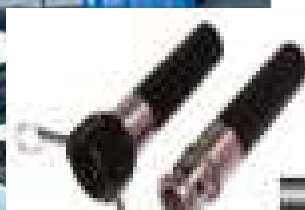
نحوه نصب شیر و همچنین ساخت حوضچه مطابق نقشه ارائه شده از طرف کارفرما خواهد بود.

اتصالات رابط (TRANSITION FITTINGS)

جهت متصل نمودن لوله های پلی اتیلن به قسمتهای فلزی نظیر علمک ها اتصالات رابط استفاده می شود.

این نوع اتصالات معمولاً به دو صورت فشاری (COMPRESSION JOINTS) و یا یکپارچه که رد کارخانه

مونتاز می گردد، ساخته می شود.

PE 80 gas pipe
Electro fusion

PE 100 gas pipe
Electro fusion

شکل ۵ - انواع اتصالات در لوله های پلی اتیلن

نحوه استفاده از اتصالات رابط

این نوع اتصالات باید مطابق با روشهای تأیید شده مهندس یا نماینده او به کار برده شود .

- عمق فرو رفتگی لوله در داخل اتصال و نحوه سفت کردن و سایر مشخصات باید دقیقاً رعایت گردد .

- اتصالات رابط باید به نحوی نصب شوند که در مقابل نیروهای کشش مقاوم بوده و حتی مقاومت نقطه اتصال بیشتر از سایر قسمتهای لوله باشد . از این رو اتصالات به کار فته باید از نوع مورد قبول بوده و صحت آن با آزمایش تأیید شود .

۲- انشعاب گیری از لوله های اصلی

انشعاب گیری از لوله های اصلی توسط لوله های پلی اتیلن با قطر کمتر از ۶۳ میلی متر به عمل می آید . مشخصات فنی نصب لوله های انشعاب و انجام جوشکاریها مانند آنچه که برای لوله های اصلی گفته شده ، می باشند و فقط خاک ریز روی لوله های انشعاب به ترتیب و شرح زیر است :

الف - ریختن خاک سرنندی به ضخامت ۱۵ سانتی متر روی لوله .

ب - گذاشتن موزائیک های ساده به ابعاد ۲۵×۲۵ سانتی متر بر روی خاک سرنندی از محل اخذ انشعاب تا یک متری دیوار یکه علمکی بر روی آن نصب خواهد شد .

ج - ریختن خاک سرنندی مجدد به ضخامت ۵ سانتی متر بر روی موزائیک ها

د - استفاده از نوار زرد اختطاری بر روی خاک سرنندی

۵- ریختن خاکهای مازاد بر روی نوار زری و کوبیدن آنها در دولایه .
باید توجه داشت از ریختن سنگهای نوک تیز و تکه های آسفالت به
ابعاد بیشتر از ۱۰ سانتیمتر همچنین آشغال و کثافات جداً خودداری
گردد .

۳-۱- علمکهای استفاده شده در پروژه های پلی اتیلن از جنس فلزی با
روکشهای مناسب بوده و از اتصالات رابط جهت متصل نمودن آنها به
لوله های پلی اتیلن در فاصله یکمتری دیوار استفاده خواهد شد .

آزمایشات نهایی و راه اندازی

- کلیات آزمایشات مشروحه ذیل بعد از اتسام لوله گذاری و قبل
از بهره برداری شبکه انجام خواهد گرفت .
- آزمایشات توسط هوا و منحصر به شبکه هایش خواهد بود که
حداقل در عمق ۴۰ سانتی متری زیر خاک مدفون می باشند .

شکل ۶ - لوله پلی اتیلن و مصارف خانگی

Product Range		
Diameter	PVC	PP
32	●	●
40	●	●
50	●	●
63	●	
75	●	●
80	●	
90	●	●
100	●	
110	●	●
125	●	●
160	●	●
200	●	

۱-۱ - آزمایشاتی که باید انجام گیرد شامل آزمایش مقاومت و آزمایش نشانی خواهد بود .

۱-۲ دستگاه ها و وسایل مورد نیاز آزمایش

۱-۲ دستگاه ها و وسایل مورد نیاز آزمایش

کلیه وسایل و ابزار آلات زیر جهت آزمایش که باید توسط پیمانکار تامین شده و به تایید مهندس یا نماینده او برسد به شرح زیر است :

اتصالات موقت کمپرسور و وسایل اندازه گیری و ثبت درجه حرارت و فشار وسایل حمل و نقل و دستگاه های لازم برای اتفاقات پیش بینی نشده و ایمنی

۱-۳-۱ آزمایشات شیرها واتصالات

کلیه شیرها واتصالات لازم برای نصب دستگاه های اندازه گیری بایستی قبلا مورد آزمایش قرار گرفته و؟؟ دقت نمود و کلیه شیرهای موجود روی در طول آزمایش کاملا باز باشد .

۱-۴ اطمینان از درست کار کردن دستگاه های اندازه گیری

کلیه دستگاه های اندازه گیری بایستی توسط شرکت های ملی گاز ایران یا یک سازمان مورد تایید آن کنترل شده و برای آن ها گواهی صحت کار صادر گردد این گواهی در موقع شروع آزمایشات بایستی در اختیار با نماینده او قرار گیرد .

۱-۵ تجهیزات

پیمانکار بایستی در موقع آزمایشات هر گونه تعمیراتی که لازم باشد انجام داده اگر آزمایش مورد قبول واقع نگردد می بایست از خط رفع عیب نموده و آن را مجددا آماده آزمایش نماید . چنانچه دشتی لوله بعلت عیوب موجود در لوله باشد کار فرما کلیه هزینه های آزمایش مجدد را طبق شرایط پیمان پرداخت خواهد کرد . در مورد هر گونه علت دیگری که در اثر سهل انگاری یا طری کار غلط پیمانکار بوجود آمده باشد کلیه هزینه ها بعهد خود او خواهد بود .

شرایط خاک زمین

شرایط عمومی :

زمانی که این استاندارد را برای طراحی خطوط پلی اتیلن دنبال می کنیم ، نکات ایمنی برای اطمینان بخشیدن به بهره برداری از گاز در شرایط معمولی و طبیعی در نظر گرفته شده است . اگر اقدامات خاصی برای بارهای اضافی که به

هر یک از قسمتهای خطوط و متعلقات آن ممکن است وارد شود در نظر گرفته نشده است لکن محاسبات ساختاری مؤثری می‌بایست بر اساس آنچه که مهندسین عملیاتی ارائه می‌نمایند صورت پذیرد .

ملزومات پوشش خاک :

پوشش خاک عبارت است از حد فاصل عمودی بین سطح بالای لوله تا سطح طبیعی زمین بعد از عملیات لوله‌گذاری .

به جز شرایط خاص دیگری به غیر از آنچه که در این استاندارد یا بر اساس قوانین ملی آمده است در سایر موارد باید پوشش خاک بر روی خطوط لوله و غلاف‌های آن حداقل 60 سانتیمتر باشد .

در شرایطی که زمین دارای شیارهای عمیق ، زهکشی ، جاده‌های با ترافیک سنگین ، خطوط آهن ، مسیر رودخانه‌ها و غیره باشد باید از پوشش بیشتری استفاده نمود .

خاک و موادی که ناشی از کندن حفاری کانال‌ها می‌باشد می‌تواند به عنوان پرکننده مجدد کانال مورد استفاده قرار بگیرد مشروط به اینکه عاری از هرگونه سنگ و سنگ ریزه یا موادی مشابه آن که باعث صدمه زدن به لوله‌های پلی‌اتیلنی می‌شود باشد در غیر این صورت بایستی برای پر کردن کانال‌ها از پرکننده‌های مناسب بر طبق قوانین و مقررات منطقه‌ای می‌باشد استفاده نمود .

۶-۱ گزارش نهایی مراحل انجام آزمایش

بعد از اتمام کلیه عملیات پیمانکار بایستی گزارش نهایی و کاملی تهیه و آنها را بانضمام نسخه اصلی چارتهای درجه حرارت و فشار به مهندس یا نماینده او تسلیم نماید .

۲- نحوه آزمایش

روش مندرج در ذیل برای آزمایش هایی که گاز رسانی با فشار حداکثر ۵ کیلوگرم بر سانتی متر مربع کار می‌کند بکار می‌رود .

۱-۲ دستگاه های و لوازم اندازه گیری مورد نیاز

الف - وسایل اندازه گیری مثبت فشار عبارتند از :

- فشار سنج و زنه ای با دقت ۰/۱ پوند بر اینچ مربع و حدود کار ۵ تا

۲۰۰ پوند بر اینچ مربع

- فشار سنج ثابت با دقت نیم پوند بر اینچ مربع و حدود کار ۵ تا ۲۰۰ پوند بر اینچ مربع

- فشار سنج عقربه ای با دقت ۱ پوند بر اینچ مربع و حدود کار ۵ تا ۲۰۰ پوند بر اینچ مربع

ب - وسایل اندازه گیری و ثبت درجه حرارت عبارتند از :

- دستگاه ثبات درجه حرارت با دقت ۰/۱ درجه سانتی گراد

- حرارت سنج جیوه ای با دقت ۰/۱ درجه سانتی گراد

حدود کار وسایل اندازه گیری درجه حرارت بین ۳۰- درجه و ۶۵+

درجه سانتی گراد می باشد فاصله نقاط نصب حرارت سنجهای

برای اندازه گیری درجه حرارت شبکه ۵۰۰ متر از یکدیگر بوده و

چنانچه طول شبکه بیشتر از ۶ کیلومتر باشد تعداد نقاط اندازه

گیری بیشتر از ۱۰ عدد و تعیین محل نصب نقاط به تشخیص مهندس

یا نماینده او خواهد بود.

۲-۲ نصب دستگاه ها و وسایل اندازه گیری

دستگاه های اندازه گیری فشار باید در محلی نصب شود که حداقل

تغییرات درجه حرارت ممکنه را دارا باشد (یعنی ۲۰ تا ۲۴ درجه

سانتی گراد)

نصب دستگاه های حرارت سنج ثبات در ابتدا و انتهای شبکه مطابق

شکل ۱ و دستگاه ثبات فشار سنج وزنه ای در محل شروع آزمایش

مطابق شکل ۳ و نحوه نصب میزان الحراره جیوه ای مطابق شکل

شماره ۲ (در بخش ضمائم خواهد بود .

۲-۳ تمیز کردن شبکه

قبل از آزمایش بایستی شبکه توسط هوای فشرده از گرد و خاک و

سنگ ریزه و سایر اجسام بجا مانده در داخل لوله ها کاملاً تمیز گردد

۲-۴ پر کردن شبکه از هوای فشرده

پس از تایید عملیات تمیز کاری توسط مهندس ناظر باید شبکه را با هوای فشرده تا ۹۰ پوند بر اینچ مربع پر نمود. توضیح اینکه حرارت هوای فشرده تزریقی به شبکه نباید بیش از ۳۰ درجه سانتی گراد باشد.

الف - تعیین تغییرات فشار بعلت تغییرات درجه حرارت توسط

فرمول ذیل :

$$C = \frac{T_1 - T_2}{T_m + 273} \times P_m$$

که در آن :

C : تغییرات فشار بعلت تغییرات درجه حرارت

T_1 = درجه حرارتهای در شروع آزمایش

T_2 = معدل درجه حرارتهای در خاتمه آزمایش

T_m = درجه حرارت متوسط

P_m = فشار معدل (متوسط) خوانده شده از دستگاه فشار سنج وزنه

ای

ب - تعیین افت فشار توسط فرمول زیر :

$$P = P_1 - P_2 - C$$

که در آن

P = حداکثر افت فشار مجاز

P_1 = فشار آزمایش در هنگام شروع

P_2 = فشار آزمایش در خاتمه

C = تغییرات فشار بعلت تغییرات درجه حرارت

توضیح اینکه در صورتی آزمایش مورد قبول است که فشار شبکه

پس از پایان آزمایش بیشتر از ۰/۱ پوند بر اینچ مربع افت نشان

ندهد و یا بعبارت دیگر $0.1 \text{ PSI} \leq P$

۴- آزمایش شیرهای استفاده شده در شبکه

برای حصول اطمینان از صحت کار شیرها قبل از نصب در شبکه

های گازرسانی بایستی قبلاً آنها طبق نظر نماینده امور بازرسی و

کنترل فنی و ایمنی از طریق مهندس یا نماینده اوم تحت آزمایش قرار گرفته بسته به مورد با هوا و یا آب او پس از تایید در شبکه نصب شوند .

۵- بازدید کلی اتصال به شبکه گازدار موجود و تخلیه هوا جایگزینی گاز و راه اندازه انجام کلیه مراحل بازدید از کارهای اجرا شده و تخلیه هوا و جایگزینی گاز و راه اندازی بعهدہ پیمانکار و با مشارکت و نظارت و یا تایید نماینده کار فرما خواهد بود .

۱-۵ آمادگی و بازدید کلی

- پیمانکار موظف است هر قسمت یا تمامی کار را با نظر مهندس بر طبق ضوابطی که در ذیل خواهد آمد طبق صورتجلسه تنظیمی تحویل موقت به نمایندگان کار فرما نماید .

- پیمانکار مسئول تهیه کلیه لوازم و وسایل از قبیل دستگاه جوشکاری و کمپرسور هوا و غیره و نقشه های مورد لزوم و مربوطه به این عملیات بوده و همچنین باید اجناس مصرفی از قبیل شیره در پوشهای پلاستیکی دریچه های فلزی حوضچه ها رابط شیر از قبیل شیره در پوشهای پلاستیکی دریچه های فلزی ، حوضچه ها ، و رابط شیر و حافظ مخصوص آن و گریس و غیره را در تمام مدت اجرای مراحل فوق بحال آماده داشته باشد.

- حداقل یک هفته قبل از شروع مراحل ذکر شده پیمانکار می بایست کتبا و همراه با ارسال برنامه های تنظیمی جهت تخلیه هوا و تزریق گاز و نقشه های مربوط آمادگی خود را جهت تحویل موقت قسمت یا تمامی کار به مهندس اعلام نماید . بدیهی است که مهندس حق دارد بنا به صلاحدید کاری و اولویتهای مربوطه تغییراتی در برنامه های پیشنهادی پیمانکار بدهد .

-انجام مراحل مختلف برای عملیات فوق الذکر بشرح زیر است :

۱-۱-۵ بازدید از دریچه کلیه شیرها و علائم نصب شده موقعیت قرار گرفتن رابط و غلاف و نشان دهنده قسمت باز و بستن شیر در داخل حوضچه و گریس کاری تمام شیرها در صورت لزوم با فشار مورد تایید توسط گروهی متشکل از کارفرما و پیمانکار و لیست پردازی از اشکالات موجود .

۲-۱-۵ رفع کلیه نواقص توسط پیمانکار در اسرع وقت و اطلاع کتبی آن به مهندس یا نماینده او .

۲-۵ انجام اتصالات نهایی به شبکه گاز دار

پس از اتمام عملیات لوله گذاری و تایید آزمایش نهایی می بایست نقاطی از شبکه فعلی به شبکه گازدار قبلی متصل گردد برای انجام این عمل نکات زیر باید مورد توجه قرار گیرد :

۱-۲-۵ پیمانکار هنگام کار گذاری لوله فعلی در مجاورت لوله قبلی باید دقت ها و پیش بینی لازم را به نحوی در نظر گیرد تا اتصالات نهایی به گاز بدون هیچ گونه اشکالی انجام پذیر بوده و در زمان جوشکاری و اتصال لوله گاز دار تحت هیچ گونه تنش قرار نگیرد .

۲-۲-۵ تهیه لوله و کلیه اتصالات مورد نیاز با کارفرما بوده و پیمانکار مسئول انجام اتصال نهایی بطور دقیق و قابل قبول نماینده کارفرما خواهد بود که در این رابطه می بایست :

اولا برنامه زمان بندی ونحوه انجام اتصال را جهت تایید به مهندس و یا نماینده او تسلیم نماید و ثانيا مقدار کافی نفرات مجرب و تجهیزات مورد نیاز آماده کار داشته باشند .

۳-۲-۵ قبل از رشوع عملیات پیمانکار می بایست انتهای کلیه خطوط را خاک برداری نموده و پس از برداشتن در پوش سه راهی تخلیه ، توسط مته موجود در آن لوله ها را سوراخ نموده و هوای فشرده داخل خطوط را بدرون سه راهی تخلیه رانده و بدین وسیله جوش ناشی از اتصال آن را به بدنه لوله آزمایش نماید . و از عدم وجود تنش در آن اطمینان حاصل کند و سپس در پوش آنها را ببندد.

۴-۲-۵ پیمانکار موظف است پس از تایید برنامه کاری و صدور پروانه کار از طرف نمایند .

کارفرما ، عملیات جوشکاری و اتصال به خط گازدار را آغاز نموده و در این رابطه از کلیه راهنمائیهای مسئولیت ایمنی کارفرما تبعیت نماید .

۳-۵ تخلیه هوا و راه اندازی

در این رابطه اقدامات ذیل می بایست بلافاصله بعد از اتمام عملیات اتصال نهایی توسط پیمانکار بعمل آید .

۳-۱-۵ تهیه نقشه های رنگ شده از مسیر ها و خطوطی که می بایست تزریق گاز گردند به تعداد مورد نیاز و همچنین برنامه و ترتیب آن عملیات

۳-۲-۵ عمل تخلیه هواز جایگزینی گاز به ترتیب از لوله های اصلی و فرعی و از طریق سه راهی های تخلیه و باز وبسته کردن شیرهای مسیر بر طبق برنامه تنظیمی و نقشه های رنگ شده و همچنین با بکار گیری از وسایل مخصوص و مورد لزوم مانند مشعلهای سه پایه مجهز شیر و وسائل ایمنی مخصوص این کار بعمل می آید .

۳-۳-۵ پس از اتمام تخلیه هوا و جایگزینی کامل گاز در کلیه لوله های شبکه عملیات زیر باید توسط پیمانکار انجام شود .

الف) برگرداندن مغزی مته سه راهی های تخلیه بحالت اولیه وبستن در پوشهای آنها .

ب) انجام آزمایش نشستن گاز توسط کف صابون در اطراف در پوشهای بسته شده

ج) پر کردن بلافاصله چاله های حفاری شده در انتهای خطوط وحمل خاکهای اضافی از محل

تذکر مهم نظر به اینکه طی مراحل مختلف لوله گذاری و بخصوص در هنگام تخلیه هوا و تزریق گاز امکان تشکیل و تخلیه الکتریسته ساکن زیاده بوده که نتیجتا ممکن است تولید جرقه نموده و باعث شعله ور شدن مخلوط گازو هوا یا ایجاد شوک به افرادی که با آن کار می کنند گردد لذا رعایت نکات زیر توسط پیمانکار الزامی است .

الف) در کلیه مواردیکه امکان تشکیل الکتریسته ساکن موجودمی باشد می بایستی کلیه وسایل ایمنی موردنیاز را تهیه ودر اختیار

ناظرین مسئول و کارکنان خود گذارده تا از بروز سوانح ناشی از اثرات الکتریسته ساکن جلوگیری بعمل آورد .
ب (استفاده از پارچه خیس و مرطوب نمودن زمین اطراف انتهای خطوط و همچنین اتصال یک رشته مس سخت از پارچه خیس به زمین یکی از ساده ترین راههای موثر در تخلیه صحیح الکتریسته تشکیل شده می باشد .

اقدامات اضافی در برابر صدمات :

برای اینکه صدمات احتمالی ناشی از مواد خارجی به لوله‌های پلی‌اتیلنی را به حداقل برسانیم لازم است اقدامات ذیل مورد توجه قرار گیرد :

موقعیت لوله پلی‌اتیلنی را ثبت کنید .

نوار زرد رنگ هشدار دهنده‌ای را بالای لوله و در طول آن قرار دهید .
توصیه می‌شود که فاصله بین نوار زرد رنگ و لوله 300 میلی‌متر باشد .
نوار زرد رنگ باید بر اساس آنچه که استاندارد **ISO** مقرر کرده است علامت‌گذاری شده باشد .

می‌توان یک سیم ردیاب را در همان سطح لوله پلی‌اتیلنی و به موازات آن قرار دهیم تا در آینده بتوانیم به وسیله آن محل لوله را زیر زمین شناسایی کنیم .

سیم ردیاب باید در سر تا سر لوله و به طور پیوسته ادامه داشته باشد و در انتهای لوله به جعبه‌های مخصوصی متصل شده باشد تا در نقاطی که از موقعیت‌های خاصی برخوردار است بتوان با ارسال پالس‌های صوتی موقعیت لوله پلی‌اتیلنی را ردیابی نمود .

در مواقعی که احتمال وقوع خطر و صدمات زیاد باشد باید خطوط پلی‌اتیلنی کاملاً محافظت شوند .

علامت‌گذاری‌های قابل رؤیت و دائمی که روی زمین روی خطوط لوله قرار داده می‌شوند در مواقع لازم می‌توانند جهت شناسایی لوله مورد استفاده قرار گیرند مواردی همچون : جاده‌ها ، تقاطع خطوط آهن و رودخانه‌ها ، تجهیزات **BLOW OFF** ، در زمینهای شخصی ، سر حد مرز بین قطعات زمین ، در مرحله‌ایی که جاده‌های مواصلاتی ویژه خطوط لوله تغییر جهت می‌دهند .

کانال کشی :

پهنای کف کانال باید به گونه‌ای باشد که امکان اجرای عملیات صحیح و پر کردن مجدد کانال را مقدور سازد .

اگر در صورت نیاز بخواهیم هرگونه عملیات جوشکاری را در کانال انجام بدهیم باید عرض کانال را بزرگتر در نظر بگیریم که میزان آن بستگی به نوع جوشکاری و تجهیزات مربوطه آن دارد. اگر خاک کانال نسبتاً یکنواخت و نرم و

دارای دانه‌های ریز و عاری از سنگ ریزه‌های درشت و قلوه سنگ و سایر چیزهای سخت باشد و کف کانال به حالت صاف و بدون پستی و بلندی و برخوردار از تکیه‌گاههای مناسب جهت خواباندن لوله پلی‌اتیلنی در طول کانال باشد، در این صورت خواباندن کلیه لوله‌های پلی‌اتیلنی و با سایزهای مختلف مجاز می‌باشد.

انبار کردن، جابجایی و حمل و نقل:

لوله‌های پلی‌اتیلنی به صورت کلافهای حلقه‌ای، استوانه‌ای، و یا به صورت شاخه‌های راست تولید می‌شوند.

انبار کردن:

- از نگهداری کردن نادرست لوله‌های پلی‌اتیلنی و اتصالات باید اجتناب ورزید.

- لوله‌های پلی‌اتیلنی که به صورت شاخه‌های مستقیم هستند باید روی سطوح صاف عاری از هرگونه اجزاء تیز، سنگ و یا برآمدگیهایی که باعث تغییر شکل و یا صدمه به آنها شود، انبار شوند.

اتصالات پلی‌اتیلنی باید در کارتن خود تا زمان استفاده نگهداری شوند. دقت داشته باشید که از تماس هرگونه فرآورده‌های شیمیایی تأثیرگذار بر مواد پلی‌اتیلنی مانند هیدروکربورها و غیره... باید پرهیز شود. لوله‌های پلی‌اتیلنی و اتصالات باید به گونه‌ای انبار شوند که امکان صدمات ناشی از فشرده و له شدن، شکاف برداشتن و سوراخ شدن و یا در معرض مستقیم نور روز به مدت طولانی قرار گرفتن را به حداقل مقدار برسانیم.

دسته کردن لوله‌ها:

فاصله بین چارچوبهای تکیه‌گاههای لوله‌ها (X) می‌بایست به اندازه مساوی باشد تا انبار کردن لوله‌ها به طور صحیح انجام پذیرد.

لوله‌های مستقیم پلی‌اتیلنی را باید در طول هم و به صورت هم‌تراز بر روی هم خوابانید. چارچوب تکیه‌گاه لوله‌ها نباید به یکدیگر به وسیله میخ متصل شده باشد بلکه باید به گونه‌ای ساخته شوند که فشار ناشی از وزن لوله‌ها

مستقیماً به چارچوب تکیه‌گاه هدایت شوند و فشاری به لوله‌های پلی‌اتیلنی وارد نشود .

انباشته کردن لوله‌ها :

اندازه دقیق ارتفاع انباشتن لوله‌های مستقیم پلی‌اتیلنی بستگی به عوامل زیادی دارد از جمله : ماده اولیه ، سایز لوله ، ضخامت لوله و درجه حرارت محیط خارجی که لوله در آنجا نگهداری می‌شود . هیچگاه نباید فشار ناشی از وزن لوله‌ها باعث تغییر شکل آنها بشود . بایستی حتماً توصیه‌های انباشته کردن لوله‌ها که از طرف شرکت سازنده ارائه می‌شود اجرا شود .

کلاف لوله به صورت حلقه‌ای یا استوانه‌ای :

لوله‌های پلی‌اتیلنی هم می‌تواند به صورت کلاف‌های حلقه‌ای و یا استوانه‌ای بسته‌بندی شوند .

کلاف‌های حلقه‌ای با قطر خارجی مساوی یا بزرگتر از 110 میلی‌متر باید به صورت عمودی بر روی چنگک‌های مخصوص و یا پایه‌هایی که به همین منظور ساخته شده‌اند انبار شوند . باید دقت شود که وسایل و امکانات لازم جهت جلوگیری از تماس بین کلاف‌ها (تماس در یک نقطه) فراهم شده باشد . توجه داشته باشید که وزن کلاف‌های استوانه‌ای ممکن است به طور عمومی بین 1000 کیلوگرم تا بیش از 2000 کیلوگرم باشد .

انبار کردن لوله‌ها :

در صورتی که قرار است لوله و اتصالات در فضای باز انبار شود باید در مورد ماکزیمم حد مجاز زمان انبار کردن ماکزیمم حد مجاز دمای محیط مشاوره نمود . پوشاندن لوله‌های پلی‌اتیلنی جهت محافظت نمودن آنها در برابر اشعه ماوراء بنفش نور خورشید ممکن است در بعضی مواقع موجب ایجاد حرارت زیاد شده که نهایتاً باعث صدمه زدن به عملیات اجرایی لوله می‌شود . در صورت انبار کردن لوله در فضای باز باید جمع مدت زمان مجاز آن با توجه به مراجعه به تاریخ لوله که از طرف تولید کننده درج شده است تعیین

شود. با استفاده از این تاریخ، تولید کننده مدت زمان مجاز دریافت نور یا حرارت در طی انبار کردن را مشخص نموده است. توصیه شده است که لوله و اتصالات پلی اتیلنی نباید بیش از 2 سال در فضای باز انبار شود. در جایی که لوله‌های شاخه‌ای به صورت هرم روی هم انباشته می‌شوند ممکن است لایه‌های زیری تغییر شکل بدهند به ویژه در هوای گرم بنابراین ارتفاع اینگونه انباشتن (هرمی شکل) (نباید بیش از 1000 میلیمتر باشد).

اولویت زمانی در استفاده از لوله‌ها :

به طور کلی، بسیاری از تولید کنندگان قبل از حمل لوله‌ها پلی اتیلنی آنها را در فضای باز کارخانه انبار می‌کنند. زمان در معرض قرار گرفتن لوله‌ها در برابر نو و حرارت را می‌توان با استفاده از تاریخ تولید لوله و ترتیب زمان تولید شدن آنها کنترل و به حداقل میزان رسانید بدین صورت که لوله‌هایی را که از لحاظ زمانی جلوتر تولید شده‌اند زودتر نصب نماییم.

لوله‌های پلی اتیلنی که بیش از مدت زمان توصیه شده در فضای باز انبار شده باشد فقط در صورتی می‌توانند مورد استفاده قرار بگیرند که حتماً قبل از نصب مطابق با مشخصات فنی ارائه شده آزمایش شده باشند توصیه می‌شود که همان اصل اولویت زمانی در استفاده از لوله‌ها، در مورد اتصالات نیز رعایت شود.

جابجایی کردن :

باید از انداختن و کشیدن لوله بر روی زمین اجتناب ورزید. اگر از ابزار و تجهیزات جهت جابجایی استفاده نمی‌شود باید ارزشهایی که باعث صدمه و یا آسیب رساندن به لوله و یا اتصالات نمی‌شود استفاده نمود.

جابجایی در هوای سرد :

در هوای سرد انعطاف پذیری لوله های پلی اتیلنی کاهش می یابد لذا جابجا کردن لوله ها در فصل زمستان به مراقبت بیشتری نیازمند است .

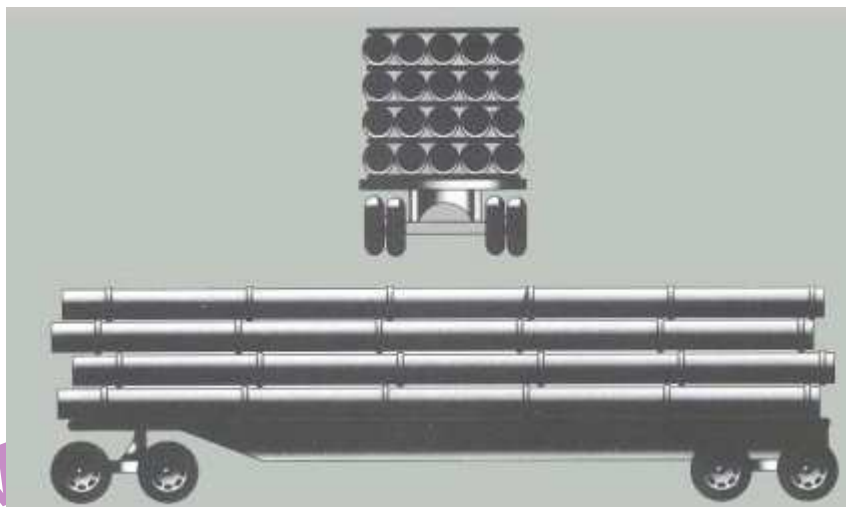
اگر دمای هوا برای لوله های مستقیم به -15 درجه سانتیگراد و برای لوله های حلقوی به صفر درجه سانتیگراد برسد باید دستورالعمل مخصوصی جهت جابجایی دنبال شود .

- جابجایی اولیه و انبار کردن لوله های مستقیم پلی اتیلنی باید به صورت لوله های بسته بندی شده انجام پذیرد تا صدمات وارده در این مرحله به حداقل برسد .

ترجیحاً بهتر است در هنگام بارگیری ، تخلیه و یا جابجایی از تجهیزات مکانیکی جهت حرکت دادن و یا انباشتن لوله ها استفاده شود .

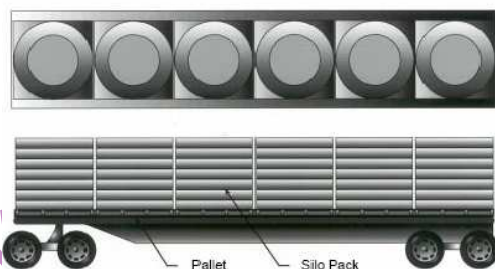
- جابجایی حلقه های لوله که روی سکوها یا مسطح انباشته شده باشند بوسیله کامیونهای مخصوص با بالابرهای چنگکدار (**FROKLIFT TRUCK**) سهل و راحت می باشد .

حلقه های لوله ها نباید روی سکوها و یا سطح تریلی باز شوند . بلکه باید به صورت بسته بندی شده و تک تک به وسیله جرثقیل تخلیه شوند و در هنگام تخلیه بار نباید کارکنان مربوطه از بدنه چارچوب کامیون بالا بروند

شکل ۷ - جابجایی لوله ها

- با در نظر گرفتن وزن کلاف‌ها باید جابجایی کلاف‌های استوانه‌ای به وسیله تجهیزات ماشینی صورت بگیرد. توصیه می‌شود که از تریلی‌های مخصوص استفاده شود که این جابجایی را ساده‌تر و ایمن‌تر انجام می‌دهد. قبل از نصب لوله‌های پلی‌اتیلنی در داخل کانال و یا در کنار کانال اطمینان حاصل کنید که کلاف استوانه‌ای در جای صحیح قرار داده شده باشد و در هنگام باز کردن لوله، محور چرخ استوانه ثابت باشد. هنگام باز کردن لوله به سرعت چرخش محور توجه داشته باشید تا لوله پلی‌اتیلن صدمه نبیند. اگر لوله پلی‌اتیلن قبلاً باز شده باشد و بخواهیم لوله را برش بزنیم و محل برش نزدیک محل خم لوله باشد به ویژه اینکه درجه حرارت محیط نیز پایین باشد در این صورت مراقبت ویژه‌ای جهت این امر لازم است

شکل ۸ - جابجایی

در هنگام حمل لوله‌های شاخه‌ای پلی‌اتیلنی باید از وسایل نقلیه باربری که سطح که سطح صاف و دارای دیواره اطراف باشند استفاده نمود. کف کامیون باید عاری از هرگونه میخ و یا برآمدگی باشد. لوله‌های پلی‌اتیلنی باید به طور یکنواخت و در طول خود بر روی کف کامیون خوابانیده شوند.

بایستی وسیله نقلیه مجهز به دیواره‌هایی با فاصله 2متر باشد و لوله‌های پلی اتیلنی در هنگام حمل و نقل کاملاً محصور و محفوظ شوند. باید کلیه جایگاه‌های حمل و نقل صاف و مسطح و عاری از لبه‌های تیز باشند

شکل ۹ - حمل و نقل

در زمان حمل و نقل

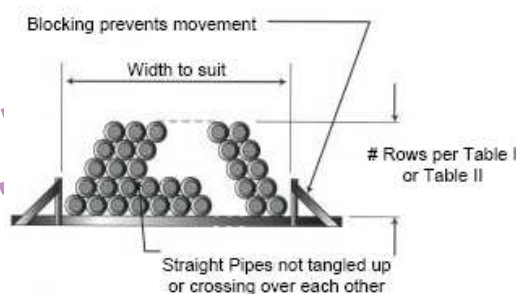
لوله‌های پلی اتیلنی به گونه‌ای بسته شوند که حرکت بین لوله‌ها و نگاهدارنده‌های لوله به حداقل مقدار برسد. همچنین استفاده از (تکنیکهای) روش‌های جابجایی ضعیف باعث آسیب‌هایی از قبیل ایجاد شیار، خراشیدگی، بریدگی یا سوراخ شدن می‌شود.

حمل کلاف لوله حلقه‌ای :

لوله‌های حلقه شده با قطر خارجی کمتر از 63 میلی‌متر را می‌توان روی بستر پوشالی پهن قرار داده شوند. لوله‌های حلقه‌ای را می‌توان با تسمه بر روی بسترهای پوشالی محکم بست تا بتوان به ترتیب به کامیون منتقل کرد ولی لوله‌های با قطر خارجی بزرگتر یا مساوی 63 میلی‌متر را باید به صورت جداگانه قرار داده شوند. بایستی در خلال بارگیری و حمل و نقل امکانات ویژه‌ای جهت مهار کردن هر کلاف حلقه‌ای وجود داشته باشد.

حمل کلاف‌های استوانه‌ای :

کلاف استوانه‌ای می‌بایست به طور بسیار محکمی به وسیله نقیله بسته شود. ارتفاع بالاترین قسمت کلاف استوانه‌ای در زمانی که روی کف کامیون قرار می‌گیرد می‌بایست در مقایسه با ارتفاع پلها، تونلها و یا سایر موانعی که ممکن است طی مسیر در بالای سر کامیون قرار گیرد، در نظر گرفته شود.

شکل ۱۰ - نحوه استقرار.

بازرسی قبل و در زمان نصب

بازرسی قبل از نصب :

- لوله‌های پلی‌اتیلنی و اتصالات را باید قبل از نصب مورد بازرسی قرار داد .
- در صورتی که خراش‌های سطحی با عمق بیش از 10% از ضخامت اسمی وجود داشته باشد باید آن قسمت را بریده و کنار بگذاریم و یا اینکه آن را مورد تعمیر قرار دهیم .

بازرسی در زمان نصب :

اقدامات لازم جهت بازرسی در زمان نصب لوله‌ها و متعلقات آنها بایستی از طریق موارد ذیل صورت پذیرد :
الف) بازرسی لوله‌های پلی‌اتیلنی از نظر صدمات سطحی جدی بلافاصله قبل از نصب .

ب) بازرسی کانال از نظر صحت عمق و عرض آن و حداقل فاصله کانال با سایر تأسیسات دفن شده .

ج) بازرسی کف کانال بلافاصله قبل از پایین آوردن لوله و در هنگام پرکردن کانال ضروری می باشد تا از عدم بروز آسیبهای احتمالی به وسیله عوامل خارجی و یا تیز و برنده مانند سنگ یا قطعات فلزی و یا چیزهای شبیه آن اطمینان حاصل شود .

د) بازرسی در زمان پایین آوردن لوله در کانال تا از صحت عم و لو عدم آسیب دیدگی لوله و قرار گرفتن آن در موقعیت مناسب اطمینان حاصل شود

روشهای بازرسی و آزمایشات

به منظور حصول اطمینان از عملیات اجرایی به خصوص کیفیت جوشهای (عملیات اتصال) انجام شده و بازرسی و آزمایشات مختلفی به عمل می آید که کلاً به سه دسته آزمایشات و

بازرسیهای عینی و مخرب و غیر مخرب تقسیم بندی گردیده و مراحل مختلف آن به شرح زیر است :

۱- بازرسی های عینی (ظاهری)

لول و اتصالات قبل از مصرف باید از نقطه نظر های ذیل مورد بازرسی قرا گیرد

الف: سطوح ظاهری آن ها سالم بوده و عاری از هر گونه ترک و شیار و برآمدگی یا تورفتگی های غیر قابل قبول باشد .

○ حداکثر عمق شیار یا خراش سطحی نباید بیشتر از ۱۰

درصد ضخامت و طول آن ها در هیچ جهتی بایستی بیشتر از ۱/۰ قطر اسمی لوله و یا اتصال باشد .

○ حداکثر عمق تورفتگی نباید بیشتر از ۵۰ درصد ضخامت

لوله بوده و سطوح آن می بایست عاری از لبه های

تیز باشد . در هر حال هر گونه تورفتگی که منجر به تغییر

ضخامت لوله و یا اتصال گردد غیر قابل قبول می باشد .

ب: دهانه های لوله و اتصالات باید گرد و مدور بوده و دارای دو پهنی های غیر قابل قبول نباشد .

توضیح اینکه : قسمتهای معیوب می بایست از محل کار خارج شود تا سپس در مورد عدم استفاده و یا قابل استفاده شدن آنها تصمیم گیریهای لازم توسط مهندس و یا نماینده او به عمل آید .

۲-۱ از کلیه جوشها (چه در مراحل انجام جوشکاری و چه بعد از اتمام آنها) میبایست بازرسی عینی به عمل آید . چنانچه ناظر مقیم جوشکاری یا بازرس شرکت نسبت به کیفیت مرغوب و قابل قبول بودن هر کدام از جوشهای به عمل آمده مشکوک باشد می تواند دستور بریدن آنها داده و جهت انجام آزمایشات مخرب آن ها را به آزمایشگاه ارسال دارد . بازرسی عینی بر روی هر یک از انواع جوشها به شرح زیر است :

الف : بازرسی های عینی مشروحه ذیل در مورد جوشهای لب به لب به عمل می آید .

○ لبه برگشته جوش باید کاملاً صاف و مدور بوده و هر دو طرف آن با هم مساوی و عمق شیار وسط لبه برگشته (K) به سطوح لوله نرسد .

○ مقدار عدم هم ترازی دو سر لوله نسبت به هم (HIGH-LOW) که در حین عملیات جوشکاری ممکن است به وجود آید نبایستی بیشتر از ده درصد ضخامت لوله باشد .

ب: بازرسی عینی مهمی که در مورد جوشهای بوشنی به عمل می آید عبارتست از بررسی مقدار بیرون راندگی مواد مذاب (EXTERNAL BEAD) به طور یکنواخت از کناره بوشن

ج : در مورد جوشها به طریق برق گذاری سیمی (ELECTRO FUSION) بازرسی های ذیل به عمل می

آید :

- بازرسی از میزان فرورفتگی مورد نیاز لوله در داخل بوشن قبل از انجام جوشکاری.

- بازرسی از مقدار بیرون راندگی مواد مذاب از مجاری تعبیه شده بر روی بوشن به منظور حصول اطمینان از اتمام صحیح عمل جوشکاری .

۲- آزمایشات مخرب:

۲-۱ در حال حاضر آزمایشات مخرب جهت تعیین کیفیت جوش (عملیات اتصال) لوله های پلی اتیلن به عنوان روش اصلی کنترل کیفیت مورد استفاده قرار می گیرد .

۲-۲ علاوه بر موارد مشروحه در بند ۲-۱ این فصل نحوه اعمال آزمایشات مخرب برای هر یک از انواع جوشها به شرح زیر است :

۲-۲-۱ جوشهای نوع حرارتی لب به لب و حرارتی بوشنی در آغاز عملیات جوشکاری ۱۰ درصد از اولین ۵۰ سر جوش به عمل آمده (۵سر جوش) هر جوشکار ، بنا به تشخیص ناظر مقیم جوشکاری بریده شده و جهت آزمایشات مخرب به آزمایشات مخرب به آزمایشگاه ارسال می گردد:

الف- چنانچه نتیجه آزمایش کلیه جوشهای بریده شده رضایت بخش و مورد تأیید بود درصد برش جوشهای بعدی به پنج درصد تقلیل داده خواهد شد .

ب- در صورتیکه ۵۰ درصد و پا بیشتر (سه سر جوش یا بیشتر) از جوشهای بریده شده توسط آزمایشگاه ، مورد قبول قرا نگیرد تمام سر جوشهای انجام شده مردود شناخته شده و می بایست بریده شود ، ضمن اینکه بازرس شرکت می تواند از طریق مهندس یا نماینده او در خواست ارزیابی مجدد یا لغو صلاحیت جوشکاری را از جوشکار مورد نظر بنماید .

ج- چنانچه جوشهای معیوب کمتر از ۵۰٪ از جوشهای بریده شده باشد (کمتر از سه سر) مجدداً ۱۰٪ سرچوش (دیگر از جوشهای باقیمانده از اولین ۵۰ سرچوش انجام شده بریده شده و جهت آزمایش مجدد به آزمایشگاه ارسال می گردد در این مرحله نتیجه آزمایش یکی از دو حالت زیر را در بر خواهد داشت:

- اگر حتی یک سر از جوشهای جدید بریده شده معیوب تشخیص داده شد می بایست طبق تصمیم اتخاذ شده در "ب" فوق الذکر اقدام نمود.

- در صورتیکه آزمایش گلیه جوشهای بریده شده اخیر مورد قبول واقع گردید و جوشهای باقیمانده ۵۰ سر اولیه مورد تأیید بوده و درصد برش جوشهای بعدی مطابق بند، "الف" خواهد بود.

د: برش نمونه جهت آزمایشات مخرب در حالت عادی (بعد از ۵۰ سر اولیه) به ۵٪ تقلیل یافته و تا خاتمه پروژه برای جوشکار ادامه خواهد یافت با استثنای موارد ذیل:

○ چنانچه آزمایش ۵۰٪ یا بیشتر (سه سر یا بیشتر) از نمونه های بریده شده آخرین صد سر چوش به عمل آمده مورد قبول واقع نگردد در این صورت کلیه جوشهای صد سر فوق الاشاره مردود خواهد بود.

○ در صورتیکه نتایج آزمایش کمتر از ۵۰٪ (کمتر از سه سر) از نمونه های بریده شده آخرین صد سر جوش غیر قابل قبول بودند می بایستی مجدداً ده نمونه دیگر از صد سر جوش اخیرالذکر بریده شده و مورد آزمایش قرار گیرد در این مرحله:

۱- اگر حتی یک سر از جوشهای مورد آزمایش غیر قابل قبول بود کلیه جوشهای باقیمانده آخرین صد سر مردود می باشد .

۲- اگر نتایج آزمایش کلیه نمونه ای بریده شده رضایت بخش بود کلیه جوشهای باقیمانده آخرین صد سر مورد قبول می باشد .

۲-۲-۲ جوشهای نوع برق گذاری سیمی (ELECTRO FUSION)

در آغاز علیات جوشکاری به طریق برق گذاری سیمی ۴٪ (دو سر جوش) از اولیه ۵۰ سر جوش به عمل آمده توسط هر جوشکار بنا به تشخیص ناظر مقیم جوشکاری بریده شده و به آزمایشگاه ارسال می گردد نتیجه آزمایش یکی از حالت‌های زیر را رد بر خواهد داشت :

الف- در صورتیکه نتیجه آزمایش هر دو جوش بریده شده رضایت بخش بوده و مرود تأیید قرا گرفت درصد برش جوشهای بعدی به ۲٪ تقلیل داده شده و جوشکاری ادامه می یابد .

ب- در صورتیکه نتیجه آزمایش نشان دهنده وجود اشکال حتی در یکی از جوشهای بریده شده باشد در این حالت می بایست چهار سر دیگر از جوشهای به عمل آمده از ۵۰ سر اولیه بریده شده و جهت بررسی بیشتر به آزمایشگاه ارسال گردد چنانچه نتیجه آزمایش نشان دهنده وجود اشکال حتی رد یکی از جوشهای بریده شده اخیر الذکر باشد کلیه جوشهای باقیمانده مردود بوده ضمن اینکه بازرس شرکت می تواند از طریق مهندس یا نماینده مردود بوده ضمن اینکه بازرس شرکت می تواند از طریق مهندس یا نماینده از درخواست ارزیابی مجدد یا لغو صلاحیت جوشکار مورد نظر بنماید . بدیهی است وقتی که نتیجه آزمایش چهار نمونه انتخابی مجدد

رضایت بخش باشد برش جوشهای بعدی به ۲٪ تقلیل داده خواهد شد .

ج- برش نمونه جهت آزمایشات مخرب در حالت عادی (بعد از ۵۰ سر اولیه) به ۲٪ تقلیل یافته و تا خاتمه پروژه برای هر جوشکاری ادامه خواهد یافت به استثنای مورد مشروحه در ذیل :

- اگر آزمایشگاه وجود هر گونه عیبی را بر روی نمونه های بریده شده از آخرین صد سر جوش اعلان نماید دستور برش شش سر دیگر از جوشهای باقیمانده داده خواهد شد . چنانچه نتیجه آزمایش نشان دهنده وجود اشکال حتی رد یکی از جوشهای بریده شده اخیر الذکر باشد کلیه جوشهای باقیمانده آخرین صد سر مردود بوده ضمن اینکه بازرس شرکت می تواند از طریق مهندس یا نماینده از درخواست ارزیابی مجدد یا لغو صلاحیت جوشکاری را از جوشکار مورد نظر بنماید.

۲-۳ نحوه انجام آزمایشات مخرب

به منظور کنترل جوش به عمل آمده بر روی لوله پلی اتیلن آزمایشات مخرب متنوعی با توجه به شرایط و نوع کار و همچنین طبق استانداردها موجود و معمول می باشد که بازرس شرکت از طریق مهندس یا نماینده او نحوه و نوع آزمایش آنها مشخص خواهد نمود . برخی از این آزمایشات که از اهمیت خاصی برخوردار است به شرح زیر می باشد :

۱-۲-۳ آزمایش هیدرو استاتیکی سریع (QUICK BEUST TEST)

در ای آزمایش نمونه های بریده شده به طول تقریبی ۶۰ سانتیمتر که جوش در وسط آن قرار گرفته از دو طرف و توسط در پوشهای مخصوص مسدود می گردد . سپس با پر نودن و تزریق تدریجی آب باید فشار داخلی آنها آنقدر بالا برد تا پارگی در نمونه به وجود آید .

بدیهی است پارگی باید در روی بدنه لوله ایجاد شود و چنانچه فشار داخلی نمونه باعث پارگی جوش گردد و آن جوش مردود خواهد بود .

۲-۳-۲ آزمایش هیدرواستاتیکی ۱۷۰ ساعته

در این آزمایش نمونه های انتخابی که شامل قسمتی از دو سر لوله به هم جوش داده شده و یا لوله و اتصال به یکدیگر جوش شده و می باشند و دو طرف آنها به وسیله در پوشهای مخصوص مسدود گردیده است را در مخازن آبگرم ۸۰ درجه سانتیگراد اقرار داده خواهد شد .

سپس فشار داخلی آنها و توسط پمپ دستگاه آزمایش طبق جدواول زیر بالا برده شده و به مدت ۱۷۰ ساعت در همین حالت نگه داشته می شوند . در مدت آزمایش ، نمونه های نباید پاره شده و یا نشت نمایند .

لازم به تذکر است در این آزمایش جوش باید در وسط نمونه قرا داشته و طول آنها متناسب با قطر لوله به شرح زیر انتخاب گردد :

- لوله های با قطر خارجی ۶۳ میلی متر و یا کمتر برابر ۴۰ سانیت متر

- لوله های با قطر خارجی بزرگتر از ۶۳ میلیمتر برابر با ۶۰ سانتیمتر

فشار آزمایش (بار)		مدت زمان آزمایش (ساعت)	درجه حرارت آزمایش (C)
SDR17	SDR11	۱۷۰	۸۰
۵	۸		

۲-۳-۳ آزمایش کشش : (TENSILE - TEST)

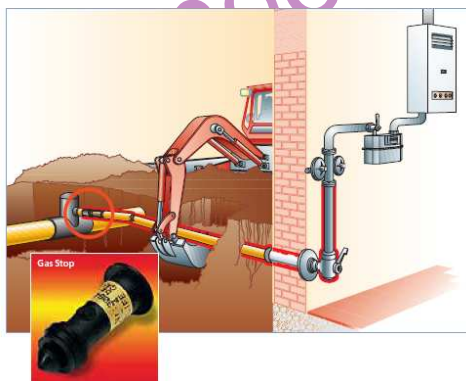
نمونه های انتخابی در این آزمایش را که با استاندارد های مختلف از جمله استاندارد ISO6259 به عمل می آید می توان به یکی از دو شکل زیر تهیه نمود :

- قطعه لوله به طول تقریبی ۶۰ تا ۴۰ سانتیمتر که جوش در وسط آن قرار گرفته باشد .
 - تکه های بریده شده موازی محور طولی لوله و از اطراف جوش به طول ۵۰ سانتیمتر به طوریکه جوش در وسط قرار گرفته باشد .
 - در این آزمایش نمونه های انتهایی بین دو فک (گیره) دستگاه که به فاصله حداقل ۳۵ سانتیمتر از یکدیگر می باشند قرار گرفته نیروی کششی با آنها به طور تدریجی و تا زمانی اعمال می گردد که گسیختگی در نمونه ایجاد گردد .
 - بدیهی است که ایجاد گسیختگی می بایست در روی بدنه لوله به وجود آید و چنانچه در جوش پدید آید آن جوش مردود است .
- ۳- آزمایشات غیر مخرب
- ۴- علاوه بر انجام آزمایشات مخرب بسته به نظر امور بازرسی و کنترل فنی کیفیت جوشهای مربوط به روشهای لب به لب پوشنی ممکن است توسط آزمایشات غیر مخرب به ویژه با استفاده از امواج ماوراء صوت (ULTRASONIC) کنترل گردیده و قبولی جوشها مشخص گردد .
- ۵- توسط پیمانکار بریده شده و جوشکاری مجدد انجام گیرد . ضوابط مربوط به اقدامات اجرایی مطابق شرایط مندرج در مفاد بند ۲ این فصل خواهد بود .

خوابانیدن لوله LAYING

جلوگیری از تنش ها در زمان نصب :

به منظور مراقبت از خطوط لوله های پلی اتیلنی تنش هایی که ممکن است به جهت شرایط خوابانیدن ، در لوله و یا در محل اتصالات به وجود می آید بایستی به حداقل مقدار رسانیده شود در این ارتباط احتیاط های ذیل باید در نظر گرفته شود

شکل ۱۱- جاگذاری لوله

- جلوگیری از وارد آوردن صدمات به لوله در زمان نصب و در اثر تماس با اشیاء تیز .

- اگر لوله تحت کشش خوابانیده می شود در این صورت دقت داشته باشید که نیروی کششی نباید بزرگتر از میزانی که بر اساس فرمول ذیل حاصل می شود ، باشد .

$$\text{نیروی کششی} = \frac{14\pi de^2}{SDR} \times \frac{1}{3} [N]$$

- حداقل شعاع مجاز خمکاری رعایت شود .

- لوله های پلی اتیلنی باید به صورت یکنواخت روی تکیه گاهها قرار گرفته باشند

- مراقب باشید که ذرات سنگ به داخل لوله پلی اتیلنی وارد نشود .

- در صورت غلاف گذاری اطمینان حاصل کنید که سرهای غلاف کاملاً لوله را

در بر گرفته باشد به طوریکه هیچگونه تنشی و یا تأثیراتی ناشی از بریدن بر لوله پلی اتیلنی وارد نشود .

- پر کردن اطراف لوله پلی اتیلنی باید به گونه ای انجام شود که باعث افزایش غیر معمول دو پهنی لوله نشود .

پر کردن کانال :

- پر کردن کانال باید به گونه ای اجرا شود که در کل طول لوله ، تمامی اطراف لوله به صورت محکم و یکنواخت نگهداری و دارای تکیه گاه باشد .

- می توان از خاک محلی جهت پر کردن اطراف لوله استفاده نمود

شکل ۱۲ - جاگذاری لوله و پر کردن کانال

- مواد پر کننده کانال باید نمناک ، تمیز و عاری از سنگ های تیز باشد . مواد پر کننده در اطراف لوله پلی اتیلنی بایستی به صورت محکم متراکم شود به طوری که حداقل ضخامت لایه متراکم شده 75 میلی متر باشد .
- در هنگام پر کردن اطراف لوله های اصلی بزرگ (قطر بیش از 250 میلی متر) و یا در قسمتهایی که فاصله بین دیواره کانال و لوله اصلی به ویژه نیمه ، پایین آن مبذول شود .

پر کردن باقیمانده کانال :

ضخامت مورد نیاز در لایه های **SUB BASE , BACK FILL** و **ROAD-BASE** بستگی به نوع جاده 0 از نظر تردد وسایل نقلیه (و غیره) دارد ، که با ایجاد لایه های اشاره شده حالت اولیه در محل مورد حفاری مجدداً بازسازی می شود . موضوع فوق و سایر موارد مربوط به استقرار لوله می تواند منطبق بر قوانین ملی باشد .

کلیه مصالح به کار رفته شده در **SUB BASE , BACK FILL** یا **ROAD-BASE** بایستی به صورت لایه هایی فشرده شده در کانال قرار گیرد .

خاک مربوط به حفاری کانال جهت استفاده مجدد به عنوان **BACKFILL** می تواند مناسب باشد مشروط به اینکه یکدست نباشد (دارای ذرات هم اندازه نباشد).
باید کانال را از لایه هایی با ضخامت ماکزیمم 300 میلیمتر پر کرد .
بایستی هر لایه را قبل از ریختن لایه بعدی کاملاً فشرده کرد .

آزمایش فشار و مراحل اجرایی آن :

مراحل اجرایی آزمایشی فشار و ابزارهای به کار برده شده باید به گونه ای باشند که بتواند به طور واضح ، قدرت و استحکام لوله را نشان دهند .
- باید آزمایش فشار را قبل از بهره برداری از خطوط لوله انجام داد .
سیال مورد استفاده در آزمایش فشار
- خطوط پلی اتیلنی را می توان به وسیله هوا ، آب یا گاز بی اثر که بر اساس استاندارد ISO و یا استانداردهای ملی باشد آزمایش نمود .
- اگر جهت آزمایش از هوا استفاده می شود باید توجه خاص داشت که روغن کمپرسور هوا به داخل لوله پلی اتیلنی نشت نکند زیرا ممکن است باعث صدمات جدی به لوله و اتصالات شود .

آزمایش فشار و زمان آن :

برای لوله های پلی اتیلنی ، میزان فشار آزمایش بایستی بر اساس استانداردهای ملی با استفاده از فرمول **MAOP** محاسبه شود .
در صورت نصب جدید (لوله اصلی از گاز پر نشده باشد) (آزمایش فشار خطوط انشعابی را نمی توان توأم با آزمایش خطوط اصلی انجام داد .
اگر خط اصلی با گاز پر شده باشد باید آزمایش فشار خط انشعابی را قبل از اتصال و یا سوراخ کردن لوله و عمل انشعاب گیری از خط اصلی انجام داد .
توجه به میزان فشار آزمایش باید توجه کافی به احتمال بروز نقص **RCP** (انتشار سریع ترک (در هنگام اجرای آزمایش بشود .

مراحل آزمایش :

- آزمایش نشتی در سیستم لوله‌های نصب شده باید در درجه حرارت محیط انجام گیرد .

- بخشهای خط لوله پلی اتیلنی بایستی قبل از آغاز آزمایش فشار تحت فشار به حالت موازنه و تثبیت شده درآید .

- تغییرات درجه حرارت ممکن است موجب تغییر میزان فشار شود .

روش آزمایش فشار :

- روش آزمایش فشار باید بر اساس روشها و مراحل اجرایی ارائه شده از طرف مسئولین صورت پذیرد .

- آزمایش فشار سیستم خطوط لوله پلی اتیلنی یا بخش‌هایی که فاقد خطوط انشعابی هستند بر اساس اصول اندازه‌گیری فشار اختلافی انجام می‌پذیرد .

برنامه‌ریزی و آماده‌سازی برای آزمایش :

- انجام آزمایش در زمان بسته بودن شیرها به هیچ عنوان توصیه نمی‌شود .

- توصیه می‌شود که کانال را حداقل در روی مسیر اصلی لوله پر کرده تا بتوان درجه حرارت ثابتی را تا حد امکان فراهم نمود . هر قسمت از لوله پلی اتیلنی

که پوشیده نشده باشد باید در هنگام آزمایش موقتاً در برابر تغییرات سریع درجه حرارت محافظت شود . ضمناً محل اتصالات نپوشیده در خلال آزمایش

با احتیاط کامل مورد توجه قرار می‌گیرد .

تجهیزات اندازه‌گیری :

- تجهیزات اندازه‌گیری می‌بایستی به گونه‌ای نصب شود که بیشترین امکان محافظت را در برابر تابش اشعه نور خورشید ، باد و یا سایر تأثیرات ناشی از

تغییرات هوا را داشته باشد .

التزام فوق جهت محدود کردن تأثیرات باد ، نور خورشید و نوسانات درجه حرارت هوای محیط بر نتایج اندازه‌گیری مقرر شده است .

نتایج آزمایش : TEST RESULTS

هنگام اجرای آزمایش لوله‌های پلی‌اتیلنی گاهی اوقات به دلیل خاصیت خزش (CREEP) در پلی‌اتیلن مواردی پیش می‌آید که باعث نتایج بسیار گیج کننده و یا غلطی می‌شود .

بعضی از عوامل مؤثر در این تغییرات به شرح ذیل می‌باشد :

- طول لوله تحت آزمایش
 - قطر لوله
 - تغییرات درجه حرارت
 - محدوده فشار آزمایش
 - میزان بار ناشی از فشار
 - دقت و کارایی تجهیزات آزمایش
- با توجه به متغیرهای بسیار زیاد هر روش آزمایش روی خطوط اتیلن نیازمند به توجه دقیق و تفسیر نتایج آزمایش محتاج به قضاوت صحیح توام با تجربه کافی می‌باشد .

بنابراین می‌توان به سادگی نتیجه گرفت که تأثیر بسیاری از این متغیرها را می‌توان از طریق برنامه‌ریزی و پیش‌بینی‌های اولیه کاهش داد .

روشهایی جهت جلوگیری از خرابی لوله‌ها توسط زلزله :

- 1- گسلها علاوه بر حرکات ناگهانی دارای حرکات لغزشی آرامی نیز هستند بنابراین تا آنجایی که ممکن است لوله‌ها باید دور از گسل قرار گیرند .
- 2- تا آنجایی که ممکن است نباید لوله را به موازات گسل در زیر زمین قرار داد .
- 3- جهت عبور لوله از محل گسل فعال بهتر است این کار در زاویه اریب با گسل انجام گیرد.
- 4- پر کردن اطراف لوله توسط اجسامی که قابلیت فشردگی داشته باشند در نزدیکیهای گسل .
- 5- به دلایل فوق مشخص نمودن محل گسل امر بسیار مهمی است بنابراین قبل از طراحی خطوط لوله و شبکه‌های گازرسانی باید یک سری مطالعات زمین‌شناسی در مورد زلزله خیزی و تعیین محل گسلهای فعال انجام گیرد .

- 6- ایجاد یک سیستم شبکه با خطوط لوله بیشتر و با قطر کوچکتر به جای سیستم شبکه‌ای با خطوط کمتر ولی با قطر بزرگتر جهت اجتناب از خرابی کامل سیستم هنگام وقوع زلزله پیشنهاد می‌گردد .
- 7- تا آنجایی که عملی است باید از قرار دادن خطوط لوله در سراسیمی تپه‌ها اجتناب نمود .
- 8- تجربه نشان داده است که هنگام وقوع زلزله در خاک نرم امکان خراب شدن لوله بیشتر از خاک محکم و استوار است .
- 9- نصب شیرهای تخلیه (**Bolw-off Valves**) در نزدیکی گسل ، جایی که پیش‌بینی می‌شود بیشترین امکان وقوع زلزله در آنجا باشد پیشنهاد می‌گردد .
- 10- انتخاب لوله‌هایی از جنس نرم **Ductile pipe** از قبیل فولاد ، آهن نرم **Ductile iron** مس ، پلاستیک و غیره که توانایی تحمل تغییر شکل‌های بزرگ را داشته باشند . لوله‌های آهنی **Cast iron** از لوله‌های فولادی در این مورد مقاوم‌تر است و لوله‌های کوچکتر خیلی زودتر می‌شکنند .
- اما گزارش‌های مغایری در مورد اثر زلزله بر روی اندازه قطر لوله‌ها نیز وجود دارد ، توسط مشاهداتی که از لوله‌های خراب شده توسط زلزله انجام گرفته چنین نتیجه‌گیری شده که این نوع خرابیها بیشتر به طریق طولی و پارگی یا خمش انجام می‌گیرند .
- 11- در جاهایی که احتمال زلزله قوی می‌رود باید از اتصالات قابل انعطاف استفاده گردد .
- 12- همچنین باید در محل‌هایی که در آنجا خط لوله گسل‌های فعال را قطع می‌کند از اتصالاتی استفاده نمود که دارای قابلیت انبساط و انقباض باشند .
- 13- جهت جلوگیری از نوسانات زلزله می‌توان لوله را در یک تونل بزرگ قرار داد به طوری‌که اختلاف شعاع بین لوله و تونل قابل مقایسه با مقدار جابجایی که توسط گسل انتظار می‌رود باشد) شکل شماره 3)
- 14- ایجاد پست‌های امدادی و آموزش‌های لازم در این مورد و امکان تماس دو جانبه ، فوری و مستقیم با مراکز زلزله سنجی و یا سایر سازمان‌های مسئول جهت جلوگیری از خطرات ناشی از نشست گاز هنگام وقوع زلزله ، از اهمیت خاصی برخوردار است .

15- استفاده از رسانه‌های گروهی به منظور آگاهی دادن مرتب و مداوم به مردم و یادآوری خطرات ناشی از حوادث احتمالی وقوع زلزله و اقدامات لازمی که می‌توانند رد این موارد انجام دهند .

انتشار ترک در لوله‌های PE :

در لوله‌های PE مسئله انتشار و توسعه ترک به لحاظ ساختار مولکولی پلی اتیلن مطرح می‌باشد . پلی اتیلن با دانسیته بالا بیش از 90% حالت تبلور و کریستال دارد و بنابراین آمادگی و استعداد اولیه برای رشد و گسترش سریع ترک را از خود ابراز می‌کند .

معمولاً انتشار ترک می‌تواند در قالب 2 نوع و حالت بروز نماید :

1- اشاعه تند و سریع ترک : (RCP)

2- انتشار و رشد آهسته ترک : (SCG)

اشاعه سریع ترک :

نظر به اینکه پلی اتیلن به ویژه از نوع سنگین یک جسم بلوری محسوب می‌شود قاعدتاً در مقابل رشد ترک می‌تواند واجد زمینه مستعدی باشد . به طوری که گاهی اوقات ترک ایجاد شده ناشی از ضربه عامل خارجی همچون بیل مکانیکی و ... تأثیر از انرژی داخلی به سرعت چند درصد متر در ثانیه گسترش می‌یابد

بدیهی است فشار داخلی لوله تأمین کننده انرژی لازم جهت اشاعه سریع ترک می‌باشد و دمای پایین نیز به طور بارز در اشاعه ترک (به صورت سریع) تأثیر می‌گذارد . نوع پلی اتیلن از نظر دانسیته (DENSITY) و شاخص سیالیت مذاب (MELT FLOW INDEX, MF) نیز در اشاعه سریع مؤثر است . بر اساس تحقیقات به عمل آمده ، آزمایشهای مخصوص و تجارب موجود ثابت شده است که در لوله‌های کوچکتر از 20mm و فشار کمتر از یا مساوی 4bar اصولاً توسعه ترک از نوع RCP وجود ندارد.

انتشار و رشد آهسته ترک :

در گذشته رزین‌های کاربردی در لوله‌های پلی‌اتیلن که در مراحل اولیه رشد و تکامل بوده‌اند، در مقابل انتشار آهسته ترک به عنوان رایجترین اشکال لوله‌های PE حساس و آسیب‌پذیر محسوب می‌شوند.

انتشار آهسته ترک ناشی از رشد آهسته ترک‌هایی است که به وسیله فشارهای داخل لوله ایجاد می‌شود. این فشارها می‌تواند از برخورد و ضربه‌ها، ریزش و فرونشستن خاک، بار ترافیک، چلانیدن نامناسب، یا انقباض حرارتی به وجود آید.

البته امروز با رشد تکاملی و پویایی که در مساحت لوله‌های پلی‌اتیلن وجود دارد می‌توان تا حدود زیادی نگرانی ناشی از رشد آهسته ترک را فراموش کرد. لکن این مسئله به طور کل مرتفع نگردیده است و بر اساس تحقیقات به عمل آمده در اروپا از طریق سیستم مشابه‌سازی مشاهده شده است که به خصوص پس از کاربرد چلانگر (به ویژه در لوله‌های سائزهای بال) اکیداً توصیه می‌شود لوله مورد تقویت و حمایت واقع شود. این هدف به وسیله اتصالات مخصوص عملی است و در بحث **SQUEEZING** به طور مبسوط آورده می‌شود.

انتخاب یک رزین پلی‌اتیلن برای تولید لوله :

در سال 1950 پروفیسور زیگلر (ZIEGLER) و از سوی دیگر PHILLIPS CORP مراحل پلیمریزه شدن را کشف کردند. گو اینکه این کشف یک تولید تازه در خانواده پلی‌اتیلن‌ها بود و این امر به طور ارزنده در شبکه‌ها تعمیم داده شد.

هم‌اکنون تولید انواع پلی‌اتیلن امکان‌پذیر است و در نتیجه می‌توان پلی‌اتیلن‌هاییکه دارای خصوصیات مکانیکی و شیمیایی متفاوت از هم هستند را تولید نمود.

توجه به این موضوع نشان می‌دهد که به عنوان مثال چقدر مشکل است نسبت به تمامی خصوصیات مکانیکی یک پلی‌اتیلن خوش‌بین بود و درست در همان زمان که چرا یک رزین ایده‌آل وجود ندارد اما نسبتاً سازش‌های گوناگون وجود دارد که یکی موجب دیگری می‌شود.

برای درخواست لوله و به ویژه «لوله گاز» پلی‌اتیلن‌های مورد استفاده به قرار زیر هستند :

- **MEDIUM HIGH DENSITY : 930 950 Kg / M3**
(NOMINAL DENSITY AT 23 C)
- **LOW MELT INDEX : 0.40 1.20 (MEASURED UNDER A 5 Kg LOAD A 190 C)**
- **RATHER WIDE DISTRIBUTION OF MOLECULAR WEIGHTS**

این خصوصیات به تنهایی کافی نیستند ، برای معرفی یک رزین پلی اتیلن باید به آنها خصوصیات دیگری اضافه شود ، که طول عمر (LIFE TIME) که توسط تنش ساکن پایه (REFERENCE STATIC STRESS) معرفی می شود .

حد اعتبار پایین تر 5/97% آن ، تنشی که می تواند موجب نقص (FAILURE) نمونه در پایان 50 سال در درجه حرارت 20 درجه سانتیگراد با یک فشار آب ثابت درونی بشود . رزین هایی که هم اکنون توسط شرکت گاز دو فرانس برای مقاصد توزیع در شبکه ها استفاده می شود ، متعلق به کلاس پلی اتیلن 63 می باشد **PE 63 CLASS** . که تنش ساکن پایه آن برابر با کمی بزرگتر از **8.2 MPa** می باشد .

خصوصیات رزین های پلی اتیلن «لوله گاز» :

تأثیر آب و هوا

پلی اتیلن خام ، در قسمت خروجی راکتور نسبت به اشعه ماوراء بنفش (ULTAR-VIOLET) و گرمای حاصل از مراحل اکسیداسیون حساس است . این عمل موجب شکستن زنجیره مولکولی **FRAGILIZATION** آماده می شود .

برای به تأخیر انداختن این پدیده از مواد مناسب دیگری (ADDITIVES) استفاده می شود .

- برای محافظت در برابر اشعه ماوراء بنفش (CRABON BLACK) به میزان 3/2 درصد در جرم ماده توزیع می شود . بعضی از کشورها از رنگدانه ها استفاده می کنند مانند «زرد» اما اینها قادر به حفاظت ماده پلی اتیلن در برابر اشعه ماوراء بنفش به خوبی کربن بلاک نمی باشد .

- برای جلوگیری از اکسید شدن ثابت کننده‌های حرارتی (حفاظت حرارتی) مقادیر خیلی کوچک مولکولی (آمین‌ها، ترکیبات خیلی ساختگی که دارای فعالیت‌های شیمیایی مطلوب هستند استفاده می‌شوند.

خصوصیات شیمیایی :

به طور کلی پلی‌اتیلن یک ماده فاقد جنبش مولکولی با مقاومت شیمیایی عالی در مقابل محصولات مزاحم معمولی مانند اسیدها و بازها می‌باشد و حتی در تمرکزات خیلی بالا و گرمای زیاد این ماده توسط میکرواوگانیم‌های متفاوت مورد حمله قرار نگرفته و همچنین باکتری‌هایی که در زمین یافت می‌شوند و حشرات مانند موربانه‌ها نمی‌توانند به آن صدمه بزنند .

بودار کننده‌ها و حلال‌هایی که در گاز طبیعی از آنها استفاده می‌شوند، حتی موقعی که به بخار تبدیل می‌شوند اثری روی پلی‌اتیلن ندارند. گازهای طبیعی و پالایشگاهی تا مادامی که در فاز گازی خود هستند نیز اثری روی پلی‌اتیلن ندارند .

دو دسته از ترکیبات زیر اثراتی روی پلی‌اتیلن دارند :

- عوامل سطحی مانند پاک کننده مواد شوینده صابون و همچنین پتاس
 - هیدروکربنهای سنگین پارافین‌ها و ترکیبات معطر مایع
- این عوامل باعث نزول کیفیت پلی‌اتیلن می‌شوند .

خواص حرارتی گرمایی : THERMAL PROPERTIES

پلی‌اتیلن دارای ضریب انبساط طولی تقریباً برابر 130 الی 200 M/MC می‌باشد که در مرتبه بیشتر از نوع فولادی است. با این مقدار بالا توجیهات لازم باید در نظر گرفته شود، و الا نه خود لوله و نه سهراهی‌ها جابجا شده و حرکت می‌کنند. اگرچه در عمقی که لوله‌ها خوابانده می‌شوند تغییرات حرارتی چندانی نداریم، در نتیجه لوله‌ها کمتر با تنش‌ها و جابجایی‌ها مواجه هستند. از طرف دیگر خاصیت سست سازی (RELAXATION PROPERTY) تنش وارده به پلی‌اتیلن‌این امکان را می‌دهد که اکثر

تنش‌هایی را که یک مبدأ حرارتی دارد خنثی کند، که ممکن است این خاصیت در خود ماده باشد.

هدایت حرارتی پلی‌اتیلن نسبتاً پایین است 0.45 W/M.K که یک هادی خیلی ضعیف می‌باشد. متوسط گرمای ویژه 1900 J/Kg.K می‌باشد.

اثر گرما روی خصوصیات مکانیکی :

EFFECT OF TEMPERATURE ON MECHANICAL CHARACTERISTICS

به جز ضریب انبساط طولی که به آن اشاره شد، افزایش درجه حرارت، اثراتی روی ساختمان مکانیکی پلی‌اتیلن خواهد گذاشت گرما ماده را متوالیاً نرم و نرم‌تر کرده و از حالت شیشه‌ای سخت و شکننده (VITREOUS STATE) به حالت پلاستیکی (DUCTILE , PLASTIC) منتقل کرده و سپس به صورت ترکیب غلیظی از ماده که دارای خاصیت ازتجاعی خواهد بود، در می‌آورد (LIQUID STATE)

این حالت در دمای 130 C اتفاق می‌افتد، موقعی که مجموع فیوژن فاز کریستالی رزین جمع گردیده و درست مشابه یک مایع خواهد شد. در درجه حرارت‌های بالاتر و یسکاتسیه مایع تدریجاً کاهش خواهد یافت. در نتیجه برای پلی‌اتیلن، پیوستگی یا پوشش دادن توسط عمل فیوژن به نزدیکی 200 درجه سانتیگراد خواهد رسید. البته تغییر شکل‌های ذکر شده در بالا کاملاً برگشت‌پذیر خواهند بود. بنابراین وقتی که درجه حرارت کاهش می‌یابد پلی‌اتیلن تدریجاً به همان سختی اولیه خود باز خواهد گشت. این برگشت‌پذیری به خاطر آن است که پلی‌اتیلن یک ماده ترموپلاستیک (TERMOPLASTIC) می‌باشد.

خصوصیات الکتریکی (ELECTRICAL CHARACTERISTICS) :

پلی‌اتیلن مقاومت بالایی در حدود 10^{16} در 20 درجه سانتیگراد دارد. زمانی که ذرات ریز مانند خاک و یا پوسته زنگ و امثال آنها در جریان گاز

وجود دارد و در شرایطی که سرعت جریان گاز از محل برخورد گاز زیاد می‌گردد مانند عبور گاز از محل برخورد گاز از نشت به خاکهای خشک اطراف لوله و امثالهم التریسته ساکن تشکیل می‌شود. الکتریسته ساکن می‌تواند در قسمتهای بیرون لوله پلاستیکی به وجود آمده و در نتیجه جرقه‌ای تولید نماید که باعث شعله‌ور شدن مخلوط گاز و هوا و یا ایجاد شوک به فردی که با آن کار می‌کند بشود. هنگام جابجایی در زمان نگهداری، حمل و نقل تعمیرات و کارگذاری در اثر اصطکاک الکتریسته ساکن بر روی لوله‌های پلاستیکی تشکیل می‌شود. الکتریسته ساکن هنگام تخلیه لوله از هوا، تعمیرات و تعویض لوله‌ها، بر روی لوله‌های پلی‌اتیلن تشکیل می‌شود. بنابراین باید توجهات ضروری و ایمنی به منظور جلوگیری از به وجود آمدن الکتریسته ساکن به عمل آید که البته این کار با مرطوب نگاه‌داشتن جداره لوله گاز در محل کار عملی است. خصوصیت دیگر آن است که پلی‌اتیلن اینرسی بالایی دارد که آن را توسط مراحل پوسیدگی تدریجی الکتروشیمیایی به طور کامل از بین می‌برد در نتیجه به کارگیری حفاظت کاتدی بلااستفاده خواهد بود.

نفوذپذیری : PERMEABILITY

پلی‌اتیلن نفوذناپذیر نسبت به گازها و سیالات است. اندازه‌گیرهای نفوذپذیری برای متان در لوله‌های گاز با **SDR 11** ارزش برابر با **0.6 m³/Km/YEAR/BAR** نشان می‌دهد. این مقدار بسیار پایین است. در حقیقت اگر فرض کنیم که تمام سیستم توزیع گاز فرانسه **90,000Km** از لوله‌های پلی‌اتیلن با فشار 4 بار باشد. مقادیری که توسط حجم حامل در لوله‌ها از دست می‌رود و تلف می‌شود در حدود **6-10*9** می‌باشد.

عملکرد الکتریسته ساکن در لوله‌های پلی‌اتیلن :

پلی اتیلن یکی از بهترین مواد برای شبکه های توزیع گاز می باشد و دارای امتیازات زیادی است که می تواند تداوم کاربرد آنرا توجیه نماید. بهر حال همانگونه که استفاده از این لوله ها رو به افزایش است به همان میزان هم بروز آتش سوزی در اثر ایجاد یا تولید الکتریسته ساکن رو به افزایش می باشد. تنها موردی که می تواند مشخصه زیان بخش بودن لوله های پلی اتیلن باشد همین الکتریسته ساکن است. همانگونه که در تحقیقات GTI (۱) آمده است هر چه استفاده از لوله های پلی اتیلن در توزیع گاز افزایش پیدا می کند ایمن الکتریسته ساکن در این لوله ها در حین تعمیرات عمده یک نوع دغدغه و دلواپسی را در صنعت گاز به وجود آورده است.

عملکرد الکتریسته ساکن در لوله های پلی اتیلن

- مروری بر تحقیقات GTI در مورد الکتریسته ساکن خواهیم داشت.

- ارزیابی استانداردهای جاری برای رسیدگی به الکتریسته ساکن و استفاده از سیستم IONIX برای حذف آن را مطرح خواهیم کرد.

- راجع به آموزش مربوطه که متصدی آموزش کیفیت مواد OQT (۱) چه وظیفه ای را دارد صحبت خواهیم کرد.

این توضیحات را می توان برای سایر مواد پلاستیکی که در توزیع مواد سوختی مورد استفاده قرار می گیرند مثل PVC (۲) و..... نیز تعمیم داد.

آیا فقط لوله های PE (۳) دارای الکتریسته ساکن هستند؟

این مهم است بدانیم که تولید الکتریسته ساکن در داخل لوله پلی اتیلن به معنی اشکال در این لوله نیست. بلکه الکتریسته ساکن در هر ماده عایق الکتریکی دیگری در اثر مالش به وجود می آید حتی اگر لوله های توزیع گاز از شیشه نیز می بود باز هم الکتریسته ساکن در اثر عبور گاز در داخل لوله به وجود می آمد بنابراین تولید الکتریسته

ساکن یک حالت طبیعی است و در حالت نرمال در اثر عبور گاز در مواد عایق به وجود می آید .

این موضوعی نیست که بگوییم گاز کثیف تولید الکتریسته ساکن می نماید .

هر توزیع کننده گازی ادعا دارد که گاز توزیعی اش فاقد هر گونه ذرات ریزی که موجب ایجاد الکتریسته ساکن گردد . ولی اصولاً مقداری ذرات ریز در سیستم توزیع گاز وجود دارد که برای ایجاد الکتریسته ساکن کافی می باشند .

اگر به تجربه یک القاء الکتریسته ساکن در شبکه توزیع شما موجب اشتعال گردیده است ، این می تواند نشانه ای برای سیستم توزیع باشد که گاز عبوری داریا ذرات ریز به اندازه کافی هست که بتواند ولتاژ خطر ناکی را در داخل لوله PE ایجاد بنماید در این صورت برای سایر جاهای ناشناخته در شبکه شما که همین گاز عبور می کند نیز باید این مسئله را تعمیم دارد .

مشکل از داخل لوله PE آغاز می شود .

GTI به این موضوع اشاره می کند که لوله PE در اثر عبور گاز دارای آشغال و یا ذرات ریز شارژ می شود در این پروسه ابتدا قسمت داخلی لوله دارای الکتریسته ساکن می شود . الکتریسته تولید شده در قسمت داخل موجب القاء به بیرون لوله می شود و شناخت این مسئله مهم و حیاتی است که بدانیم شارژ بیرون لوله ناشی از شارژ داخل آن می باشد و داخل لوله محل تولید الکتریسته ساکن است . اپراتور ها با استفاده از استانداردهای جاری استفاده از پارچه های آغشته به صابون (پارچه هایی از جنس گونی) را برای از بین بردن الکتریسته ساکن بیرونی توصیه کرده اند که عمل سنجیده و صحیحی هم می باشد و آنها بر این باورند که مشکل در بیرون لوله می باشد در حالیکه شارژ بیرون نتیجه شارژ داخل لوله می باشد (همانگونه که GTI در بالا عنوان نموده است) .

الکتریسته ساکن تولید شده در داخل لوله باقی می ماند

تحقیقات نشان داده است که الکتریسته ساکن ایجاد شده در جداره داخلی لوله باقی مانده و از بین نمی رود. تحقیقاتی که توسط GTI انجام شده این موضوع را اینگونه تفسیر می نماید که الکتریسته ساکن در روی دیواره داخلی لوله پخش می گردد و به عنوان منابع متمرکز عمل می کنند و بی حرکت می باشند زیرا مقاومت بالای ذاتی عایق اجازه هیچ تحرکی را نمی دهد، لذا در روی سطح داخلی لوله ماندگار می شوند.

استانداردهای جاری صنعت برای حذف شارژهای استاتیکی داخلی موثر واقع نیم شوند.

چگونه استانداردهای جاری صنعت در حذف شارژهای استاتیکی داخلی لوله های PE موثر هستند؟ GTI دریافت که قبل از این پروژه، استاندارد روشهای ایمنی، روش پیچیدن قسمت بیرونی لوله را با یک پارچه صابونی از جنس گونی توصیه می کند که این روش فقط برای خنثی کردن شارژ استاتیکی بیرون لوله موثر بوده و نقشی در از بین بردن شارژ استاتیکی داخل لوله ندارد.

در مبحث استانداردهای صنعتی در مورد حذف الکتریسته ساکن در داخل لوله های PE کاری انجام نشده است. بدیهی است که چرا از میان رفتن شارژ بیرونی لوله نبایستی تاثیری در شارژ داخلی لوله داشته باشد. بی تاثیر بودن روشهای دشارژ ولتاژ استاتیکی بیرونی لوله برای از بین بردن ولتاژ استاتیکی داخلی لوله بایستی خصوصاً در حین آموزش کاربرد لوله های پلاستیکی توسط متصدی آموزش کیفیت (OPERATOR QUALIFICATION TRAINING)

تأکید گردد. البته قبل از گزارش GTI در چنین کلاسهای رایج به آتش سوزیهای ناشی از ولتاژهای استاتیکی گفته شده و مطالبی نیز

نوشته شده است ، ولی به طور کامل راجع به خطرات الکتریسته ساکن در داخل لوله های پلاستیکی بحث نشده است . متصدی آموزش کیفیت مواد شما ضمن اینکه مطالبی را در مورد الکتریسته ساکن طرح می نماید ، می بایست در مورد فوق نیز تحقیق لازم را بنماید .

القاء (نشت) الکتریسته ساکن موجب آتش سوزی می شود .

وقتی در درون لوله های PE الکتریسته ساکن ایجاد می شود این شارژ الکتریسته در روی دیواره داخلی لوله باقی می ماند و هر زمان که مسیری برای تخلیه از طریق اتصال زمین شدن پیدا کند به صورت جرقه خطر ناکی به زمین تخلیه می شود . این تخلیه می تواند از طریق ابزار و ماشین آلات و یا بدن شخص انجام شود .

جریان گاز ممکن است متوقف گردد ولی الکتریسته ساکن ایجاد شده کماکان در جداره داخلی لوله تا زمانیکه از طریق زمین تخلیه نشده

است باقی می ماند . GTI متذکر می گردد که مشکل ناشی از شارژ داخلی بعد از قطع گاز هنوز باقی است و در لحظه ای که یک قسمت

معیوب از لوله را می خواهیم با اره و یا کاتر برش دهیم ، به محض تماس جسم فلزی به دیواره داخلی لوله به صورت اجتناب ناپذیر جرقه ای

ناشی از تخلیه الکتریسته ساکن ایجاد می شود که کارگران به اشتباه آنرا ناشی از نیرویی که ابزار آلات وارد می کنند می دانند که در نتیجه

ان موجب اشتعال مخلوط گازی می گردد . تحقیقات GTI بیشتر نشان می دهد که واقعاً چه چیزی موجب ایجاد جرقه می شود ، تحقیقات

حاکی از آنست که زمانی که تیغه کاتر به قسمت جاره داخلی لوله می رسد ، الکتریسته ساکن از طریق این تیغه و بدنه ماشین به زمین راه

پیدا می کند و تخلیه می شود و در محل تماس تیغه کاتر و جداره داخلی لوله جرقه ای که ناشی از شدت تخلیه می باشد پدید می آید و

این جرقه هیچ ارتباطی به ضربه یا نیروی وارده توسط تیغه کاتر ندارد . شرایط لازم برای ایجاد خطر توسط الکتریسته ساکن

با آنکه الکتریسته ساکن می تواند در هر نقطه ای از شبکه توزیع به حد خطر ناکی برسد ، علی ایحال دو مورد را نیز می توان عنوان نمود که ایجاد شارژ های استاتیکی خطر ناک برای توزیع کننده گاز می نمایند که عبارتند از :

۱- کاهش فشار

۲- شکست خطوط و نشت گاز

در مورد اول زمانی که قطر یک نقطه از خط تحت فشار به لحاظ وجود یک مانع در داخل لوله و یا بر اثر فشار مکانیکی اعمال شده از خارج لوله ، کاهش می یابد ، سرعت گاز در این نقطه به دلیل کاهش فشار بالا رفته و گاز با سرعت زیادی از داخل لوله باریک شده عبور می کند و این موجب اصطکاک بیشتر گاز به دیواره داخلی لوله و نهایتاً افزایش بسیار زیاد شارژ استاتیکی می گردد که خود می تواند امکان تولید جرقه ای بزرگتر را در صورتیکه با زمین ارتباط پیدا کند را بنماید .

در مورد دوم در اثر شکستگی اتفاقی لوله ، گاز با سرعت زیادی خارج می شود و طق گفته های پیش موجب شارژ استاتیکی زیادی در جداره داخلی لوله در محل خروج گاز می گردد و افزایش بیش از حد شارژ استاتیکی امکان ایجاد جرقه در محل خروج را باعث می شود . می بینیم که این اتصال در غیاب ابزار آلات و ماشین آلات اتفاق می افتد . توجه فرمائید که در هر یک از موارد فوق گاز ممکن است متوقف شود ولی بدین معنی نخواهد بود که محیط ایمن شده است ، زیرا عمل شارژ جداره داخلی لوله در حد بالایی انجام شده و کماکان باقی است و هر لحظه امکان ایجاد جرقه با ترکیبات گازی را وجود دارد .

چرا با وجود شارژ استاتیکی در جداره داخلی لوله گاز احتمال جرقه کم است ؟

اگر شارژ استاتیکی همیشه در جداره داخلی وجود دارد پس چرا همواره جرقه ایجاد نمی شود ؟ شارژ استاتیکی به صورت اتفاقی رد سر تاسر شبکه گاز پخش می شود مضافاً اینکه شارژ استاتیکی در طول سال نیز

متغیر است ، به عنوان مثال در فصل زمستان که حجم گاز مصرفی بالاست مقدار شارژ استاتیکی افزایش می یابد بنابراین نمی توانیم پیش بینی کنیم که کی و کجا این مشکل در سیستم به وجود می آید و اگر چهار شرط لازم برای ایجاد اشتعال گاز یعنی :

۲- شارژ استاتیکی

۳- اتصال زمین شدن

۴- گاز

۵- اکسیژن

وجود داشته باشد آنوقت است که ایجاد جرقه بدیهی خواهد بود ولی آیا می توان زمان و مکان وقوع حادثه را پیش بینی کرد ف کسی نمی تواند بگوید که چطور و کجا جرقه به وجود می آید بلکه این احتمال بعضی وقتها به وقوع می پیوندد .

وجود یک سوراخ ریز در لوله می تواند نشانه وجود سطح بالای شارژ استاتیکی در داخل لوله باشد .

به هر حال ، افراد با تجربه در قسمت توزیع گاز بایستی خصوصاً روی آثار ناشی از شارژ داخلی لوله های PE دقت لارم را بنمایند . سوراخ ریز در لوله زمانی به وجود می آید که شارژ استاتیکی بسیار بالا باشد ، تاحدی که بتواند بر عایقی جدار لوله فائق شود و به بیرون از دیواره لوله نشت و موجب اتصال زمین گرد که در نتیجه آن باعث افزایش گرما در محل نشت شده و لوله را ذوب کرده و ایجاد سوراخ ریز می نماید و تا زمانی که شارژ استاتیکی از بین نرفته عمل سوراخ شدن ادامه خواهد داشت و این سوراخ ها می توانند باعث عیوب دیگری در شبکه توزیع شوند که از جمله شکست های ناشی از تنش را می توان نام برد .

سیستم IONIX در حال حاضر در بعضی از صنایع کاربرد دارد که این تکنولوژی با تغییراتی برای سیستم توزیع در شبکه های گاز نیز قابل استفاده شده است .

سیستم جلوگیری کننده از شارژ های استاتیکی در داخل لوله PE IONIX یک سیستم جلوگیری کننده است و به عنوان یک سیستم تعمیراتی نیست ، این سیستم آنگونه طراحی شده است که می تواند مانع از تشکیل شارژ های استاتیکی در جداره داخلی لوله های PE (که در توزیع گاز مورد استفاده هستند) گردد ، آنگونه که هیچگونه جرقه ای در اثر این شارژها پدید نیاید . این موضوع زمانی جلب توجه می کند که به صورت ناخواسته جرقه ای باعث آتش سوزی گردد . پیش گیری از الکتریسته ساکن در محدوده شبکه گاز قبل از هر حادثه ای یک استراتژی ایمنی سنجیده محسوب می شود.

طریقه نصب

سیستم IONIX در مسیر جریان گاز نصب می شود زمانی که گاز از اطراف کاتریج عبور می کند باعث تغییرات در مشخصه الکتریکی اش می گردد ، آنگونه که گاز عبوری دیگر قادر به ایجاد شارژ استاتیکی نخواهد بود IONIX هر گونه جریان را در سیستم از بین خواهد برد و مانع تشکیل شارژ استاتیکی در قسمت فشار پائین می گردد . لوله های فلزی و یا تلفیقی از لوله های PE و فلزی در شبکه توزیع هیچگونه اثر زیان بخشی در کاربرد آن ندارد . IONIX به وسیله نصب محفظه SAFECO که یک کاتریج در آن (محفظه) می باشد و حکم صافی را دارد به شبکه گاز تحویل داده می شود . گاز از روی کاتریج داخل محفظه فیلتر عبور می کند که عملاً افت فشاری را موجب نمی شود چرا که از میان چیزی عبور نمی کند و در واقع از اطراف کاتریج عبور می نماید .

طراحی سیستم

برای حذف شارژ های استاتیکی از یک شبکه توزیع گاز IONIX می باید آنگونه نصب شود که تغذیه گاز کل شبکه از طریق آن انجام شود و اگر گاز دیگری وارد شبکه مذکور گردد موجب کم کردن تاثیر و یا بی اثر کردن محدوده مورد نظر می گردد . نقطه مورد نظر پیشنهادی برای نصب IONIX در خروجی رگلاتور محلی می باشد . شبکه هایی که از چند جهت تغذیه می شوند می توانند با نصب IONIX رد سمت نقاط ثانویه از هم ایزوله شوند .

IONIX برای لوله های 8" تا 2" و حجم گاز SCFH 1/950/000 قابل طراحی می باشد . از این سیستم می توان در شبکه هایی که دارای توسعه در آینده می باشند نیز استفاده نمود .

بدین طریق که در محل تزریق توسعه جدید نیز IONIX نصب شود به طوریکه تمام شبکه های جدید از طریق IONIX عبور نمایند .

نگهداری سیستم IONIX بعد از اولین نصب تنها موردی که نیاز به نگهداری دارد تعویض کاتریج داخل محفظه فیلتر به صورت هر سال یکبار می باشد و اگر سیستم IONIX در محل رگلاتور های محلی نصب شده باشد به صورت همزمان با بازدید رگلاتور که سالانه انجام می شود کاتریج نیز تعویض گردد ، در هر صورت و بنا به هر علتی نخواستید از IONIX استفاده نمائید فقط کافی است که کاتریج آنرا عوض نکنید . در این صورت سیستم IONIX از فعالیت باز می ایستد .

تعمیرات در شبکه : PE

در اقدامات تعمیراتی شبکه های PE ، یکی از موارد بسیار حساس و مهم که ویژه چنین شبکه هایی است موضوع نیاز به آبندی کامل و عدم نشتی می باشد .

وجود نشتی در محل های تعمیرات از دو جنبه حائز اهمیت است :

- بحث ایمنی و اختلاط ناخواسته هوا و گاز و تبعات نا امن احتمالی

- ایجاد آثار سوء و مخرب در کیفیت جوشکاری

سعی می‌شود به تجزیه و تحلیل هر دو جنبه مذکور به شرح ذیل پرداخته شود :

1- بر خلاف روش تعمیرات در شبکه‌های فولادی (که به دلیل اختلاط ناخواسته هوا و گاز و وجود دمای فوق‌العاده زیاد در محل جوشکاری (مشکلات اشتعال و انفجار مطرح است ، در تعمیرات شبکه‌های PE علی‌القاعده بحث اشتعال و انفجار به موجب طبیعت و چگونگی جوش الکتروپیوژن کمتر گریبانگیر گروه تعمیرات است .

لازم به یادآوری است که در تعمیرات شبکه‌های فولادی و اصولاً جوشکاریهای فولاد چون انبر و الکتروود عامل اصلی تولید حرارت می‌باشند و روش جوشکاری ایجاب می‌کند که این عامل دقیقاً در محل جوشکاری حرکت کند لذا دمای بسیار زیاد ناشی از قوس الکتریکی همواره در همان محل جوشکاری موجود بوده و در صورت وجود مخلوط قابل اشتعال و انفجار ، مثلث معروف آتش میسر است و بالطبع بایستی از خطرات ناشی از اشتعال و انفجار هراسان بود . اما در تعمیرات شبکه‌های PE و اصولاً جوشکاریهای الکتروپیوژن عامل تولید حرارت و ذوب PE ، سیم‌پیچ حرارتی است که در دورن اتصال الکتروپیوژن تعبیه شده است و از طریق 2 ترمینال موجود در اتصال الکتروپیوژن به دستگاه جوشکاری وصل می‌شود . روش کار بدین ترتیب است که پس از مهیا کردن کلیه مقدمات و مراحل جوشکاری ، کابل‌های دستگاه جوشکاری به این 2 ترمینال وصل می‌شود و سپس کلید شروع کار در دستگاه فشار داده می‌شود و بدین طریق جریان الکتریسته در درون سیم‌پیچ جریان می‌یابد و پیرامون سیم‌پیچ در اتصال ، حداکثر تا دمای $200^{\circ}\text{C} \pm 10^{\circ}\text{C}$ گرم خواهد شد . بنابراین همانطوری که ملاحظه می‌شود اولاً مدار سیم پیچ در درون دستگاه جوشکاری کامل می‌ود و در واقع جرقه‌های شروع و خاتمه جریان الکتریسته در داخل دستگاه جوشکاری تولید می‌شود .

به هیچ‌وجه در درون اتصال جرقه و قوس الکتریکی وجود ندارد و ثانیاً به دلیل دمای پایین ذوب مربوط به PE ، حداکثر دمای مورد نیاز در درون اتصال در حدود $200^{\circ}\text{C} \pm 10^{\circ}\text{C}$ است که مشخصاً این دما نمی‌تواند به عنوان **IGNITION TEMPERATURE** مخلوط گاز و هوا محسوب شود و

همانطوری که می دانید دمای اشتعال این نوع مخلوط 705°C است که به طور قطع و یقین هیچگاه در محل جوشکاری PE این دما میسر نمی شود .

2- شاید تصورات و سوابق ذهنی از امور تعمیراتی در شبکه های فولادی ، این پیش بینی و امکان را در تفکر ایجاد کنند که لابد می توان با وجود نشتی در حد جزئی اقدام به انجام تعمیرات شبکه های PE ، نیز نمود . حتی با مقایسه با شرایطی که در شبکه های فولادی به دلیل نشتی اجتناب ناپذیر در شیر ، ناچار به کار گرم و یا حتی جوشکاری با شعله می باشیم ، غالباً استنباط می شود که در شبکه های PE هم احتمالاً می توان با چنین شیوه هایی اقدام به ترمیم و تعمیر کرد .

در تعمیرات شبکه های PE روش جوشکاری الکتروفیوژن به کار می رود و در این روش به دلیل کیفیت و چگونگی جوشکاری ، اصولاً در داخل کار هیچگونه روزنه و منفذی در منطقه جوش برای خروج و تخلیه گاز نمی تواند وجود داشته باشد و در واقع نشتی احتمالی منجر به حبس ، تجمع و افزایش فشار گاز خواهد شد . از طرفی دیگر بنا بر ماهیت جوشکاری الکتروفیوژن ایجاب می شود که در طول زمان امتزاج و انجماد به هیچ وجه هیچگونه تنشی به منطقه جوش (WELD ZONE) وارد نشود . چرا که طی این مدت زمان امتزاج و انجماد بخش قابل ملاحظه ای از سطوح مربوط به اجزاء جوشکاری به صورت مذاب و خمیری می باشد و اصلاً قادر به تحمل کمترین فشار و حتی جابجایی در حرکت جزئی نمی باشد . در طول جوشکاری الکتروفیوژن زمان امتزاج و انجماد توصیه مؤکد و ضرورت محتوم عبارت است از همترازی و تثبیت کامل قطعات جوشکاری و بنابراین دو اصل واجب و قطعی لازم است از اعمال هرگونه تنش و فشار به شدت ممانعت به عمل آید . به تعبیر دیگر پس از رعایت و تمهید شرایط اولیه جوشکاری ، صحت و سلامت نهایی جوشکاری مشروط به رعایت این دو اصل ضروری است . در غیر این صورت جوشکاری مسلماً معیوب و رد است . یکی از عوارض و اشکالات شایع ناشی از نشتی گاز شیر در حین تعمیرات شبکه های گازدار ، مسئله **SHORT CIRCUIT** در جوشکاری های الکتروفیوژن مربوط به محل های تعمیر شده است . معمولاً این اشکال به دنبال نشت گاز و اعمال فشار ناشی از تجمع گاز به محل گرمایش (HEAT ZONE) در منطقه جوشکاری به وجود می آید .

پلی اتیلن مذاب موجود در فضای بین لوله و بوشن الکتروفیوژن در معرض فشار قرار می گیرد و سیم پیچ حرارتی در بر گرفته شده به وسیله توده مذاب و تحت فشار به حرکت در می آید و بسته به میزان نشت و مقدار فشار، تعدادی از حلقه های سیم پیچ به هم چسبیده و مشکل «اتصال کوتاه» پیش می آید . بدیهی است ذوب مناسب و امتزاج کامل سطح داخلی بوشن و سطح خارجی لوله مشروط بر حفظ و ابقای شکل طبیعی سیم پیچ حرارتی خواهد بود . اگر قرار باشد تعدادی از حلقات این سیم پیچ در اثر فشار گاز نشت یافته ، به هم متصل شوند طبعاً به علت کوتاه شدن طول سیم پیچ و مسیر جریان ، مقاومت کلی تغییر می یابد و متناسب با آن جریان افزایش یافته و لذا مجذور جریان در فرمول $W=RI^2T$ به شدت میزان انرژی ایجاد شده را افزایش می دهد .

بسته به اینکه سیم پیچ حرارتی در کدام محل متراکم و به هم متصل شده باشند و در کدام محل همچنان فرم طبیعی خود را حفظ کرده باشند ، تمامی انرژی حرارتی افزایش یافته فقط در محلی که سیم پیچ شکل طبیعی داشته باشد بروز خواهد کرد . در موضعی که اتصال کوتاه اتفاق افتاده باشد انرژی حرارتی بسیار کمتری منتشر می شود و بنابراین مواد مذاب در قسمتی (که سیم پیچ دچار اتصال کوتاه است) بسیار کم و شاید هیچ تولید می شود بدین ترتیب می توان پیش بینی کرد که جوش در بعضی نقاط اتفاق افتاده است و در بعضی نقاط بسیار ضعیف یا اصلاً صورت نگرفته است . البته احتمال ایجاد صور دیگری نیز به شرح ذیل وجود خواهد داشت که می تواند معلول مسئله اتصال کوتاه باشد :

- 1- حرارت بیش از حد در موضعی محدود و سوختگی و تنزل کیفی پلی اتیلن در همان موضع
 - 2- کاهش سطح **HEAT ZONE** و ضعف و عدم استحکام جوش در آن محل
 - 3- بیرون زدن و یا نزدن مواد مذاب بیش و یا کمتر از حد طبیعی در نشانگرهای جوش
- به هر صورت مشکلات ناشی از اتصال کوتاه عمدتاً منجر به این خواهند شد که فرآیند ذوب مسیر طبیعی و صحیح خود را طی نکنند و سطح محل گرمایش

(HEAT ZONE) منطبق بر میزان از پیش طراحی شده باقی نماند که البته این موضوع قادر به تضعیف و تخریب جوش خواهد بود .
SHORT نشستی گاز در حین تعمیرات شبکه‌های **PE** علاوه بر مشکل **CIRCUIT**، می‌تواند سبب ظهور مشکلات دیگری نیز به شرح ذیل شود که هر کدام از آنها نهایتاً تأثیر مخرب خود را روی کیفیت جوش در محل تعمیر شده خواهند گذاشت :

1- ایجاد روزنه‌ها و منافذی در محل اتصال لوله و بوشن قبل از انجماد کامل مواد مذاب

2- بیرون زدن مواد مذاب از محل **COLD ZONE** و ضعف در محل جوشکاری

3- قطع احتمالی سیم‌پیچ و ختم زودرس و غیر عادی فرآیند جوشکاری با توجه به معضلات فوق‌الشاره ملاحظه می‌شود که عدم نشستی گاز و آبندی کامل در حین تعمیرات شبکه‌های **PE** به عنوان یک نیاز و اصل لایتیگر مطرح است و بنابراین روش جاری تعمیرات شبکه‌های **PE** در کشورهای اروپایی بدین منوال است که :

الف (تعمیرات در خطوط با قطر کمتر از $D < 40\text{mm} - 40\text{mm}$)

در اینگونه خطوط معمولاً چه در حوادث و شرایط فوری و چه در تعمیرات پیش‌بینی شده (به دلیل فقدان تعداد کافی شیر در شبکه (به منظور توقف جریان گاز از چلانگر استفاده می‌شود .

بدیهی است بریا بستن چلانگر روی لوله حداقل فاصله $3 \times D$ از محل جوشکاری بعدی بایستی لحاظ شود یا به عبارت دیگر میزانی از لوله که در اثر ایجاد صدمه معیوب شده است و بایستی بریده شود به اضافه $3 \times D$ از هر طرف ، محل نصب و کاربرد چلانگر در دو طرف محل حادثه خواهد بود .

پس از مهار نشستی و توقف جریان ، مقدمات بریدن لوله معیوب از محل تشخیص داده شده و مهیا نمودن و جایگزینی لوله جدید به شرح روش ویژه تعمیرات سُر دادن - (**SLIP OVER**) صورت می‌پذیرد.

لازم به یادآوری است چون **SQUEEZER** نمی‌تواند آبندی کامل داشته باشد و معمولاً در **DOWN STREAM** آن نشستی وجود دارد بایستی قبل از جوشکاریهای اصلی یک اتصال انشعاب (**TAPPING SADDLE**) به

عنوان **(PURGING TEE)** روی قطعه لوله جدید که به جای قطعه لوله معیوب قرار است جایگزین شود نصب شود و پس از طی شدن زمان لازم **COOLING TIME**، عمل سوراخ کاری **(TAPPING)** صورت پذیرد. پس از انجام موارد اشاره شده و نصب لوله جدید و رعایت **COOLING TIME** لازم چلانگر باز می‌شود و از طریق **TAPPING SADDLE** منصوب روی لوله جدید عمل هواگیری صورت می‌پذیرد.

پس از تخلیه کامل هوا اقدام به مسدود کردن **TAPPING SADDLE** مذکور می‌شود. این عمل از طریق پایین آوردن کامل مغزی تا سطح داخلی دیواره لوله، جوش دادن **CAP** روی نافی صورت می‌گیرد. البته لازم به یادآوری است که پس از تمام شدن **COOLING TIME** لازم برای جوش مربوطه به نافی اقدام به بستن **CAP** روی **TAPPING SADDLE** می‌کنیم. قابل دقت و التفات است که به هیچ وجه مغزی داخل **TAPPING SADDLE** قادر به آبندی کامل نمی‌باشد، بنابراین به خاطر پیشگیری از معیوب شدن جوش نافی ناشی از فشار نشستی لازم است در حین زمانهای امتزاج و انجماد مربوط به جوش نافی، **CAP** روی **TAPPING SADDLE** بسته نشود و از این راه نشستی گاز به بیرون راه داشته باشد. اکنون در موضع چلانده شده به کمک گیره‌های مخصوص مدور کننده لوله شکل طبیعی قبلی خود را پیدا می‌کند. پس از مدور شدن لوله، از طریق نوارهایی مشخص کننده محل چلانده شده علامت زده می‌شود تا احیاناً مورد چلانده مجدد واقع نشود.

ب (تعمیرات در خطوط با قطر بیشتر یا مساوی **40mm** و کمتر یا مساوی **110mm** $40\text{ mm} \leq D \leq 110\text{ mm}$)

در اینگونه خطوط نیز روش تعمیرات مشابه بند «الف» می‌باشد. منتهی پس از مسدود شدن لوله نیاز به حمایت آن می‌باشد. این عمل به وسیله اتصالات تقویتی صورت می‌گیرد و معمولاً اینگونه اتصالات از طریق روش الکتروفیوژن روی لوله در محل چلانده شده جوش می‌خورد و بدین ترتیب لوله را تقویت کرده و استحکام می‌بخشد.

ج (تعمیرات در خطوط با قطر بیشتر از **110mm** $D > 110\text{ mm}$)

در اینگونه خطوط فقط کاربرد چلانگر در حوادث اضطراری و فوران گاز در ابتدای کار توصیه می‌شود و در سایر اوضاع تعمیراتی پیش‌بینی شده تجهیزات مخصوص چون **P2000** و **POLYSTOPP** به تنهایی به کار می‌رود.

در این دسته از لوله‌ها با اقطار بیشتر از **110mm** در صورتی که شرایط حاد و غیر مترقبه‌ای پیش آید در کمترین فاصله ممکن از محل مصدوم لوله بایستی چلانگر را بست و پس از مهار شرایط اضطراری، با علم به اینکه نمی‌توان به خاطر توقف جریان در خلال تعمیرات از چلانگر بهره‌مند شد پس دستگاه‌های دیگری را که قبلاً ذکر شد به کار می‌گیرند. رعایت فواصل بین محل چلانده شده (که بریده خواهد شد و محل جوشکاری برای نصب لوله جدید و موضع تعبیه تجهیزات ویژه **(POLYSTOPP, P2000)** الزامی است.

پس از نصب تجهیزات ویژه و رعایت فواصل مذکور و قطع کامل جریان، مقدمات بریدن لوله معیوب از محل **3 × D** قبل از نقطه چلانده شده مهیا و اقدام می‌شود. پس از آن لوله جدید به شرح روش ویژه تعمیرات (سُر دادن) جایگزین لوله بریده شده می‌شود. قابل توجه آنکه در صورت کاربرد **(POLYSTOPP)** به عنوان تجهیزات ویژه) نیز لازم است روی لوله جدید یک **TAPPING SADDLE** به عنوان **PURGING TEE** همچون گذشته به کار رود. پس از جایگزینی لوله جدید و رعایت **COOLING TIME** مورد نیاز، جریان گاز از طرفین تجهیزات ویژه باز می‌شود و از طریق **TAPPING SADDLE** موجود هواگیری می‌شود. پس از تخلیه کامل هوا بنا بر روش توضیح داده شده قبلی در بند الف مسدود می‌شود.

در صورت تعمیرات برنامه‌ریزی شده، طبق توضیح گذشته فقط نیاز به نصب تجهیزات ویژه می‌باشد و کاربرد چلانگر لزومی ندارد.

روش تعمیرات شبکه‌های **PE** در شرکت ملی گاز همان طوری که قبلاً نیز اشاره شد شرایط ملی و نوع طراحی شبکه‌های پلی‌اتیلن در شرکت ملی گاز امکانات دیگری در اختیار گروه تعمیرات و بهره‌برداری قرار می‌دهد که با تکیه بر آنها می‌توان شیوه‌های تعمیراتی مناسبی را اتخاذ کرده و عمل نمود.

وجود تعداد قابل ملاحظه شیر در شبکه‌های PE این امکان را در اختیار گروه تعمیرات قرار می‌دهد که فقط از چلانگر به منظور مهار فوران گاز استفاده نماید و بس. حتی اگر موقعیت حادثه به گونه‌ای باشد که نتوان به سهولت از چلانگر استفاده نمود می‌توان در اسرع زمان به شیرهای موجود مراجعه و اقدام فوری نمود. علی‌ایجاد به منظور روشن شدن کامل بحث و مقایسه با شیوه‌های تعمیراتی در اروپا لازم است با همان تقسیم‌بندی قبل این موضوع پیگیری شود.

الف) تعمیرات در خطوط با قطر کمتر از $40\text{mm} - D < 40\text{mm}$

در اینگونه خطوط معمولاً در حوادث و شرایط فوری، در صورتی که بتوان از چلانگر به منظور توقف جریان گاز استفاده نمود که به وسیله آن اقدام می‌شود و در صورت عدم امکان استفاده به سرعت از طریق شیرهای موجود در شبکه اقدام به قطع جریان گاز می‌شود. پس بدیهی است که در تعمیرات پیش‌بینی شده، دیگر نیازی به چلانگر نبوده و با توجه به وجود شیرهای شبکه از آنها استفاده می‌شود.

در صورت استفاده از چلانگر و استفاده از شیر (به شرط وجود نشستی لازم است. قبل از جوشکاری‌های اصلی یک اتصال انشعاب (TAPPING) (SADDLE) به عنوان PURGING TEE روی قطعه لوله جدید که به جای قطعه لوله معیوب قرار است جایگزین شود نصب شود و عمل سوراخ کاری (TAPPING) پس از طی COOLING TIME کامل صورت پذیرد. قابل توجه است در صورتی که امکان استفاده از علمک به منظور تخلیه گاز نشت یافته وجود داشته باشد بالطبع نیازی به نصب PURGING TEE نخواهد بود. سایر شرایط نیز مشابه مشروح روش تعمیرات در اروپا می‌باشد.

ب) تعمیرات در خطوط با قطر بیشتر یا مساوی 40mm و کمتر یا مساوی $40\text{mm} \leq D \leq 110\text{mm} - 110\text{mm}$

در این بخش نیز فقط در حوادث فوری در صورتی که کاربرد چلانگر سهل و مهیا باشد به وسیله آن اقدام فوری صورت می‌گیرد. در صورت عدم امکان استفاده، به سرعت از طریق شیرهای موجود در شبکه اقدام به قطع جریان گاز می‌شود.

در صورتی که از چلانگر استفاده شود لازم است که در کمترین فاصله ممکن از محل معیوب لوله بسته شود. پس از مهار شرایط اضطراری با توجه به شیرهای موجود در شبکه نیازی نیست به خاطر توقف جریان در خلال تعمیرات، از چلانگر استفاده ببریم. لذا پس از بستن نزدیکترین شیرهای موجود در شبکه، مقدمات بریدن لوله معیوب با احتساب حداقل فاصله $D \times 3$ قبل از موضع چلانده شده مهیا شده و اقدام می‌گردد. در حقیقت با مقایسه این سبک تعمیرات با روش اروپایی مشابه کاملاً واضح است که دیگر نیازی به تقویت لوله از طریق دو اتصال تقویتی نمی‌باشد و البته این طریقه به اعتبار وجود شیرهای فراوان در شبکه است.

قابل توجه آنکه در شرایط فوری که استفاده از چلانگر (SQUEEZER) مقدور نباشد و یا در تعمیرات پیش‌بینی شده که اصولاً کاربرد چلانگر ضرورتی ندارد بدیهی است که استفاده از شیر مشکل‌گشا خواهد بود.

همواره در صورت استفاده از چلانگر (SQUEEZER) و استفاده از شیر (به شرط وجود نشستی لازم است قبل از جوشکاری‌های اصلی یک اتصال انشعاب (TAPPING SADDLE) به عنوان PURGING TEE روی قطعه لوله جدید که به جای قطعه معیوب قرار است جایگزین شود نصب گردد و عمل سوراخ کاری (TAPPING) پس از طی زمان (COOLING TIME) لازم صورت پذیرد. پیر واضح است که وجود علمک و امکان استفاده از آن به منظور تخلیه گاز نشست یافته، نیاز به PURGING TEE را منتفی خواهد کرد. سایر شرایط مشابه روش تعمیرات در اروپا می‌باشد.

ج) تعمیرات در خطوط با قطر بیشتر از $D > 110\text{mm} - 110\text{mm}$ روش تعمیرات در این بخش دقیقاً مطابق بند «ب» می‌باشد.

چلانگر :

یکی از ویژگی‌های بارز لوله‌های PE، خاصیت انعطاف‌پذیری (FLEXIBILITY) می‌باشد که بر همین اساس در شبکه‌های PE

موضوع کاربرد چلانگر (SQUEEZER) همواره در نظر و مورد استفاده بوده است و به همین دلیل و به لحاظ چنین امکانی معمولاً تعداد شیرهای موجود در شبکه‌های PE در مقایسه با شبکه‌های فلزی به صورت قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است .

ویژگی انعطاف در لوله‌های PE این امکان را در اختیار بهره‌بردار می‌گذارد که لوله‌های PE را با فشار تعیین شده‌ای از طریق چلانگر فشرده و نتیجتاً بدون نیاز به شیر، جریان گاز را بند آورده و پس از عملیات مورد نظر مجدداً فشار از روی لوله برداشته شود و به کمک گیره‌های مخصوص مدور کننده لوله شکل طبیعی قبلی را پیدا کند . در واقع وجود این ویژگی در لوله‌های PE مدد مؤثری در تقلیل هزینه‌های ناشی از خرید و نصب شیرهای شبکه توزیع می‌باشد و لذا شبکه‌های PE با تعداد شیرهای کاهش یافته رواج و شیوع دارند .

اصل قابل قبول و مورد تأیید «استفاده از تکنیک «SQUEEZING» در لوله‌های PE قطعاً به منزله کاربرد بدون حد و معیار چلانگر نمی‌باشد و به عبارتی دیگر کاربرد SQUEEZER مستلزم رعایت ضوابط و مقرراتی است که یقیناً عدم رعایت این اصول منجر به بروز اشکالات و نقایص عدیده‌ای در لوله‌ها و اتصالات و ... پلی‌اتیلنی خواهد گشت . به منظور آشنایی بیشتر با چنین ضوابط و محدودیتها به ذکر پاره‌ای از آنها پرداخته می‌شود :

در خلال چلانندن و اعمال نیرو از طریق SQUEEZER، لوله‌ها تحت نوعی تنگی و فشار قرار می‌گیرند . حداکثر تنگی مجاز بر اساس تحقیقات به عمل آمده در لوله‌های پلی‌اتیلن بستگی به نوع پلی‌اتیلن (از نظر دانسیته) داشته و از قرار ذیل است :

PE (HIGH DENSITY) : 1×25 (S = WALL THICKNESS)
PE (MEDIUM DENSITY) : 0.8×25 (S = WALL THICKNESS)

از طرفی دیگر ثابت شده است به جهت آبندی کامل و ممانعت از هرگونه نشستی جزئی در خروجی چلانگر لازم است میزان تنگی و فشار روی لوله در حد $5TIGHTNESS \times 0.7$ باشد . با مقایسه این رقم با ارقام قبلی کاملاً روشن است که :

$$0.7 \times 25 < 1 \times 25 \rightarrow \text{HIGH DENSITY}$$
$$0.7 \times 25 < 0.8 \times 25 \rightarrow \text{MEDIUM DENSITY}$$

با مقایسه ارقام فوق به وضوح معلوم می شود که همواره در خروجی چلانگر نشتی گاز وجود خواهد داشت و این پدیده حتماً در عملیات تعمیر و ترمیم مؤثر خواهد بود و از این رو لزوماً بایستی مورد نظر قرار گرفته و به نحوی مرتفع گردد .

بر اساس تحقیقات سازمان **GAS DE FRANCE** از طریق شبیه سازی ثابت شده است که پس از استفاده از **SQUEEZER** نوعی انتشار ترک به نام **SCG** رشد آهسته ترک به خصوص در لوله های سایز بالا که ضخامت دیواره بیشتری دارد ، در بدنه لوله ایجاد می شود که ممکن است در خلال کاربرد چلانگر و یا بلافاصله پس از آن ظاهر نشود ولی چند هفته یا چند ماه یا حتی چند سال بعد بروز کرده و ایجاد مشکلات نماید . این موضوع موجب شده است که بحث کاربرد سیستم **SQUEEZING** به طور مطلق و عاری از هیچگونه عارضه پنداشته نشود و نیروهای اجرائی و تعمیراتی در صدد تقویت و تحکیم موضع چلانده شده در لوله ، پس از استفاده از چلانگر برآیند . بنابراین به منظور تقویت و استحکام لوله پس از عمل چلانندن لازم است :
اولاً : از طریق گیره های مخصوص مدور کننده لوله به حالت مدور قبلی برگردد و دچار دو پهنی (**OVALITY**) نباشد .
ثانیاً : به وسیله اتصالات مخصوص تقویتی (**REINFORCEMENT SADDLE**) حمایت و تقویت شود .

علاوه بر موارد فوق به لحاظ تضعیف لوله در محل **SQUEEZING** سایر نکات ذیل بر طبق استاندارد **EN** مؤکداً توصیه می گردد .

- حداقل فاصله محل چلانندن تا محل جوش و اتصال $D \times 3$:

بطوریکه قطر خارجی لوله $D=$

- حداقل فاصله محل چلانندن تا محل قبلی چلانندن $D \times 6$:

بطوریکه قطر خارجی لوله $D=$

پس از استفاده از سیستم **SQUEEZING** در یک موضع ، مجدداً استفاده از چلانگر در همان موضع به هیچ وجه مجاز نمی باشد .

در دمای پایین محیط معمولاً انعطاف لوله‌های PE کاسته می‌شود و یک نوع رابطه مستقیم بین انعطاف و دمای محیط وجود دارد و لذا برخی از شرکتهای گازرسانی اعتقاد دارند که حداقل دمای محیط جهت چلانیدن 5°C است و به هر صورت بایستی دمای محیط در عملیات چلانیدن مد نظر قرار گیرد. نکته دیگر حائز اهمیت مدت زمان عملیات چلانیدن می‌باشد که حتی المقدور بایستی کوتاه و محدود بوده و لازم است از اطالۀ زمان و تصور «نامحدود بودن زمان عملیات چلانیدن» پرهیز شود.

در کشورهای اروپایی کاربرد چلانگر در شبکه‌های PE مرسوم می‌باشد ولی با توجه به ملاکها و محدودیتهای کاربردی و تجارب کسب شده از طریق شرکتهای ذیربط و آزمایشهای صورت گرفته از طریق سازمان معروف GAS DE FRANCE کم و کیف استفاده از شیوه چلانیدن به شرح ذیل رایج و متداول است. لازم به توضیح است که شیوه‌های عملی ذیل در اروپا با توجه به عدم وجود تعداد قابل ملاحظه شیر در شبکه‌های PE می‌باشد و در واقع فرض بر این است که بدون استفاده از شیر اقدام به قطع جریان گاز و عملیات تعمیراتی بعدی خواهد شد.

: -D<40mm لوله‌های PE با قطر کمتر از 40mm

در این موارد استفاده از چلانگر بلا اشکال است و پس از خاتمه عملیات چلانیدن بایستی لوله به کمک گیره‌های مخصوص مدور کننده شکل طبیعی خود را پیدا کند. پس از این عمل به وسیله نوارهای مخصوص محل چلانده شده لوله علامت زده شود تا احیاناً مورد چلانیدن مجدد واقع نشود. رعایت حداقل فاصله تا محل اتصالات جوش و مکانیکی و چلانیدن بعدی به شرح گذشته ضروری است.

$40\text{mm} \leq D \leq 110\text{mm}$ لوله‌های پلی اتیلن با قطر بیشتر یا مساوی 40mm و کمتر یا مساوی 110mm

در چنین مواردی کاربرد چلانگر بلا اشکال است و پس از خاتمه عملیات چلانیدن بایستی لوله به کمک گیره‌های مخصوص مدور کننده شکل طبیعی خود را پیدا کند. پس از این عمل به وسیله اتصالات تقویتی موضع چلانده شده در لوله بایستی مورد حمایت واقع شود و معمولاً اینگونه اتصالات از طریق

الکتروفیوژن روی لوله در محل چلانده شده جوش خورده و بدین ترتیب لوله را تقویت کرده و استحکام می بخشد .

لازم به ذکر است که درحین چلانیدن لوله اثرات تضعیف کننده و ترکهای احتمالی (S.C.G) ناشی از چلانگر در محدوده‌ای از لوله امکان نشر و توسعه دارد و نمی‌توان چنین آثاری را صرفاً محدود به نقطه استقرار چلانگر روی لوله دانست و لذا طول و سایر ابعاد و مشخصات اتصالات تقویتی حساب شده و متناسب با همین موارد اشاره شده است . از این رو هیچگاه نمی‌توان به منظور تقویت لوله پس از SQUEEZING به یک کولپر عادی الکتروفیوژن اکتفا نمود ، چرا که این کولپر عادی دارای مشخصات مورد نظر و حساب شده برای این منظور نمی‌باشد .

رعایت حداقل فاصله تا محل اتصالات جوش و مکانیکی و چلانیدن بعدی به شرح گذشته ضروری است.

- D < 110mm لوله‌های پلی اتیلنی با قطر بیشتر از 110mm

در چنین شرایطی کاربرد چلانگر (SQUEEZER) به صورت عمومی و در هر موقعیت توصیه نمی‌شود . چرا که در اقطار بالا معمولاً لوله با دشواری و صعوبت می‌تواند شکل مدور و طبیعی اولیه خود را پیدا کند و نیاز به تجهیزات جدید و مخصوص می‌باشد و اصولاً مشکلات عملی قابل ملاحظه‌ای متعاقب استفاده از تکنیک SQUEEZING پیش خواهد آمد . لذا نمی‌توان موارد تقویتی و ایمنی لوله را (پس از استفاده از SQUEEZER مشابه لوله‌های با قطر کوچکتر از 10mm از طریق کاربرد REINFORCEMENT SADDLE به سهولت برقرار و تأمین نمود .

موارد فوق‌الاشاره نمی‌تواند کاربرد چلانگر (SQUEEZER) را در لوله‌ها با قطر بیشتر از 110mm را به طور مطلق نفی و رد کند . گاهی اوقات به علت پیش آمدن شرایط اضطراری و وقوع حوادث غیر مترقبه ناگزیر از کاربرد چلانگر (SQUEEZER) می‌باشیم . مثلاً فرض کنید که در اثر حفاری ، لوله پلی اتیلن دچار سوراخ یا ترک بزرگ شده و گاز با فشار زیاد در حال فوران است . در چنین اوضاعی تنها وسیله مؤثر همانا چلانگر و امداد فوری از طریق آن میسر است و می‌توان بلافاصله در همان چاله و محل حفر شده و بدون نیاز

به حفاری جدید ، چلانگر را در دو طرف محل صدمه دیده روی لوله به کار بست و جریان گاز را فوری قطع کرد .

مثال فوق نمونه‌ای بارز از شرایطی است که هیچ وسیله‌ای در حد چلانگر به طور فوری و مؤثر قادر به کنترل و مقابله با حادثه و فوران گاز نمی‌باشد . حتی اگر فرض شود که در شبکه پلی اتیلن علیرغم عرف متداول تعداد شیرها متعدد باشد و امکان قطع گاز از طریق شیر وجود داشته باشد ، با در نظر گرفتن مشکلاتی از قبیل زیر باز به نظر می‌رسد که چلانگر بهترین و سریعترین وسیله قطع فوری گاز است .

1- عدم سرعت عمل و تسلط به نقشه‌های شبکه و آگاه نبودن به موقعیت شیرها و نهایتاً عدم امکان دسترسی سریع به شیر .
2- حتی پس از یافتن موقعیت شیر معمولاً حوضچه شیر به دلیل مدفون بودن ، پارک وسایط نقلیه روی آن و ... به سرعت و سهولت در دسترس نمی‌باشد .
3- پس از دسترسی به شیر معلوم نیست که بتوان آن را به راحتی و سرعت بست و غالباً عملکرد شیر روان نمی‌باشد .

4- غالباً شیرها دارای نشتی قابل ملاحظه می‌باشند .
5- معمولاً با توجه به فاصله محل حادثه تا شیر ، جریان گاز از طریق شیر مستلزم تحمل قطعی گاز در منطقه وسیع و تخلیه حجم معتنا بهی از گاز می‌باشد که بالطبع ضمن اسراف مقدار فراوان گاز ، عمل تخلیه جریان گاز هم فی الفور نمی‌باشد و ایمن شدن فضای حادثه نیز به سرعت مقدور نیست .

بالتفات به مطالب فوق به نظر می‌رسد که در صورت بروز حوادث پیش‌بینی نشده و نشت فراوان گاز به طور اجتناب‌ناپذیر لازم است چلانگر را مورد استفاده قرار داد . از آنجایی که پس از استفاده از چلانگر تقویت و حمایت لوله به دلیل توضیحات پیش در لوله‌های با قطر بیشتر از **110mm** از طریق اتصالات تقویتی میسر نمی‌باشد توصیه می‌شود به منظور حل مشکل از لوله چلانند شده صرف نظر شود و آنرا ببریم . در واقع لازم است به لحاظ بروز صدماتی از قبیل **SCG** ناشی از چلانند در لوله ، آنرا با رعایت حداقل فاصله **3 × D** قبل از محل چلاننده شده قطع کنیم . بدین ترتیب با استفاده از چلانگر شرایط حاد در حادثه مرتفع می‌شود و پس از توقف نشتی شدید گاز و ایمن سازی فضای حادثه اقدام به تعویض لوله مصدوم می‌شود که لازم است برای جایگزینی لوله

معیوب ، طول لوله جدید با لحاظ کردن محل چلانده شده) و حداقل فاصله $3 \times D$ نسبت به آن نقطه (انتخاب شود .

بدیهی است در حین ترمیم شبکه و تعویض لوله معیوب ، به جهت توقف جریان گاز نیاز به وسایل و تجهیزات دیگری می باشد که در حال حاضر در اروپا از دو دستگاه به نامهای **P2000** و **POLYSTOPP** استفاده می شود که ارائه توضیح در خصوص مشخصات و قابلیت های این دو دستگاه مستلزم گشایش مبحث جدیدی خواهد بود .

به هر حال همان طوری که ملاحظه می شود به جز شرایط حاد و غیر مترقبه در سایر شرایط پیش بینی شده ، انجام تعمیرات در خطوط لوله با قطر بیشتر از **110mm** نیازی به چلانگر نداشته و به دلیل آثار نامطلوب ناشی از کاربرد چلانگر و عدم امکان رفع آنها ، اصولاً مجاز نبوده و توصیه نمی شود . مطالب مشروح گذشته در رابطه با قابلیت ها و محدودیت های شیوه چلانیدن مبتنی با شرایط شبکه های پلی اتیلن با تعداد بسیار محدود شیر می باشد و به تعبیری دیگر فرض بر این است که اصولاً به منظور قطع جریان گاز شیری وجود ندارد که از آن بتوان استفاده نمود . اما در شبکه های پلی اتیلن موجود در ایران ، با توجه به نوع طراحی شبکه توزیع و ویژگی وجود تعداد قابل توجه شیر و شرایط ملی بهره برداری ، شیوه های منتخب به منظور قطع جریان گاز و مخصوصاً انجام تعمیرات نسبتاً متمایز می باشد که البته در جای خود به طور مبسوط ارائه خواهد گردید .

معرفی دستگاه **P2000**

مقدمه :

دستگاه **P2000** در شبکه های پلی اتیلن دارای کاربردهای تعمیراتی و اجرایی است که وجود آن تسهیلاتی را برای مجریان و بهره برداران فراهم می آورد لذا با ذکر اهم کاربردهای این دستگاه به شرح ذیل و توضیح هر بخش به طور جداگانه در انتها لزوم تهیه و استفاده از آن را تشریح خواهیم کرد . لازم به ذکر است که ماکزیمم فشاری که دستگاه مذکور می تواند مورد استفاده واقع گردد **6Bar** بوده بنابراین برای شبکه های شهری کشورمان با فشار **4Bar**

امکان استفاده از این دستگاه وجود دارد. اهم استفاده‌های از این دستگاه عبارت است از :

- 1- اخذ انشعاب از خط گازدار بدون قطع گاز
- 2- اتصال به خط گازدار شبکه جدید بدون قطع گاز
- 3- نصب خط کنار گذر به منظور آزاد کردن بخشی از شبکه برای ترمیم بدون قطع گاز مشترکین در مسیر
- 4- قطع گاز از محل انشعاب نصب شده یا از مسیر خط اصلی بدون استفاده از شیر

پمپ دستی سیستم با شیلنگ به دستگاه و یا ماشین قطع **PLUGGING** .
MACH متصل شده و کاربرد آن اعمال فشار به داخل **STOPPER** به منظور قطع جریان گاز از یک مسیر و یا تغییر جهت جریان گاز است. فشار اعمالی به وسیله پمپ را می‌توان از **GAGE** نصب شده روی ماشین قرائت نمود. میزان این فشار برای قطع کامل گاز **12Bar** و برای تغییر جهت آن در شبکه‌های با فشار **4Bar** معادل **5Bar** است.

برای نصب **UNIVERSAL VALVE** روی خط لوله پس از حفر کانال و آماده ساختن شرایط جهت نصب به روش زیر عمل می‌شود :
ابتدا پیچهای بالای دستگاه را با دست شل کرده تا فک پایینی از فک بالایی جدا گردد. دو فک کاملاً از هم جدا نمی‌شوند بلکه طرف دیگر به صورت لولایی از فک بالا آویزان می‌شود. با جدا شدن یک طرف فکین از یکدیگر می‌توان در محل مورد نظر سیستم را روی اتصال مربوطه قرار داد.
با تنظیم آداپتور روی قسمت فوقانی اتصال می‌توان مجدداً دو فک را به هم نزدیک کرده پیچهای مربوطه را کاملاً محکم نمود. در این حالت سیستم آماده است تا با نصب هر یک از ماشینهای مخصوص به کار گرفته شود.

کاربردهای : **P2000**

1 اخذ انشعاب از خط گازدار بدون قطع گاز

در مواردی که به علت قطع گاز برای اخذ انشعاب، گاز تعداد زیادی از مشترکین قطع می‌شود می‌توان با استفاده از دستگاه مذکور و بدون قطع گاز نسبت به اخذ انشعاب اقدام نمود.

در این حالت از اتصال ویژه انشعاب یا اتصال یک سر پیچ استفاده می‌شود .
وبه لحاظ طرز قرار گرفتن دستگاه روی لوله معمولاً انشعاب از زیر لوله گرفته می‌شود .

بر اساس قطر مورد نظر و در محل مربوطه ابتدا نسبت به نصب اتصال ویژه روی خط لوله اصلی اقدام می‌شود . و برای اینکه بتوان به راحتی از دستگاه استفاده کرد کانالی در امتداد لوله به طول $2/1m$ و عرض $0.8m$ ایجاد کرده ضمناً زیر لوله را نیز به اندازه $0.5m$ حفاری می‌کنیم .

در این حالت بایستی اتصال نصب شده به منظور بهره‌برداری از گاز اولاً به شبکه جدید متصل گردد و ثانیاً از محل اتصال نصب شده نسبت به برقراری جریان گاز اقدام نموده و ثالثاً بایستی اطمینان حاصل کرد که انشعاب از اتصالی کاملاً مطمئن اخذ خواهد شد لذا انجام آزمایش مقاومت و نشستی اتصال نصب شده ضروری است برای این منظور به روش زیر عمل می‌کنیم :

آزمایش مقاومت و نشستی اتصال نصب شده

برای انجام آزمایش از **TEST CAP** استفاده می‌کنیم . این قطعه که در شکل اصلی به رنگ سفید دیده می‌شود . روی قسمت بالای اتصال نصب شده پیچیده شده اگر در محل خود کاملاً محکم شود آبندی خواهد شد پس از نصب درپوش مخصوص آزمایش فشاری معادل $5/1$ برابر فشار بهره‌بردار (در ایران حدود $90psi$ به داخل درپوش اعمال شده در مدت چند دقیقه ضمن کنترل فشار با استفاده از **GAGE** به وسیله کف صابون از وجود یا عدم وجود نشستی مطمئن می‌شویم .

پس از انجام آزمایش مقاومت و نشستی می‌توان مستقیماً اتصال ویژه را به خط جدید متصل کرده و یا اگر خط آماده نباشد با نصب یک شیر بلافاصله پس از اتصال به منظور جلوگیری از خروج گاز می‌توان اتصال مربوطه را به خط جدید متصل نموده در این حالت فرض بر این است که شبکه جدید آماده بهره‌برداری است و شرایط تزریق گاز در آن رعایت می‌گردد . ذیلاً ادامه کار توضیح داده شده است .

اتصال خط انشعاب به خط اصلی

قبل از انجام عملیات سواخکاری می بایستی خط جدید را به خط قدیم از محل اتصال ویژه انشعاب متصل نمود . این کار با استفاده از قطعات پلی اتیلن نظیر زانو ، کاپلر و ... و با روش الکتروفیوژن صورت می پذیرد .

برقرار کردن جریان گاز

این مرحله شامل بخش های زیر است :

سوراخ کردن خط لوله اصلی

ابتدا با استفاده از مبدل قطر مورد نظر را روی دستگاه **P2000** تنظیم می کنیم . سپس دستگاه را طوری روی لوله قرار می دهیم که روی اتصال ویژه انشعاب قرار گیرد .

ماشین دریل را با نصب تیغه مخصوص خود از نظر قطر انشعاب کنترل تیغه ضروری است روی دستگاه می بندیم . و پیچ آن را کاملاً محکم کرده تا در جای خود تثبیت شود .

روی ماشین دریل قطرهای مختلف نوشته این اعداد مربوطه به قطر لوله اصلی است و منظور از نوشتن این اعداد کنترل عملیات سواخکاری است .

به آرامی و با دست شروع به کار کرده بایستی به اندازه دو برابر ضخامت لوله سوراخ شود به محض سوراخ شدن لوله فشار خط لوله روی گیج قابل قرائت است .

وقتی که روی لوله سوراخ شده دسته ماشین آزاد شده آن را فشار داده تا روی لوله داخل جداره لوله قرار گیرد مجدداً با اعمال فشار و چرخش دسته لوله را سوراخ کرده و به این ترتیب مسیر حرکت گاز به داخل خط لوله جدید باز می شود . ضمناً تراشه های پلی اتیلن و لوله بریده شده به داخل تیغه رانده شده پس از خروج تیغه از دستگاه می توان آن را خارج نمود .

بدیهی است که خط انشعاب جدید از نظر آمادگی برای تزریق گاز بایستی کاملاً کنترل گردد.

برداشتن ماشین دریل

برای برداشتن ماشین دریل با دست دسته آن را از درون ماشین بیرون کشیده تا کاملاً آزاد شود. شیر روی دستگاه **P2000** را در حالت بسته قرار می دهیم و از محل شیر تخلیه گاز پشت شیر را تخلیه می کنیم به این ترتیب زیر شیر فشار شبکه ورودی آن به فضای آزاد ارتباط دارد. حالا می توان پیچ دستگاه را (ماشین دریل) با دست باز نموده ماشین را از روی دستگاه **P2000** خارج کرد.

مسدود کردن مسیر جریان گاز از بالا

ماشین ویژه این کار **(PLUG SETTING MA)** را روی دستگاه **P2000** می بندیم شیر تخلیه را از حالت باز به حالت بسته گذاشته شیر اصلی دستگاه **P2000** را به آرامی باز می کنیم دسته مخصوص ماشین را به پایین رانده کپ روی اتصال را می بندیم پس از بستن کپ دسته ماشین آزاد شده آن را به بالا می کشیم شیر را به جهت احتیاط به صورت نیمه بسته قرار داده شیر تخلیه را باز می کنیم تا گاز حبس شده بین کپ و دستگاه تخلیه شود. دستگاه را به آرامی باز می کنیم.

نصب درپوش اتصال ویژه انشعاب

درپوش اتصال را که دارای **O-RING** مناسب خود می باشد به آرامی و با دست کاملاً در جای خود محکم می کنیم و برای اطمینان با کف صابون نیز اطراف آن را کنترل می کنیم تا دارای نشت نباشد. پس از شستشوی کف صابون مطابق ضوابط آن را دفن می کنیم.

شکل ۱۳ - تعمیرات در شبکه

۲- اتصال به خط لوله گازدار

در مواردی که توسعه شبکه لازم است در صورت نداشتن شیر در انتهای شبکه می توان با استفاده از دستگاه **P2000** نسبت به اتصال شبکه گازدار بدون قطع گاز اقدام نمود مراحل انجام کار به شرح ذیل است :

نصب اتصال ویژه قطع گاز (PLUGGING FITTINGS) یا اتصال

دو سر پیچ

در محلی که قرار است قطع گاز صورت پذیرد کانالی به ابعاد **0.8m** **1.2m**× حفاری کرده و زیر لوله را نیز به اندازه **0.5m** خالی کرده اتصال مربوطه به روش الکترو فیوژن و با رعایت ضوابط مربوطه نصب خواهد شد. در اندازه های **160mm, 125m.m, 110mm** و **200mm** می توان عمل فوق را انجام داد.

آزمایش مقاومت و نشستی اتصال نصب شده

با استفاده از قطعات مخصوص آزمایش (**TEST CAP**) و با اعمال فشار **5/1** برابر فشار بهره برداری اتصال نصب شده را آزمایش می کنیم مدت آزمایش می تواند در حد چند دقیقه باشد بدیهی است که انجام آزمایش پس از اتمام زمان سرد شدن (**COOLING TIME**) مندرج روی اتصال به اضافه حداقل **60** دقیقه پس از آن است.

سوراخ کردن خط اصلی

ابتدا با استفاده از مبدل (ADAPTER) قطر مورد نظر را روی دستگاه P2000 تنظیم می کنیم سپس دستگاه را طوری روی لوله قرار می دهیم که روی اتصال قرار داده شود. ماشین دریل را با نصب تیغه مخصوص خود (کنترل تیغه از نظر قطر ضروری است) روی دستگاه می بندیم. و پیچ آن را کاملاً محکم کرده تا در جای خود تثبیت شود. روی ماشین دریل قطره های مختلف لوله درج گردیده تا به این ترتیب امکان کنترل عملیات سوراخکاری فراهم شود

شکل ۱۴ - دستگاه های تولید لوله

با حرکت دست و به آرامی لوله را سوراخ نموده و با رعایت کامل احتیاط مانند آنچه که قبلاً توضیح داده شده است ماشین دریل را برمی داریم .

برداشتن ماشین دریل (DRILLING MACHINE)

به لحاظ اهمیت موضوع از نقطه نظر ایمنی این قسمت را کاملاً تشریح می کنیم . یادآوری می شود که در این بخش می خواهیم توسعه شبکه داده و عملیات اتصال به خط گازدار را انجام دهیم در این حالت **CAP** ته اتصال ویژه کاملاً مسدود بوده و بالای **CAP** باز است تا از این طریق بتوان عمل **PLUGGING** را انجام داد . دسته ماشین دریل را به آرامی به بالا رانده تا کاملاً آزاد شود شیر روی دستگاه **P2000** را در حالت بسته قرار داده و از محل شیر تخلیه گاز روی و بالای شیر را تخلیه می کنیم به این ترتیب زیر شیر فشار شبکه موجود است در این حالت می توان ماشین دریل را برداشت

قطع جریان گاز

با استفاده از ماشین قطع جریان و متعلقات مربوطه می توان جریان گاز را قطع نموده در این حالت ابتدا ماشین را روی دستگاه **P2000** نصب کرده و در جای خود تثبیت می نماییم بدیهی است که تیوب مخصوص قطع جریان روی دستگاه (ماشین مخصوص) قرار گرفته است ایت تیوب بایستی براساس سایز لوله انتخاب شود .

پس از نصب ماشین شیر مربوطه را به آرامی باز کرده در این حالت گاز در طرفین شیر متعادل خواهد شد . دستۀ ماشین قطع جریان را فشار داده تا بسته به قطر لوله مورد نظر در جای خود تثبیت گردد . شیلنگ مخصوص را روی ماشین نصب نموده آن را به خروجی پمپ متصل می کنیم و فشار را تا حدود **12Bar** افزایش می دهیم این فشار روی **GAGE** ماشین قایل قرائت است به این ترتیب مسیر جریان گاز کاملاً مسدود می گردد . علت مسدود شدن قطعی مسیر جریان گاز انعطاف پذیری تیوب مربوطه است که حتی اگر دو پهن شدگی در لوله نیز وجود داشته باشد قادر است جریان گاز را کاملاً قطع کند .

پس از انجام عملیات اتصال به شبکه ای که آمادگی بهره برداری را دارد می توان با کم کردن و نهایتاً صفر کردن فشار داخل تیوب مجدداً جریان گاز را برقرار نمود .

برداشتن ماشین قطع جریان (PLUGGING MACHINE)

پس از برقراری جریان گاز دستۀ ماشین را به سمت بالا کشیده تا کاملاً آزاد گردد . شیر قطع ارتباط گاز یا قسمت بالای شیر را می بندیم و گاز بالای شیر را از طریق شیر تخلیه به خارج از دستگاه تخلیه می کنیم . ماشین قطع جریان را از روی دستگاه باز می کنیم .

نصب درپوش اتصال

با استفاده از ماشین قطع جریان در سدل **PLUG SETTING** **MACH** درپوش مخصوص اتصال را می توان روی آن نصب نمود برای این منظور پس از نصب درپوش روی ماشین ، ماشین را روی دستگاه سوار کرده شیر تخلیه را کنترل می کنیم تا به حالت بسته باشد سپس شیر اصلی روی دستگاه را به آرامی باز می کنیم تا فشار گاز دو طرف شیر یکی شود . دستۀ

ماشین را به داخل فشار داده تا درپوش روی اتصال قرار گیرد سپس با چرخاندن دسته ماشین درپوش را روی اتصال محکم می‌کنیم به این ترتیب ارتباط گاز داخل لوله با خارج قطع می‌گردد. در این حالت می‌توان نسبت به جمع‌آوری دستگاہ اقدام نمود.

رعایت نکات ایمنی در این بخش مانند آنچه که قبلاً توضیح داده شد اهمیت ویژه‌ای دارد و به ترتیب زیر باید اقدام گردد.

- جمع‌آوری ماشین **PLUG SETTING MA** شامل بالا آوردن دسته فقط

- تخلیه گاز درون دستگاہ از محل شیر تخلیه

- بستن شیر اصلی دستگاہ

- برداشتن ماشین **PLUG SETTING MA**

- باز کردن شیر اصلی دستگاہ به آرامی و در صورت نداشتن مشکلی از نظر نشت و ... باز کردن کامل شیر

- جمع‌آوری دستگاہ اصلی

- بستن درپوش آخر روی قسمت دنده پیچ شده

- آزمایش عدم وجود نشتی با استفاده از کف صابون

- شستشوی کف صابون

- دفن لوله مطابق ضوابط

۳- نصب خط کنارگذر (BY PASS)

به منظور انجام عملیات اجرایی و یا انجام تعمیرات و یا تغییر مسیر روی بخشی از خط گازدار پلی‌اتیلن می‌توان با نصب یک خط کنارگذر مسیر جریان گاز را موقتاً و بدون قطع گاز مشترکین تغییر داد سپس عملیات مربوطه را انجام داده و پس از اجرا مجدداً نسبت به جمع‌آوری خط کنارگذر اقدام نمود.

مراحل انجام کار به شرح ذیل است:

نصب اتصال دو سر پیچ

حتماً بایستی از اتصال دو سر پیچ استفاده کرد تا پس از اتمام عملیات امکان جمع‌آوری و قطع جریان گاز به وسیله اتصال وجود داشته باشد.

از آنجایی که عملیات **BY PASS** بین دو نقطه بایستی صورت پذیرد پس اولاً دو اتصال دو سر پیچ مورد نیاز بوده ثانیاً دو سری دستگاه **P2000** مورد نیاز است و سپس در دو نقطه مورد نظر دو عدد اتصال مربوطه را نصب خواهیم کرد .

آزمایش مقاومت و نشتی اتصال نصب شده
بر اساس روش توضیح داده شده اقدام می شود .

بستن دستگاه اصلی P2000 روی لوله با توجه به قطر آن
برای نصب دستگاه روی لوله از **ADAPTOR** مخصوص استفاده کرده ضمناً با استفاده از پیچهای طرفین دستگاه می توان آن را در محل خود محکم نمود .

- نصب DRILLING MACHINE روی دستگاه اصلی P2000

با توجه به قطر خط لوله تیغه مربوطه را روی ماشین دریل می بندیم سپس ماشین را روی دستگاه قرار داده در محل اتصال و در جای درپوش پیچی آن و با استفاده از دست ماشین دریل روی اتصال تثبیت می گردد .

عملیات سوراخکاری

با توجه به آماده بودن ماشین دریل بایستی عملیات سوراخکاری انجام شود اما قبل از شروع کنترل بسته بودن شیرهای روی دستگاه ضروری است . پس از کنترل بسته بودن شیرها با چرخاندن دسته ماشین دریل عملیات سوراخکاری صورت می پذیرد . لازم به یادآوری است که دو برابر ضخامت لوله در سطح فوقانی و تحتانی لوله بایستی سوراخ گردد و در حین سوراخکاری دسته ماشین به سفتی می چرخد و به محض سوراخ شده دسته آزاد خواهد شد . ضمناً کنترل عملیات سوراخکاری با توجه به درج اقطار لوله اصلی روی بدنه ماشین دریل نیز امکان پذیر است .

پس از حصول اطمینان از سوراخ بودن لوله برای اطمینان از وجود گاز شیر موجود روی دستگاه را به آرامی و کمی باز می کنیم تا فشار گاز درون دستگاه

را احساس کنیم و کمی هم صبر می کنیم تا مخلوط هوا و گاز ایجاد شده در داخل دستگاه کاملاً تخلیه گردد .
بدیهی است که عملیات سوراخکاری در هر دو طرف یا هر دو نقطه مورد نظر که قرار است عملیات نصب خط کنارگذر از آن دو نقطه انجام شود صورت می پذیرد .

جمع آوری ماشین دریل مطابق روش

- نصب STOPPER

برای قطع جریان گاز و یا تغییر مسیر آن در اتصال از **STOPPER** استفاده می شود . برای نصب **STOPPER** که برای اندازه های قطر لوله از **110mm** تا **200mm** سه نوع آن وجود دارد از **STOPPER DEV** یا **PLUGGING MACHINE** استفاده می شود . و مراحل نصب آن به شرح زیر است :

- نصب STOPPER روی PLUGGING MACH

- قرار دادن PLUGGING MACH روی دستگاه P2000

- کنترل بسته بودن شیرهای روی ماشین
- باز کردن شیر اصلی (ین شیر با دسته مخصوص باز و بسته می شود)
حرکت دسته ماشین به سمت داخل به طوری که **STOPPER** در میان لوله قرار گیرد . کنترل قرار گرفتن **STOPPER** در داخل لوله از روی اعداد مندرج روی ماشین با توجه به قطر لوله اصلی صورت می پذیرد .

قرار دادن پیشانی **STOPPER** به سمت لوله گازدار و پشت به لوله ای که می خواهیم آن را **BY PASS** کنیم . کنترل قرار دادن **STOPPER** به این حالت از روی ماشین صورت می پذیرد

نصب شیلنگ و دستگاه پمپ به منظور قطع جریان گاز از مسیر خط مورد نظر پس از نصب پمپ و متعلقات مربوطه پمپ دستی را از آب پر کرده و با زدن چند پمپ و قرائت فشار داخل **STOPPER** از روی **GAGE** فشار را تا حدود **12Bar** افزایش می دهیم . در این حالت مسیر جریان گاز به داخل

دستگاه **P2000** هدایت شده اگر شیر **BY PASS** را کمی باز کنیم جریان گاز را احساس خواهیم کرد .

اتصال خط کنارگذر به شیرهای **BY PASS** باز کردن شیرهای **BY PASS** به منظور برقراری جریان گاز از مسیر خط کنارگذر

۴- قطع گاز مسیر خط

برای قطع گاز از مسیر یک خط می توان از شیر موجود در مسیر استفاده کرد در صورتی که خط فاقد شیر باشد و سایز خط از **110mm** بالا باشد با توجه به محدودیت استفاده از **SQUEEZER** در سایزهای بالا و کارآیی دستگاه **P2000** می توان برای قطع گاز از این وسیله استفاده کرد با توجه به توضیحات بخشهای قبل در این قسمت فقط مراحل کار ذکر شده است و به ترتیب زیر است :

- نصب اتصال دو سر پیچ
- آزمایش مقاومت و نشتی اتصال
- سوراخ کردن لوله اصلی با استفاده از **DRILLING MACHINE**
- جمع آوری **DRILLING MACH**.
- نصب **STOPPER PLUGGING MACHINE**
- در این قسمت رعایت جهت نصب **STOPPER** اهمیت دارد .
- اعمال فشار داخل **STOPPER** تا حد **12Bar**

۵- قطع گاز از محل انشعاب ویژه (اتصال ویژه انشعاب)

در مواردی که انشعاب با استفاده از اتصال یک سر پیچ ایجاد شده است بدون نیاز به داشتن شیر می توان با استفاده از دستگاه **P2000** نسبت به قطع گاز از محل انشعاب اقدام نموده مراحل انجام کار مانند مراحل اجرای کار در قسمت **4+** بوده با این تفاوت که در این حالت **STOPPER** در محل انشعاب واقع می شود . بدیهی است که گاز در مسیر اصلی جریان خواهد داشت در اشکال صفحه بعد موارد پنج گانه فوق الذکر نشان داده شده است .

نتیجه بحث تعمیرات:

کاربرد دستگاههای تعمیراتی **P2000** و **POLYSTOPP** مشابه یکدیگر است لیکن آبندی جریان گاز در دستگاه **P2000** به دلیل استفاده از کیسه‌های هوا به جای صفحات ثابت بهتر از **POLYSTOPP** انجام می‌گیرد. البته شایان ذکر است در شرایطی که لوله دوپهن نشده باشد آبندی **POLYSTOPP** نیز به نحو مطلوب صورت می‌پذیرد

شکل ۱۵- شکست در اثر تنش در لوله

در یک نگاه کلی به نظر می‌رسد که با عنایت به کاربردهای خاص دستگاه، وضعیت فرهنگی، چگونگی طراحی شبکه‌های پلی‌اتیلن در ایران و... الزاماً وجود چنین سیستمی ضروری نیست ولیکن در مواردی که تأمین آنها ضروری شمرده شود انتخاب یکی از دو دستگاه مذکور بر اساس «پایین‌ترین قیمت بهترین فاکتور انتخاب خواهد بود»

شکل ۱۶ - شکست

برنامه های کامپیوتری جهت محاسبات شبکه

پس از آماده نمودن نقشه گره ها **NODE MAP** طبق استاندارد حال می بایست جهت محاسبات افت فشار در گره ها و جریان حجمی انتقالی گاز و سرعت در لوله اقدام نمود. از آنجایی که حل شبکه با تعداد زیادی حلقه با دست؛ بسیار وقت گیر و در بعضی موارد وقت گیر است و جهت بالانس نمودن شبکه روزها لازم است تا به نتیجه برسیم؛ از این رو کاربرد کامپیوتر در چنین مواردی لازم است؛ لذا برنامه های کامپیوتری مختلفی تا کنون در سراسر دنیا جهت حل شبکه های حلقوی گاز رسانی با روشهای محاسباتی مختلف که به طور کلی بر اساس دو اصل زیر استوار می باشد؛ نوشته شده است:

الف- مجموع جبری دبی های لوله های متصل به یک گره برابر بار مصرفی آن گره باشد.

ب- مجموع جبری افت فشار گاز داخل هر حلقه برابر صفر شود.

با اعمال شرایط فوق؛ مجموعه ای از معادلات غیر خطی حاصل می گردد که برای حل آنها روشهای محاسباتی تئوریک وجود ندارد و از روشهای آزمون و خطا **TRIL ERROR** یا **ITERATIVE METHODS** استفاده می شود که مهمترین این روشها عبارتند از:

الف- روش هاردی کراس **HARDY CROSS METHOD**

ب- روش نیوتون رافسون **METON-RAPHSON METHOD**

ج- روشهای خطی **LINEARIZED METHOD**

هم اکنون دو برنامه کامپیوتری جهت محاسبات شبکه در شرکت ملی گاز ایران موجود و کاربرد دراد و مورد تایید خدمات مهندسی شبکه های گاز رسانی می باشد .

الف: برنامه کامپیوتری مانم سفره گاز

سیستم کامپیوتری طراحی شبکه گاز رسانی مانم سفره گاز قارد به بررسی طرح شبکه های مختلف گاز برای فشار های مختلف می باشد این سیستم در سالهای قبل از ۱۳۵۷ توسط شرکت ملی گاز ایران خریداری شده است .

سیستم فوق به زبان فرترن ۴ می باشد و با تغییراتی که در ان داده شده قابل انجام روی کامپیوترهای CDC موجود در ایران و تمام مدلهای مختلف کامپیوترهای IBM می باشد .

مقدار حافظه مورد لزوم برنامه بستگی مستقیم به مقادیر تعیین شده برای متغیر های کنترل کننده در بنامه دارد که اندازه بزرگترین شبکه قابل قبول را مشخص می کند . این مقادیر برای ۲۴۰۰ قطعه لوله ، ۲۰۰۰ گره ، ۲۰۰ قطعه ورودی و ۲۰۰۰ نقطه مصرف تنظیم شده اند که به سادگی با تغییر جزئی در برنامه قابل تنظیم مجدد هستند ، مقدار حافظه مورد لزوم برای اجرای برنامه با مقادیر فوق الذکر حدود ۳۸۰/۰۰۰ بایت می باشد .

این برنامه از دو معادله زیر برای تعیین حجم جریان گاز بر حسب فشار گاز ابتدایی و انتهایی هر قطعه لوله در شبکه استفاده می کند :

برای شبکه های با فشار پایین (کمتر از ۶۰ پوند)

$$P_A - P_B = 232 \times 10^6 \times S \times L \times Q^{1/82} \times D^{-4/82}$$

برای شبکه با فشار های (۶۰-۲۵۰ پوند)

$$P_A - P_B = 48600 \times SLQ^{1/82} \times D^{-4/82}$$

P_A = فشار در گره A

P_B = فشار در گره B

L = طول قطعه لوله به کیلومتر

D = قطر لوله به میلیمتر

Q = حجم گاز در قطعه لوله AB به متر مکعب در ساعت

S = چگالی مجاز گاز (تابعی از چگالی حقیقی، ویسکوزیته گاز)

برای محاسبه فشار در گره های شبکه (مقدار جریان گاز در هر قطعه لوله) از روش حل معادلات جریان گاز بر روی گره های شبکه استفاده می شود. در این روش با استفاده از اصل بقا مقدار جریان بر حسب فشار ابتدا و انتهای هر قطعه لوله یک معادله غیر خطی که فشار هر گره را به فشار گره های مجاورش مربوط می کند نتیجه می شود.

ب: برنامه کامپیوتری شرکت ملی گاز ایران

در حال حاضر این سیستم قادر است شبکه هایی با ۱۳۰۰ خط اصلی را محاسبه کند که به آسانی تا آنجایی که محدودیت کامپیوتر مورد استفاده اجازه می دهد قابل ازدیاد است. تعداد دستگاه های فشار شکن و یا تقویت کننده ۵۰ عدد در نظر گرفته شده است که قابل افزایش است.

داده ها و گزارشات سیستم به سلیقه استفاده کننده خواهد بود؛ برای مثال طول می تواند بر حسب فوت؛ مایل؛ متر؛ کیلومتر و غیره باشد و فشار بر حسب کیلومتر بر سانتیمتر مربع و یا پوند بر اینچ مربع.

این سیستم هم دارای برنامه اشتباه گیری می باشد (editing) در موقعی که برنامه مربوط به یک شبکه اجرا می شود ممکن است اشکالات زیر بروز کند:

۱- **error in main card** یک قطعه لوله دو مرتبه تکرار شده

است.

۲- **duplicated node** یک گره دوبار معرفی شده است.

۳- **discontinuous system** قسمتس از شبکه با شبکه کلی

ارتباطی ندارد (احتمالاً یک قطعه لوله ارتباطی منظور نشده است)

فرمول IGT:

$$P^2 = RQ^3 \quad R = [0.004086967 \times Tt \times L \times P^{1.8} \times G] / [T \times D^{4.8}]$$

که در آن :

G: چگالی گاز	T ₀ : درجه حرارت مبنی (R ₀)
D: قطر داخلی (in)	P: فشار مبنی (Psi)
R: ضریب مقاومت لوله	P: فشار (Psi)
Z: ضریب تراکم پذیری	Q: شدت جریان (cf/h)
	L: طول لوله (mm)